

Орлиці не
сповідаються
перед гієнами

Афоризми та сентенції

Ірини Фаріон

Це видання є спробою упорядкувати численні вислови Ірини Дмитрівни у публічному просторі впродовж останніх 15 років. Джерелом натхнення створення цієї збірки є сама Ірина Фаріон, яка надихає своїм красивим метафоричним мисленням і неперевершеним мовленням. Цитати, що наведені, узяті з публічних виступів, інтерв'ю, телевізійних програм, дописів у соцмережах, публікацій в інтернет-виданнях, відео з інтернету. Кожну цитату супроводжує гіперпосилання на джерело. Добірка розрахована на свідомого читача, що прагне сягати джерела істини.

Ірина Дмитрівна Фаріон (29.04.1964-19.07.2024, Львів, Україна) – український мовознавець, педагог, науковець, доктор філологічних наук, професор, народний депутат України VII скликання (2012—2014), голова підкомітету з питань вищої освіти Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти, політичний та громадський діяч, блогер. Член Політради ВО «Свобода» (з 2005).

Від укладача

Велич Особистости Ірини Фаріон не залишає байдужою жодну людину, яка бодай раз стикалася з нею. Це – людина-епоха. Вона надто велика і не вміщається в голови теперішнього покоління. Постать, яка викликає неймовірну гамму почуттів. Пані Ірина володіє дивовижним характером і дивовижною харизмою. Можна не поділяти її політичних поглядів і переконань, але неможливо не зняти капелюха перед силою її волі, перед певністю себе, перед вірністю ідеї і невідступністю зі свого шляху.

Ірина Фаріон – надпотужний ідеологічний боєць. Нема їй рівних у послідовності, наполегливості і системності праці в розколонізуванні українців. Вона є унікальним оборонцем української мови і борцем за українізацію українського простору. За що бореться Фаріон? – Вона бореться за істину. Це велика постать в нашому суспільстві, яка є найкращім взірцем для українців, як ставати патріотом і націоналістом.

Нема сенсу доводити енциклопедичність її знань і вулканічність її почуттів. Це чудово доводять її власні неперевершені численні проекти. Дуже важливо, що в нашому просторі є людина, яка у цей страшний час двоєдушся, лицемірства і фарисейства чітко каже, як треба діяти. Вона ніколи не пливе за течєю, вона завжди є однаком. Вона розриває стереотипи. Світ для неї поділений на «так» і «ні». Фаріон не цікавить нічия суспільна думка, вона сама є суспільною думкою. Вона є дзеркалом сучасної доби України.

(Г. Мазуркевич)

Зміст

Від укладача.....	3
Сила і краса – це чар українців.....	5
На кін історії поставлено перемогу України.....	23
Світом рухають високі ідеї.....	49
Основна функція мови – це номінація.....	77
Пізнаваймо історію як власну долю.....	115
Ніколи не біймося революції в своїй голові.....	137
Якщо нема ідеології, нема держави.....	158
Культура – це передусім ідеологія.....	205
Націоналізм – це оголений нерв нації.....	209
Книга – це розмова крізь віки.....	239
Москву слід розтрощити.....	244
Освіта – це світогляд.....	258
Релігія є одна з найприхованіших форм влади.....	278
Господь покидає безмовні народи.....	282
Кожен показує те, що він в собі носить.....	290
Я стріляю словами.....	313

Сила і краса – це чар українців

Дорога Україно! Ти здіймеш крила у своїй величі кривавої боротьби кожного покоління. З Мечем і Словом тріумфально утвердишся на кожній п'яді своєї землі і скажеш: "Україна понад усе. Українці для України. Україна для українців". Ти ніжно огорнеш кожного з нас кольором неба і пшениці, аби відчуті глибину щастя від нашої неподільності і самодостатності. Вітаю. Не буває світлої радості без кришталевих сліз. Не буває великих здобутків без великих втрат. Не буває веселого сонця без гримучих дощів. Дай, Боже, змужніти і стверднути нам на цій кривавій дорозі до нашої Свободи.

Яких же ми маємо прекрасних провідників, що вони навіть мертві так впливають на тих, які не здатні досягнути силу духу українців. Такі постаті як Степан Бандера і як Роман Шухевич – вони є чи не найкращим лакмусовим папірцем на зрілість українців бути нацією і мати свою державу.

Сила і краса – це чар українців

Я – українка. Це для мене Галактика. І якщо я кажу слово – Слава Україні, то це не пусте гасло. Я реально хочу прославити свій народ на цілий світ.

Ще не було такої сили у нашій історії, яка би здолала українця.

Якщо хтось вважає, що він пізнав природу українців, то він вже програв. Ні пізнати, ні вичерпати, ні перемогти нас неможливо. Чому? Тому що націоналісти сповідують закони природи. А закони природи – це над усе.

Ще не знайшовся такий історичний момент за все наше існування аби українця хтось поборов.

Сила і краса – це чар українців

Ми маємо розширювати коло українського світу. Тоді воно буде міцне і стане нашою фортецею.

Питання федералізації не має бути на порядку денному узагалі. Її можуть порушувати лише ті політики, що хочуть збурити середовище в Україні із середини. Українці незалежно від дуже складних історичних обставин, незалежно від того, що Україна була розполовинена між різними завойовниками, завжди знаходили оце кровне духовне прагнення – бути разом. Україну спільно у цілісний органічний організм об'єднує наша висока культура. Культура, яка також тривалий час була поневолена. Але культуру неможливо заасфальтувати. Крізь асфальт однаково проб'ється українське зерно, незалежно від того – чи воно в Донецьку, чи воно в Галичині, чи воно на Закарпатті. Українці заходу і українці сходу завжди допомагали один одному у боротьбі.

Сила і краса – це чар українців

В Україні є одна фобія – українофобія. І українофоби зазвичай хохли-ренегати.

Чорнобривці – це жовтогарячий колір. Це колір України. Це колір вертикалі нашої. Це колір торжества перемоги нашої великої. Це колір нашої нескорености. Ні одна нація не асоціює себе з чорнобривцями. Тільки ми.

До того часу, поки українець не буде агресивний і експансивний на своїй власній землі, будуть нас бити. І ми весь час будемо аналізувати ці явища мовної дискримінації українців. У нас не дискримінують жодний етнос, крім українців. У нас не дискримінують московитів, не дискримінують угорців, не дискримінують румунів, не дискримінують поляків. У нас дискримінують тільки українців. Тому що українці їм це дозволяють.

Сила і краса – це чар українців

Прізвища – це дуже серйозні маркери. Тому з українським антропоніконом весь час воюють. Тому в нас Стьопа, Федя – це маркерні імена. Тому в нас гібридна війна – тому що в нас гібридне мислення. То виходить, що українець не готовий до своєї держави. Якщо він весь час лягає за чужинця і весь час чужинцеві хоче служити.

Якщо ми не збережемо цілісність душі української, то цілісність території завжди буде zagrożена.

Україна кардинально змінює ментальність світу. Україна поляризує світ і розводить зло і добро по різних полюсах. У цьому полягає справдження думки Ярослава Стецька, який казав, що якщо Вашингтон є центром збройної сили, то центром морально-духового розвитку є Київ. Тобто центром відродження людської моралі і духовости є Україна.

Сила і краса – це чар українців

Не маємо претензій до світу. Світ зміниться тільки тоді, коли зміниться Україна. А Україна приречена змінитися. Тому що Україну вже змінюють Збройні Сили України. Головне завдання нашої влади полягає в тому, аби вона встигала за Збройними Силами України.

Сила українського духу в українському фольклорі і в українському епосі. Це змагання, це боротьба – український епос. Про цей епос треба говорити, витягувати його з надр історії і показувати.

Селянин – це головний носій мови. Якщо хтось вважає українську мову сільською, хай трахнеться головою об мур. Найкраще, що може бути в світі - це село. Це колиска, звідки ми всі вийшли. Всі культури вийшли із села. Бо культура міста – вона вторинна, а культура села – первинна. Село – це те, що поселилося і пустило коріння.

Сила і краса – це чар українців

У нашому просторі лінгвістичному існує такий фразеологізм: «де три українці, там три гетьмани» не тому, що українці роз'єднані, а тому що посада гетьмана була виборна. І якщо гетьман не виконував своїх зобов'язань перед громадою, то Майдан казав йому – іди геть. Після цього ці гетьмани, які ставали колишніми, збиралися разом за столом. І так за столом було не менше, як три гетьмани. Тому не треба у нашу підсвідомість прищеплювати нехарактерні для нас ментальні риси. Ті, хто виродився, можливо, ці принципи сповідують. Але не ті, хто йдуть всупереч усьому. Це – перше. Ще один фразеологізм, який спохабили в «советські времена», – «моя хата скраю і я нічого не знаю». Хоч насправді первісно наш народ означив це по-іншому – моя хата скраю, перший ворога стрічаю. Браво, нашому народові за такі фразеологізми – «де три українці, там три гетьмани» і «моя хата скраю, перший ворога стрічаю»!

Сила і краса – це чар українців

Головне для нас не загальне гасло, що ми європейці. Головне для нас інше гасло – ми українці. Бо ми прийшли у той світ з Божої волі аби демонструвати свою окремішність, свою неповторність і свою самобутність.

Україна має стати червоно-чорною. Бо саме цей прапор є прапором наших найвищих змагань у найскладніших умовах.

Одягнутися у вишиванку – це зовсім не означає стати українцем. І якщо люди зараз одягаються у вишиванку тому, що це модно, то я хочу впасти на коліна перед Господом і просити Його, щоб Він припинив таку моду. Тому що не може бути модною мама.

Сила і краса – це чар українців

В Україні є одна титульна нація, яка називається українці. Чиє найбільше право в Україні зневажено? – Українців. І якщо українець Сходу і Півдня не хоче цього усвідомити, він має дуже серйозні проблеми із власним способом мислення. Тоді він має визнати себе рабом на території, яку окупували починаючи з 1654-го року.

Нема більшого щастя, як наші вишивані діти... до сліз. Сонечка наші золоті. У віночку моя Україна. Горда і нескорена.

Українець за своєю суттю власник і індивідуаліст. Прийшла орда комуністична і почала вбивати оце почуття власництва, бо забрала в українця все, починаючи від корови і закінчуючи хатою. Вбила почуття власництва і намагалася прищепити йому колективістський дух. А це стадний дух.

Сила і краса – це чар українців

Не вистачить життя, аби збагнути водночас українську силу і безсилля.

Український світ неосяжний. Пізнаваймо його силу і ставаймо нацією переможцем.

Українці! Станьте врешті-решт самостійними. Перестаньте зазирати в рот представникам тих держав, які сьогодні панують. Врешті сповніть тезу вашого Славня: «запануєм і ми браття у своїй сторонці». Ми не запанували ще у своїй сторонці, тому ми заглядаємо у рот, що нам каже хтось ззовні.

Сила і краса – це чар українців

Неможливо окупувати українського серця і української душі, якщо це серце і ця душа має вістря національної гідності.

Українці – унікальний народ в тому сенсі, що вони свої перемоги обертають в поразки. Але велике щастя полягає в тому, що ще ні одна поразка українців не вбила остаточно. І не вб'є.

В Україні має панувати українець. У нього немає іншої батьківщини, де він зможе зреалізувати своє право на буття через українську мову абсолютно у всьому.

Українці незнищенні і нездоланні. І це не зі сфери віри. Це зі сфери знань про нас.

Сила і краса – це чар українців

Коли живеш в Україні, то будь українцем і за мовою, і за культурою. Інакше справедливо заплатиш за це.

Отож, кажу малоросам, – війна з Росією триває від 1654 року (а точніше від 1169) і провокує її саме присутність хохла і раба в Україні. Росія буде імперією доти, доки Україна буде Малоросією, чи, як то тепер раби хочуть, Новоросією. А підрабки їм у цьому підспівують, заручаючись питанням язика.

Україна є тільки там, де є її мова. Кацапоязичіє – це не Україна: це або колонія чи постколонія, або ЗАВЖДИ імперська Рася.

Український дилетантизм та інфантилізм у мовному питанні – страшна і за давнєна колоніяльна хвороба.

Сила і краса – це чар українців

Банальний щоденний побут – дзеркало національного характеру і передумова влади.

Хто поступається своїм словом, того не врятує жодна мілітарна зброя. Українці відступилися у XVIII ст. від своєї мови. У XIX ст. саме цією мовою Шевченко їх воскресив.

Кожен Новий Рік українця розпочинається з уродин Степана Бандери. Він найгарячіша політична персона, що і досі ділить суспільство на гарячих і холодних, вільних і рабів, живих і мертвих.

Мова – справа всіх і кожного. Проте в Україні лише меншість усвідомлює доленосне значення мови у розвиткові нації та побудові держави.

Сила і краса – це чар українців

Ми, всі українці, – це нескінченна линва у потоці часу між життям і смертю. Тримаймо один одного. Не даймо обірватися цьому генетичному зв'язкові боротьби між Смертністю і Безсмертям... Українське суспільство не віднайшло у собі сили втримати цей черговий знаковий зв'язок між смертю і безсмертям. Пристосуванство і страх перемогли. 25 травня 2014 року, обираючи Порошенка за президента, суспільство ВДРУГЕ розстріляло Героїв Небесної Сотні.

Не треба нашу мову називати пташиною, тобто солов'їною. Дайте спокій пташкам. Хай собі пташки співають по-солов'їному, хай собі щебечуть горобчики як завгодно. Слово – це є меч духовний. Це є втілення ідеї. А не зведення її до якоїсь метафори. Це екзистенція, це буття. Це повна і абсолютна реалізація людини через мову.

Сила і краса – це чар українців

Сила українців полягає в тому, що вони за будь-яких обставин і умов будуть творити не тільки силу, а красу і силу.

Щойно українці починають найвище злітати у своєму національному самоусвідомленню, як здіймаються винищувачі найвищої категорії і збивають нас у цьому найвищому леті, леті повернутися до самих себе, до власного дому, до своєї мови, до своєї культури.

Нема більшої єдності нашої Великої України як сльози щастя від випадкової зустрічі споріднених душ.

Для кожного притомного українця клаптик його землі є найбільшою святістю.

Сила і краса – це чар українців

Хвороба терплячости, хвороба толерантности, хвороба компромісів, хвороба угодовства – це найстрашніше, що вбиває українців.

Народ, який бореться за свою свободу, завше буде прославлений у віках. І коли ми кажемо «Слава Україні!», то передусім славимо її через те, що ми можемо працювати на її користь.

Україна нестражденна. Україна героїчна. Україна незламна. Україна надпотужна.

Це тільки чернь запитує, що мені дала Україна. Великі люди кажуть, що ми зробили для України.

Сила і краса – це чар українців

Ми, українці, ніколи не скоримося в голошенні й утвердженні нашої національної правди.

Сила і краса - це чар українців.

Сила українців полягає у їхній моноетнічності.

Українське тіло – це поклик природи. Тіло не хоче піддаватися тому, що голова занечищена чужим. Тіло належить собі.

Сила і краса – це чар українців

На кін історії поставлено перемогу України

Ще не було такого режиму в світі, якому вдалося би здолати українця. Навіть якщо українець сам себе заганяв до ями, то обов'язково знаходилася така ядриста українська сила, яка його за чуба з цієї ями витягувала. Тобто в нас немає іншого варіанту у цій боротьбі, як перемога. Крім того, це не просто на кін історії поставлено перемогу України, це перемога усього цивілізованого світу.

Найбільше дивує, як усі наперебій обурюються діями московського звіра, особливо щодо МаріЮполя. Нарід! Ви коли востаннє читали історію України? Там усе це було постійно і систематично. Зокрема Голодомор, терор, катування зв'язкових УПА, убивство Коновальця, Шухевича, Бандери. Ваша наївність лише заохочує цих сатаністів. Вони отримують насолоду від ваших обурень та проклять. Це їхня їжа.

На кін історії поставлено перемогу України

Окупантомовний українець – це найкращий трофей путіна і символ поразки України перед Росією: вона вичавила з українця його душу й наповнила своїм міром і язиком – рускім.

Символи війни – це насправді вектори подальшого розвитку нації.

Моє улюблене слово – постріл. Це вбити ворога. Не задумуючись. Взяти і вбити. Це наше завдання – знищити ворога.

Мовна толерантність – це толерантність до зла. Це толерування зла народило війну.

На кін історії поставлено перемогу України

Війна відкриває наші приховані можливості і піднімає з надр душі незвідану силу єднання і спільного пориву знищувати ворога.

Війна – це завжди для нації шанс або зазнати поразки, або кардинально змінити хід історії у власному домі.

Війна в Україні витягнула на поверхню усі найколючальніші внутрішні проблеми світу. І не просто проблеми світу, а проблеми моралі. Бо якщо нема моралі, не буде держави. Якщо не буде держави, буде просто-напросто стадо, яке не підлягатиме жодному управлінню.

На кін історії поставлено перемогу України

Битви насправді виграють тоді, коли їх масово підтримує увесь народ.

Зовнішній ворог – він виникає тільки тоді, коли всередині є проблема. І ця проблема всередині породжує ворога.

У цій війні переможе не лише зброя, а передусім характер: витривалість, невідступність, мужність.

Ми платимо сьогодні життями найкращих за холуйство ніяких і найгірших. Мова - кордон, пароль і гаймерс.

На кін історії поставлено перемогу України

Нас не здолати. Вбити можна, але НЕ
СКОРИТИ.

Пекло створене чортами, яких годували
власною безмозклістю від 1654 року. Тепер
на коліна! Щоб нарешті встати і стяти голову
злу.

Війна показала мовне обличчя. Воно чуже і
спотворено. Зробімо йому українську
хірургію.

Війна, що не має національно-визвольного
характеру, не буде переможною. А мова - її
прапор, тобто байрактар.

На кін історії поставлено перемогу України

Думаймо і ставаймо Воїнами ВСІ, кожен на своїй лінії фронту. У тилу наші кулі Мова, Пісня, Церква.

Переможемо не лише силою свого оптимізму, а жагою люті до ворога.

Ця національно-визвольна війна викресує з маси українців, творить Героїв і викриває зрадників. Війна показує і сканує ВСІХ.

Переможемо, коли основним гаслом буде Шевченкове "вражою злою кров'ю волю окропите".

На кін історії поставлено перемогу України

Філологічний фронт у цій національно-визвольній війні визначальний. Битва без компромісів. Лише тоді буде перемога і пошанування Героїв і Героїнь, що віддали своє життя за Україну - дім нашого національного життя.

Війна - це передусім боротьба за свої ідейні і культурні цінності.

Усе, що зараз, - плата за любов до кота. Словом, Москву змінити неможливо. Можливо деколонізуватися і націоналізуватися самим. Тоді монстр упаде на ментальному рівні. Це поважніші закони, ніж ті, що на паперах. Дорослішаймо на духовому рівні. Саме в цьому смерть ворога і наша перемога.

На кін історії поставлено перемогу України

Сьогодні битва на нашій землі - це битва за вільний і гідний світ.

Не тільки свічка, а автоматна черга у відповідь. Тоді буде результат. Поминальні плачі - це не припинення війни з Україною.

Що довше триває війна, то якіснішими стають люди та суспільства з одного боку. З іншого - безодня для темних сил також щоразу більше розверзається під ногами.

Нема на весь світ воїнів із таким запасом добра на вічність, як у наших. Такі ж запаси зла має мати кожен до ворогів.

На кін історії поставлено перемогу України

Саме ми змінюємо і пишемо вертикаль безпеки у світі. Ціною життів найкращих і помислами найтвердіших.

Бачу, що деякі українці, поки їх не бомбане, то вони краси української мови та пісні для себе не відкривають... Війна триватиме доти, доки не відбудеться повна деколонізація, себто демосковізація свідомости на всіх рівнях існування народу і держави. Тож не продовжуйте бомбування присутністю москви у головах!

Війна має фарби різноманітні. І найстрашніша фарба, барва війни – червона. Барва крові.

На кін історії поставлено перемогу України

Мене дивують ті люди, які вважають, що ця війна несподівана. Власне через цю несподіваність у нашому мозку ми насправді і зазнаємо сьогодні таких численних жертв. Бо до цієї війни треба було готуватися все своє життя. Тому що Московія завжди була для нас ворогом номер один.

Ми маємо величезну прерогативу – легітимно вбивати москалів. І це найбільше наше щастя. І нашим воїнам за це платять гроші. І це прекрасно. Тепер наше завдання – їх загнати в сиру землю і приготувати для них дуже гарні, можна навіть кольорові, мішечки.

Чоловік є воїн. Якщо чоловік не буде воїном, жінка перестане народжувати дітей. Тому що не буде кому тих дітей захистити.

На кін історії поставлено перемогу України

Мислення воїна – це також продукт загального суспільства.

Армія має не тільки вміти стріляти з гаубиць і ще з чогось. Армія має національно мислити.

Якщо людина не готова ставати на захист своєї батьківщини, вона здає цю батьківщину.

Саме мовний чинник сьогодні – це найпевніший спосіб виявити ворожі диверсійно-розвідувальні групи, вкрай загрозові для Львова і всієї країни в умовах війни.

На кін історії поставлено перемогу України

Дорога громадо. Пора змінювати апофеоз жертв у боротьбі за Україну на подвиги вбивства ворогів. Мусимо пережити цей ментальний струс, бо серце більше не має сили приймати смертей наших хлопців через відсутність чиєїсь банальної національної свідомості. Надмір добродушності і брак агресивності до москальських тварюк не робить нам чести і породжує щоразу нові жертви. Тільки войовничий дух українців у кожній царині зупинить московську навалу. Небо потребує нашої ментальної зміни зі страдників на месників.

Магма народного гніву, кипучої любові до своєї, від Бога даної землі, крутого й нескореного українського характеру дають майстер-клас протистоянню настоящому на тривалій безкарності ЗЛУ.

На кін історії поставлено перемогу України

Українці! Коли б Ви не вибирали лайна до влади – то не мали б війни. Тому війна тепер лікує і вас. Може, вилікує. Бажано, щоб убила найгірших, а найкращих возвеличила. І так буде. Бо з нами Бог і Правда. Бо Він зробить неможливе лише тому, що все можливе зробимо ми, горді і сильні українці.

Теперішня московсько-українська війна, визначена на нескінченність найбільшою воєнно-політичною поразкою Мінським форматом і законом про ОРДЛО, збирає свої покоси. Воєн не закінчують: їх або програють, або виграють. Третього не дано.

Якщо б московити за всю нашу історію убили лише Шухевича, то вбивати їх мало б стати першою ЗАПОВІДДЮ нашого життя. Тому сьогодні кожен убитий московит – це не просто розплата, це солодка справедливість.

На кін історії поставлено перемогу України

Війну маємо там, де нема української мови і війну маємо тому, що така у нас влада у судах, на Банковій і тепер у ВР. Словом, хочеш перемогти пуйла, возговори на зло тварюці і на радість собі МОВОЮ СВОЇХ ПРЕДКІВ.

Гниль небезпечніша за падаль. ЧЕРЕЗ ТЕ так званий "МИР" гірший за війну. Оголошена війна мобілізує всю країну на воєнні рейки буття. Ховатися за лексему АТО – вбивати не москаля, а Україну.

Плебеї ніколи не зрозуміють, що мир – це виграна війна. Хворобу долають ліками. Війну виграють не лише Буками чи Градами. Її виграють крицевим менталітетом (самосвідомістю) нації та її провідників.

На кін історії поставлено перемогу України

Ми маємо знищити ворога до тла. Маємо горіти вогнем ненависти до ворога, зрадника і пристосуванця. Ми ніколи не змінимо цього світу. Проте ми ніколи не додамо чорної барви до його буття.

Закономірну і неминучу війну Росії з Україною спершу впаковано в абрєвіатуру АТО, а потім у "миротворчий план". А люди гинуть. Смерть неможливо впакувати у ніяку іншу словесну налічку. Суперечність між словами та діями – від потворства морального і нестачі внутрішньої сили... Звісно, не визволить повсюдна правдива вимова слова війна, одначе тільки це слово синтагматично може притягнути перемогу... Досягнення миру – це виграна війна. І правильні слова у цій ситуації – це запорука правильних дій.

Усміхаймося ворогам у лице. Знищуймо ворога нещадно з величезної Любови до Правди. У час війни маємо для цього неперевершений шанс. Підставляймо плече один одному – вірному, вільному та сильному.

На кін історії поставлено перемогу України

Саме під час війни мова є основним прапором окремості.

Патріотизм як невід'ємний складник моралі не потребує аргументів.

Роздратування і нетерплячість – це брак сили. Стоїчність та невідступність – це гарантія перемоги.

Мова – це чинник національної безпеки, що в час війни набуває виняткового ідентифікаційного значення.

На кін історії поставлено перемогу України

Стисло вся суть призначення України:
будемо воювати - будемо мати. Пацифізм
під час війни - це самовбивство.

Мир не наступає сам собою. За мир слід
змагатися. У війні треба перемагати. Для
цього треба готувати цілу країну – і на рівні
ментальному, і на рівні збройному, і на рівні
економічному. Тоді це буде реальна
перемога.

Зрадника треба знищувати і вбивати. Навіть
якщо цей зрадник – твоя дитина.

Розстріляне має бути не тільки українське
угодовство. Розстріляне має бути
європейське і американське лицемірство.
Тому ця війна, яка триває на території
України, зачепила собою цілий світ.

На кін історії поставлено перемогу України

Війна, хоч як страшно звучить, витягує нас з рабства ціною жертви найкращих.

Причина війни москви з Україною - це просто факт існування України як держави.

Війна - наслідок вибору рабів, які створюють всі умови для навали дикого варвара московита на нашу святу землю.

Саме зараз час задемонструвати свою високу поставу в оцінці наших історичних подій з огляду на те, що наші воїни зі зброєю в руках визволяють цілий світ від есхатологічного зла.

На кін історії поставлено перемогу України

Теперішня московсько-українська війна - це всього лиш тривання тисячолітньої війни українців з варварами з московських боліт. Саме зараз маємо остаточний шанс знищити ворога передусім у власному світогляді, який і досі поневолений. Глибина внутрішнього ментального поневолення дорівнює смертельному триванню війни з московою.

Металічна зброя даватиме результат тільки тоді, якщо ми ментально будемо озброєні знаннями про самих себе. Якщо реально нашими внутрішніми опорами буде наша історія, наша мова, наша культура, наша література і наша церква.

Війна вчить нас: не будьте літеплі - тільки гарячі, як магма, і холодні, як крига. Тільки мста - жорстока і радісна - нас порятує і возвеличить. Саме життя повернуло нас до філософії Героїки і Мсти.

На кін історії поставлено перемогу України

Саме Україна сьогодні є центром світового ладу і кардинальної зміни світового ладу. Ми є центром Європи і ми є форпостом духу світу. А світ розгубив на тих дорогах меркантильності і прагматизму призначення людини. А ми показали їм у цій страшній війні, що призначення людини – це насправді боротися за свою свободу. Але не просто за свою свободу як людини, а боротися за свою національну ідентичність.

Наша армія – це армія атлантів.

Колесо історії покотилося назад, бо покарано лише німецькі злочини. Натомість московські злочини заохочено, їх прийнято як належне і заведено в ритм життя через проклятий язик, рускую культуру, бізнес і політику.

На кін історії поставлено перемогу України

Найбільше поки що платимо ми, бо обдаровані найщедріше і найменше горді з цього. Все чогось шукали по чужих світах, не бачачи власної сили та краси. Мову зневажили. Землю продали. Обленерго і стратегічні підприємства теж. Справжніх провідників оббрехали. Героїв героями не мали. Отже, зціпити зуби і боротися. Бо ніхто, як ми. Є шанс очиститися залізом, вогнем.....і найдорожчими життями. І нема на то ради. Тільки Чин боротьби зі всесвітнім злом, якому чимало прислужилися. Розмотуймо клубок власної біди.

Ми маємо бути гідні наших воїнів. Це наше небо сьогодні – наші воїни.

В часи війни найбільше потребують людей двох фахів – вправного ритора і бездоганного полководця.

На кін історії поставлено перемогу України

Війна не тільки вбиває. Війна повертає правдиві сенси. І ми через війну усвідомили, яка велика наша Батьківщина, яка дорога нам ця Батьківщина. Якою високою ціною ми її захищаємо.

Війна – це найвище напруження нації. І в часи цього напруження нації треба показати свою моральну чесноту.

Ця війна - це спосіб остаточно оздоровити націю від компромісів з диким ворогом. Жорсткий спосіб. Бо м'якого способу населення НЕ прийняло.

Нема святішої РУКИ за ту, що стріляла у москаля та сепаратиста.

На кін історії поставлено перемогу України

Війна стає миром лише шляхом боротьби, а не через слабосилі, клоунадні круглі столи (переважно з круглими дурнями), не через відступ від духових цінностей – історичної пам'яті та мови, не через намагання підписувати безглузді меморандуми... Коли озброєний до зубів ворог вривається до тебе до хати, ти не тлумачиш йому, що він не має рації. Слова мовчать – гармати діють.

Війна не тільки руйнує. Війна творить. Війна змінює мислення. Війна оголює нові сили і сенси.

Такою є війна – зіткана з великих перемог, з вічного життя, зі смерті і безсмертя. І ми витримаємо цю складну амплітуду почуттів – від плюса до мінуса.

На кін історії поставлено перемогу України

Відходить в Безсмертя епоха УПА – і сходить зоря ЗСУ. Це ланки одного ланцюга. На вістрі наших ножів той самий ворог – москва.

Лгідна українізація – це щось зі сфери «убий мене лгідно».

Не про мир слід говорити чи гарантії безпеки (бо їх не було і нема), а про знищення Москви дотла.

Що більше нас тероризують сатаністи, то яскравіше ми світимося силою нашої українськості. Агонія сатани очевидна, як очевидна і наша незламність.

На кін історії поставлено перемогу України

Ми – нездоланний народ, хоч скільки би ми шукали в собі недоліків. Але разом з тим ми маємо говорити про цю українську нездоланну силу, яка завжди знаходиться на будь-якому рубіконі, який, здається, вже ось буде перейдено. Так само буде і тепер. Тобто українець ніколи не перестане змагатися хоч би в яких складних умовах він був.

Невмотивований воїн ніколи не стане переможцем. Мотивує світогляд, вістрям якого є мета. Наша мета не просто деокупація України від москви, а Національна Українська Держава, де своя мова і церква - аксіома, а своя економіка - матеріальна самодостатність.

Доки буде в Україні хоч один москворотий - війна триватиме на ментальному рівні передусім.

На кін історії поставлено перемогу України

Дві мови – жертва і колонізатор – на одній території – це постійна війна, в якій переможе лише хтось ОДИН.

Свобода не здобувається в інший спосіб, як через агресивне обстоювання себе за допомогою зброї, якщо всі інші методи уже вичерпані.

Світом рухають високі ідеї

Ті стіни, які стоять по землі, - їх можна завалити. А ті переконання, які є в нашому мозкові, - це є наша найбільша сила.

Я би радила кожній людині скласти для себе Декалог від Тараса Григоровича. І перші слова у спальні: «кохайтеся, чорнобриві, та не з москалями». Другі слова у вітальні: «борітеся – поборите». Треті слова в коридорі: «вражаю злою кров'ю волю окропіте».

До того часу, поки людина залишається ось в тих біблійних координатах між «так» і «ні», вона очолює розвиток. Щойно вона починає компромісити зі злом, вона програє. Українці програвали тривалий час через те, що компромісили зі злом.

Світом рухають високі ідеї

Перестаньте лицемірити і тоді врятуєте цей світ. Якщо би світ не лицемірив, то і війни би не було.

Найбільшою загрозою для кожного з нас є наші внутрішні поразки. Поразки на рівні мислення. Поразки на рівні ідей, які ми сповідуємо.

Якщо ви в собі будете весь час знаходити українське світло, ви ніколи не дасте запанувати мороку.

Найвище вміння не тільки політика, але і людини, - це зі свого ворога зробити друга. Щоби так сталося, треба володіти глибинними якостями і передусім мудрістю.

Світом рухають високі ідеї

Інтелект – це те, що можна надбати. Інтелект – це поняття дуже відносне. А от порядність – з тим треба, напевно, народитися, це треба культивувати и це має вирости за особливих обставин. І проблема нашого суспільства, і взагалі світу, власне, - у відсутності порядності. А розумних і інтелектуальних в нас тьма-тьменна, що вкрай небезпечні насправді для суспільства.

Наше життя – це батарейка, яка працює за принципом плюса і мінуса. Любити зло, любити рабство, любити окупацію? Я не приймаю тих понять і ставлюся до них дуже негативно. І борюся з ними усіма прийнятними і неприйнятними методами. Натомість я скидаю капелюха перед людьми, які демонструють гідність, противагу, прямостояння і протистояння, як казав великий поет. Мені більше подобається принцип – будь або холодний, або гарячий, бо літеплий ти нецікавий.

Світом рухають високі ідеї

Без світогляду знання стають небезпечними.

Малі страшенно ненавидять високі істини. Чому? – Тому що це докір їхній малості. І на підсвідомому рівні вони цю свою малість усвідомлюють.

Без інтриги нема розвитку.

Дилетантизм – це мова сатани. І коли ти висловлюєшся на теми, в яких ти нічого не розумієшся, ти виставляєш себе ідіотом.

Світом рухають високі ідеї

Гріховність світу полягає в тому, що він став катастрофічно матеріалістичним. Незважаючи на те, що начебто ми відійшли від соціалізму, комунізму і всякої тої іншої херні, але сутність матеріалістична зосталася. Натомість що ми бачимо під час війни? - Ми бачимо, що під час війни цінують ідеалістичних людей. Тому що ті воїни, які перші пішли боронити Київ, вони йшли тому що «дух, що тіло рве до бою», а не тому що їм за це будуть платити гроші. Війна повернула людей до їхньої суті. А суть людини не в матеріальному, а в ідеальному.

Суть не в тому, що ти щось професійно робиш. Суть в тому, якими моральними якостями і світоглядними ти володієш.

Всі процеси, які відбуваються у нашому житті, це в першу чергу наш спосіб думання і наш світогляд.

Світом рухають високі ідеї

Називати себе космополітом – це казати що «я люблю усіх жінок». Але ж насправді природно любити одну.

Впавши, маєш піднятися – це і є сила.

Чому люди бояться антагоністичного протистояння в державі? З антагонізму народжується нова якість. Це цілком природний етап боротьби. Це так, як бореться зима з весною. Так, як бореться осінь з літом. Врешті-решт – що це за стан постійного гниття? З гнилого болота ніколи нічого не виникне.

Світом рухають високі ідеї

Якщо ми зараз з вами якісно і красиво виконували своє життєве призначення, отже – Бог з нами. Якщо ми фальшували, лицемірили, - ми за це отримаємо. Тому навчімося міряти життя отим фантастичним часом, який називається – теперішнє тривання. Мудрі люди називають це просвітленням. Не зависаймо між мріями про майбутнє і жалями про минуле.

Ця наша толерантність доведе нас до смерти. Не можна бути толерантним тоді, коли тобі стають на горло і спостерігають, як ти останній видих із себе викидуєш.

Є абсолютні цінності, які не діляться і які не множаться. Цими абсолютними цінностями є правда, є любов. Не абсолютними цінностями зі знаком мінус є зрада, є пристосуванство, є підлість.

Світом рухають високі ідеї

Якщо на території моєї країни стоїть пам'ятник, який символізує чужу свідомість, це означає, що мене окупували. Це означає, що я прийняла чужі символи. Це все одно, що хтось прийшов до моєї хати і в моїй хаті поставив ті меблі, які йому подобаються.

Там, де гроші, там можна досягати компромісів. А там, де речі внутрішні, душевні і духовні, там нема компромісів. Це так, як твоя хата. Ти маєш свою хату і в твоїй хаті сусід не може жити. Бо він має подбати про свою хату.

Правда – це штука дуже серйозна. Вона реально здатна на шок. Але правда здатна і на оздоровлення усього суспільства.

Світом рухають високі ідеї

Найбільша помилка чесних людей полягає в тому, що ми думаємо, що інші також чесні. Ми приписуємо їм свої моделі життя і свій спосіб думання. А у них є свої моделі світу.

Коли деградують цінності Правди і безкомпромісної Боротьби, то все решта приречене.

Нема нічого гіршого, як Господу домовлятися з Сатаною, як Правду змішувати з Брехнею, а Честь пристосовувати до обставин.

Крах моралі, ідеалізму та духовости призвів до краху світової безпеки. За зраду людської ідеальної суті тепер відповідаємо. Неминуче і логічно.

Світом рухають високі ідеї

Ні Мова, ні Батьківщина, ні Кохання не можуть бути модними, бо це ціннісні категорії, що абсолютні і безумовні за суттю. Модними можуть бути мешти чи окуляри. Мова не зі сфери моди. Мова - це Божа даність, як батьки.

До чого ж добрів світ, що один виродок і потвора тримає в закладниках найкращих людей планети і НИХТО не може знищити сатанинське Зло і піднести Істину і Гідність до небес... Не може чи не хоче?

Сучасний псевдолібералізм - основа аморальності та узаконення внутрішньої розпусти. Нема моралі - нема людини.

Світом рухають високі ідеї

Нетямущі бояться сили знань. Безпам'ятні - як без коріння.

Коли під час війни обирають бізнес - то самі стають товаром. Продасте себе - витруть ноги об вас навіть ваші діти і чужинці передусім.

Спершу за руку ведуть батьки, відтак кумири і вчителі. А потім Ідеї.

Коли б виконували 10 заповідей, то і Конституція була б зайва.

Світом рухають високі ідеї

Об'єднуватися можуть лише люди зі спільними ідеями та світоглядом. Все решта просто гроші.

Це і є покликанням кожної людини - **СЛУЖИТИ СВОЄМУ РОДОВІ, СВОЇЙ НАЦІЇ**, нескінченно викрешувати свій професіоналізм.

Що таке самосвідомість? «Свідомість» - тобі має бути відомо, хто ти. Хто ти, який ти, де ти, яку ти ставиш мету у тому житті, до чого ти прагнеш? Якщо ти даси собі відповідь на ці запитання, ти отримаєш портрет свого внутрішнього світу. Твій внутрішній світ дасть тобі зовнішнє оточення.

Світом рухають високі ідеї

У цьому проблема нашого часу, коли ми знання перетворили в інформацію. А інформація – це сніг, який тоне, це вал, який збиває один одного. Ми перестали заглиблюватися в те, що робить нас вільними і самодостатніми.

Філософія меншого зла – це філософія нашої інтелігенції.

Життя надто коротке, аби натужно затискати його в матеріалістичні лекала.

Найогидніші дві людські риси – це брехня і зрада.

Світом рухають високі ідеї

Коли нема моралі, то все решта не має жодного значення. Те, що породжено лише брудними грішми і те, що породжено аморальністю, цю аморальність продукує далі.

Гідність – це передусім боротьба.

Агресивність – це абсолютно здорова риса. А українці програють через те, що є неагресивними, коли їх знищують.

Ідіотам нема чого доводити, а добивати правдою.

Світом рухають високі ідеї

Закон причини і наслідку працюватиме завжди і буде нещадним до помилок народу.

Народ без національного самоусвідомлення, зокрема збіжної мовно-етнічної (національної) свідомости та націєцентричної владної еліти, буде і далі сам притягувати до себе московського агресора. Свідомість і підсвідомість визначає ВСЕ.

Гостя слід прийняти, хама – послати, а окупанта – розстріляти. Тоді буде лад у всьому. Вперед, сильні і вільні, у визволенні нашої території Духу. Тоді не буде загроз втратити просто територію.

Світом рухають високі ідеї

Ідея – це визначальне поняття, переконання, принцип, що лежить в основі теоретичної системи, логічної побудови чи світогляду.

Апелювати через перемовини до зла – це сподіватися, що воно добро. Це не просто алогізм, це примноження зла і заповільнення наступу зла. Це блокування нової справедливої якості світу, до чого мала б прагнути притомна частина людства (якщо це людство, а не біомотлох).

Наше невідступне і послідовне прагнення жити своєю **МОВОЮ**, наснажуватися власною **ІСТОРИЄЮ**, вдосконалюватися власною **ЛІТЕРАТУРОЮ** зробить нас нездоланими і непереможними. Звідси така нахрапистість антиукраїнської влади та імперська агресивність Москви. Ми на своїй, від Бога даній, землі – і жоден місцевий перевертень чи чужинець не зуміє накинати нам своєї волі.

Світом рухають високі ідеї

Зрада, угодовство, компроміси зі злом, політична, а не моральна доцільність призводять до витворення великого Зла.

Раби ніколи не оцінять людей Гідності й національного лету.

Слабкі духом ніколи не підтримають сильних, а хіба підло заздритимуть... Тому що не вміють мислити категоріями базових понять: свободи чи рабства. Для них основне як не рабство, то пристосуванство і тихе напів сите животіння.

Запровадження чужого – це не спосіб вирішення проблем свого.

Світом рухають високі ідеї

Типова буттєва помилка суспільства – жити за стереотипами та фальсифікатами.

Поганими є не ті, що гноблять, а ті, що не вміють цьому протистояти.

Герої – це ті, що діють усупереч зовнішнім обставинам, але у повній злагоді з власною вірою. Це ті, що не зважають на примани зовнішнього світу, а служать високим ідеалам. Це ті, що не знають пристосування, а натомість протистояння завойовникам стає кодексом їхнього життя.

Тільки від потужного зудару громових хмар проливаються на спраглу землю очікувані дощі. Тільки скроплена дощами земля може знову плодоносити новими Героями, а не партачами життя.

Світом рухають високі ідеї

Народ визріває до політичної незалежності лише тоді, коли одержимий ідейним пріоритетом – націєцентричним самоусвідомленням.

Той, хто готується до бою, не виправдовує себе гнилою добою і не каже, що не на часі це, не така зараз пора, щоби це робити. А просто знаходить можливості для того, щоб розбудовувати свій глибокий внутрішній світ і світ культури своєї нації.

Що таке ідеалізм? Ідеалізм – це коли тіло несуть на цвинтар, а людина продовжує після цього жити. Вона продовжує після цього жити силою своїх ідей, силою своїх переконань, силою свого світогляду.

Світом рухають високі ідеї

Якщо люди мають високий рівень національного самоусвідомлення, якщо вони прив'язані коренем до своєї культури, то зовнішні обставини не зможуть їх самочинно вирвати цей корінь із ґрунту і стати перекотиполем.

Закон детермінізму крутіший за Конституцію. Його не змінити і над ним нема жодної влади. Бо владою є лише Правда. Гірка і жорстка.

Пізнаваймо своїх велетів і малими стануть наші вороги.

Не буде вільного хліба без вільної голови. А вільна голова – це ідеологічні цінності.

Світом рухають високі ідеї

Кожна мить є вічна, коли в ній любов до свого роду-народу.

Людина з отруєною свідомістю не зможе належним чином скористатися зброєю. Тому найосновніша наша зброя – це наш спосіб мислення, а не те, що ми тримаємо в руках.

Ідеологія – це система цінностей, які сповідує людина і країна. Сповідання цінностей свідчить про внутрішній світ людини і є її основою. Інакше кажучи, складає поле її душі. І коли тіло відходить, то залишається відсвіт ідеологічності цієї душі.

Світом рухають високі ідеї

Щодо гендерного мислення. Вважаю цю ідеологію вкрай згубною і небезпечною і морально-розкладовою.

Нема перемог без перемог ідей та почуттів.

Свобода – це передусім внутрішня дисципліна. Свобода – це жодною мірою не вседозволеність. Свобода – це ієрархія і відповідальність.

Велика політика має в собі дуже мало здорового глузду і абсолютно в собі не має моралі.

Світом рухають високі ідеї

Все, що є в світі, воно не існує поза політикою. Ті, які вважають, що можна бути поза політикою, насправді є підпільною організацією політичного процесу. А з підпільних організацій починаються цілі тенденції політичного руху.

Опортунізм в демократичних країнах працює на рівні нашого мислення.

Саме найвищі істини викликають найстрашнішу ненависть.

Що таке матеріалістична ідеологія? – Це розстріл душі народу.

Світом рухають високі ідеї

Не треба грати. Не треба бути лицеміром. Не треба фальшувати. Не треба пристосовуватися. Не треба догоджати ніколи і нікому, крім свого коханого, своїх батьків і своєї дитини – їм треба годити.

Свобода – це є величезна відповідальність. Це моральний закон в мені. Якщо людина не носить у собі моралі, вона взагалі поза поняттям свободи. Свобода і сваволя – це абсолютно діаметральні речі. Натомість у нас свободу тлумачать як – що хочу, то роблю.

Замало бути розумним. Треба бути мудрим, треба бути героїчним, треба бути посвяченим.

Знести мовні кордони – це створити безлике глобальне місиво.

Світом рухають високі ідеї

Не гроші рухають світом. Світом рухають високі ідеї.

Де є чистий мозок, там нема чорної цензури.

Контрреволюція підкрадається тихо і несподівано. І найнебезпечніша вона у царині гуманітарній... Нема межі між чорним та білим. Ліберастія сіра і безплідна. Проте саме вона найстрашніший убивця моралі і дисципліни. А мораль – це найвищий закон.

Світом рухають високі ідеї

Залишімо печаль для тих, хто заслуговує на неї. Собі залишімо радість нашої боротьби і змагання з КОЛОНІЯЛЬНИМ ЗЛОМ.

Раби і плазуни не можуть змиритися навіть зі смертю Великих.

З ворогом не обговорюють проблем твоєї природи і покликання.

Не будьте розполовинені в своєму виборі та ідеях.

Світом рухають високі ідеї

Нема питань можливого і
неможливого. Все в межах бажань і
віри.

Основна функція мови – це номінація

Основна функція мови – це номінація.

Мова – це зі сфери абсолютних цінностей, якими не компромісять і не пристосовуються. Це як любов: або все, або нічого.

Українська мова вийшла на суспільну арену власне через те, що простий народ говорив цією мовою. Народна мова прорвалася від 14-го аж до кінця 18-го століття. Ось вона передова роль українського суспільства.

Слова – це всього лиш фонетичні оболонки смислів наших думок, почуттів і дій.

Основна функція мови – це номінація

Що таке правильно назвати? Це правильно діяти. Що таке правильно діяти? Це будувати для себе дім у найширшому значенні слова: від свого помешкання до своєї держави. Отже, від назвати до діяти один крок: або помилковий, або життєвірний. Правильно назвати - це бути.

Визнати російську мову як щось, що існує в Україні поряд, - це визнати себе подоланими.

Я – філолог. Основна функція філолога – правильно називати. Тому що основна функція слова – номінативна функція. Якщо хтось скаже, що це – лавка, а я сиджу на кріслі, то він – придурок. Якщо я не заперечую йому, то я також придурок.

Основна функція мови – це номінація

Навіть найгірший суржик сьогодні в устах кожного українця краще ніж російська літературна мова.

Якщо людина принципово не хоче говорити українською мовою, це ворог. Якщо людина погано говорить і вчиться, обніміть її і підтримайте. Усміхніться до слова, не перебивайте її, не виправляйте її, тим більше публічно того ніколи не робіть.

Своя мова – це благословення. Мене страшенно дивують ті люди, які демонструють якусь феноменальну віслячу впертість у щодо незнанні української мови.

Треба знати дуже багато мов. Особливо треба знати мови сусіда. Але жити треба своєю. І диктувати в своїй державі умови своєю мовою. Це абсолютно природні речі.

Основна функція мови – це номінація

Якщо ти живеш на цій землі і ти не знаєш її мови, її культури, то ти – дикун.

Позаяк українська мова досі розвивається у не її правописові, це далі викривлює модель самої мови.

Будь-яку іноземну мову можна вивчити за 5-6 років. Чому? Тому що будь-яка іноземна мова для притомної людини є засобом комунікації зі світом. А свою рідну треба вчити все життя. Тому що невичерпність її надто очевидна, коли ти читаєш тексти майстрів української прози чи української поезії.

Поза словом світ насправді не існує. Абсолютно все впаковано в слово. Інша річ – як, коли і для чого ти його використовуєш.

Основна функція мови – це номінація

Сакральна мова – це мова моїх батьків, мова мами і тата. Тому що ця сакральна мова стелить мій єдиний шлях до пізнання істини.

Мова убиває і мова зцілює набагато результативніше, ніж зброя.

Основна функція мови – не комунікативна, а політично-націєтвірна. Відтак, утвердження української мови – це визначальна умова самостійної національної української держави. Натомість звуження її функції на користь іншої мови – це подальша колонізація України.

Мова російська в Україні має лише один-єдиний статус – статус окупанта, статус загарбника, статус вбивства нашої незалежної самостійної соборної української держави.

Основна функція мови – це номінація

Наші найкращі патрони, найвлучніші патрони, які роздирають зсередини і убивають на смерть ворога так, що він ніколи не здійметься знову через свої наступні покоління, називається словом із чотирьох букв – МОВА. І перестати треба сентименталити на цю тему, малювати дівчаток у вишиванках і віночках на голівочці із заліпленим ротом. Ні, вона у латах і обладунках – ця мова, сильна і наступальна.

Маємо вийти з фази сентименталу на теми мови і розповідей, яка вона милозвучна, яка вона солов'їна. Яке це все має значення, якщо народ не вміє агресивно, наступально, самодостатньо, вперто наступати нею, не захищатися? Маємо ставати з нації-жертви нацією-месником. Маємо сприйняти цю війну винятково як національно-визвольну. Тоді визволимося, а не будемо казати, що нам хтось закриває рот. Ми маємо закрити рот нашому ворогові у всіх значеннях цього слова.

Основна функція мови – це номінація

Ми з вами в основному володіємо радянською укромовою, тобто псевдомовою. Що більше ми будемо читати класиків нашого націоналізму, то швидше ми будемо повертати собі правдиву українську мову.

Нема кращих мов. Є мова рідна і є мова чужа. І весь світ живе в цій парадигмі – своя і рідна. Що таке твоя мова? То є наш природний закон.

Ми говоримо про мову, якій у нашому суспільстві віддавна відведено не цю роль, яку вона повинна відігравати, з огляду не на її внутрішню структуру чи на якісь ще інші чинники, а з огляду на недорослість до неї її носіїв. Хоч скільки ми би розповідали про те, яка у нас багата лексична система, яка у нас досконала фонетика, який у нас пружний синтаксис, яке у нас піротехнічне словотворення, - усе це не має жодного значення, якщо носії не вміють агресивно і наступально її захищати.

Основна функція мови – це номінація

Жодною мовою, крім української, України не збудуєте. І саме українську мову слід виводити на міжнародну арену і максимально фінансувати осередки української мови та інституції за кордоном.

Хоч скільки мов знаєте, але своєю нехтуєте, - свій дім не збудуєте. Вокзал збудуєте, але не національний дім. Історія про це все вже розповіла. То вчіть історію, щоб не бути одноденками.

Мова - це вертикаль нашої перемоги, наш джавелін, енлав і гаймерс і на фронті, і в тилу. Бо Вона - це ідентифікатор нації. Бо вона втримала нас, коли державу той самий московський ворог розстріляв ще 1654 року.

Основна функція мови – це номінація

Мова не просто зброя. Вона вже пароль на фронті і кисень в тилу.

Мова - зброя і вертикаль нації. Учімося стріляти словами і рухатися догори!

Слово може бути Правдою або Брехнею. Добром або Злом. Життям або смертю. Саме це слово ТВОРИТЬ або РУЙНУЄ реальність. Дає надію і розстрілює її.

Саме мова сигналізує про національний вектор розвитку суспільства. Це саме те, що задовольняє винятково національно свідомих українців, а не чужинців, яничарів та всяке біосміття.

Основна функція мови – це номінація

Всі москвоязичні мають можливість зробити вибір. Він сьогодні є вибором між життям і смертю.

Мова - це наш ідеологічний фронт перемоги, кулі Духу і кордон буття Нації.

Перед Мовою стояти струнко!
Рускоязичні - за поребрік кроком руш.

Мова єднає. Язик вбиває.

Основна функція мови – це номінація

Наші святі люди самі формують мовний порядок денний усупереч владним гнилякам на місцях. Мова - патрони в тилу.

Саме Мова - кордон з дикою Москвою та основа ідентичности.

Розстріляймо руззкій мір нашою Мовою. Кожне московське слово - куля в українське серце. Мова єднає і захищає.

Двомовність - це політична шизофренія.

Основна функція мови – це номінація

Саме захист москвоязичних став приводом до дикої війни. Люди. Коли хочете бути українцями, а не стадом без'язиким, - не допускайте язика в жодну сферу. Бо це рускій мір.

Ми не просто маємо перемогти силою своєї мови в Україні - ми цією ж мовою маємо пасіонарно знищити Москву.

Надмір чужих слів від незнання своїх. А ще від комплексів власної неповноцінності.

Латинізація абетки – чергове осіннє загострення власної неповноцінності.

Основна функція мови – це номінація

Зайві слова : зайві кілограми. І не важить, звідки ці зайві кіло набираємо. Важить наша мовна стрункість і вишуканість.

Хочете припинити безплідні балачки про мову і розв'язати мовне питання в Україні? Запросто! Мова - соціальний ліфт: не знаєш мови - не здобудеш освіти і роботи.

Трясця! Припиніть знущатися з української мови **ДЕБІЛЬНИМИ** фемінітивами. Найкращі фемінітиви у виконанні гендернугих - то **МІНІСТЕРВА**, **ПОСЛИЦЯ** і членкиня-кореспондіння.....от звідки у нас стільки недоумків? Скажи дурням молитися, то вони чоло розіб'ють. Там, де треба демосковізувати мову і не вживати бридких англізмів - цю ще одну чуму мови, то в них писки зашито і мозку нема. А щойно якась жінка при посаді, то їх рве на недолугі фемінітиви.

Основна функція мови – це номінація

Мова завжди виказує нас у
найнесподіваніший спосіб.

Краса і сила Мови - в її носіях.

Маємо зірвати московський сарафан з
тіла нашої мови.

Правопис - це мовна конституція і її
змінювати і тлумачити мають
професіонали.

Основна функція мови – це номінація

Наша мова таки свята вода на чортівню всіляку. Що більше чортівня вилазить і верещить, то правильніше робимо. Слово - сила і зброя.

Ніщо так не виказує правди життя, як **МОВА**.
Мода для слабких. Бо сильні мають **СТИЛЬ**.

Чи ми усвідомили сьогодні, що через байдужість і ненависть до української мови частини звироднілого суспільства ми отримали трагедію неосяжних масштабів?

Питання мови – це питання влади, а не мінливої чи ситуативної комунікації.

Основна функція мови – це номінація

Російська мова завжди була основним плацдармом завоювання України.

Буде українська мова – буде українська, а не окупована і зденаціоналізована Україна.

За російською мовою обов'язково ідуть російські танки, російські ракети, російські авіабомби. За російською мовою в Україну іде смерть.

Треба чистити нашу мову. Так, як ми чистимо одяг. Так, як ми миємо руки. Так, як ми чистимо зубки. Так, як ми постійно працюємо над знаннями.

Основна функція мови – це номінація

Пам'ятаймо, що ніколи чуже не заступить свого. Ніколи чужа дитинка не буде мені така мила серцю, як моя. І ваша для вас буде найкраща. Так само зі словами.

Варто запозичувати лише ті англізми чи взагалі германізми, які приходять у структуру нашої мови разом із поняттям. Якщо ж ми маємо своє поняття, то не маємо жодної потреби це поняття називати чужим словом. Бо для нашого поняття звісно ми маємо поняття – своє.

Англоварваризація – це процес відчуження українців від своєї питомої лексики.

Філологи – це як хірурги. Вони мають досліджувати не лише оранжерейні квіточки, а також і бур'яни. А бур'яни бувають всякі.

Основна функція мови – це номінація

Пильнуймо своє. Вознесімо його до небес. Бо Господь нам подарував саме ту мову, а не інші. А інші нам потрібні, щоб комунікувати зі світом. Своя – для того, щоб жити, любити і ворога ненавидіти. Це також умова з умов бути під тим Сонцем.

Тільки рідна мова для кожного є рідним домом. А всі решта – це гості. В гостях жити ми не будемо, а будемо жити в себе дома. Тому свій дім треба облаштовувати відповідно до власної потреби.

Якщо ви вживаєте слова чужомовного походження, зокрема англізми, це зовсім не означає, що ці слова несуть з собою нове поняття і нове явище. Це означає зовсім інше. Що в голові вітер свище від незнання власної мови.

Основна функція мови – це номінація

Для того, щоб усвідомити глибину і силу своєї мови, треба знати щонайменше мов п'ять. Передусім треба знати мову своїх сусідів. Потім треба знати мову-експансіоністку. Звісно, що треба знати мову ворога. Але це все треба знати не коштом знання своєї мови.

Зраду природи ми бачимо через знак-фокус кожної мовної системи. А основний фокус-знак кожної мовної системи – це прізвище. Прізвище дурити не буде ніколи. Прізвище завжди буде вказувати на вашого родоначальника, на того, звідки почалася ваша життєва дорога. Це зовсім не означає, що маючи, скажімо, прізвище не українське, ви не можете сповідувати українських цінностей. Але це означає, що ви маєте пам'ятати, хто давав вам це життя і які були перші ваші шляхи.

Чужа мова на твоїй території – це чужа держава. А на одній території дві держави бути не можуть. Буде війна.

Основна функція мови – це номінація

Вчити мові – це насправді закохати людину в свою культуру і в свою Державу.

Ім'я і прізвище – це елемент системи мови, а не носія. І якщо це елемент системи мови, то він має жити за законами цієї мови.

Мова – це матеріалізація духовної сили нації.

Я, як філолог, можу абсолютно ствердити, що там, де багато слів, там мало істини.

Основна функція мови – це номінація

Це слово [хуйло] не входить в п'ять обсцентних слів. Оце слово – це є дереват, тобто похідник словотвірний. Він не є заблокований. І тому нехай гуляє світом.

Кирилична система давним давно пристосована до фонетично-словотвірної і морфологічної структури нашої мови. Кирилиця і будь-яка система письма – це ціннісна категорія. І ціннісні категорії ніколи не заганяють у практичні лекала. Так як ціннісною категорією є саме поняття батьківщини, яку нормальні люди не обирають, а приймають як божу даність. Так як ціннісною категорією є мова. У світі перемагає не та нація, яка біжить за модою. А та нація, яка має свій стиль і своє обличчя. Кирилиця давним давно набула українського обличчя. Врешті-решт осягнімо власну дорогу під власними ногами.

Чіткість висловлювань впливає на триб нашого життя. Не просто впливає на триб нашого життя, а його абсолютно визначає.

Основна функція мови – це номінація

Не існує терміна «мова ворожнечі». Існує мова правди і мова брехні. Існує мова вільних людей і існує мова рабів.

Наша прекрасна дійсність сама дає до рук блискучі події з розкішними питомими відповідниками. Лише сліпі цього не бачать, а глухі не чують. Звідси англо-московський гібридизм.

Етноаторибутив руський – це єдиний термін, що всупереч складним історико-політичним обставинам зберігав свою тяглість, даючи безсумнівну самоідентифікацію (ендоетномен) українцям, попри всі політичні маніпуляції навколо цього у XVIII-XXI ст.

Справа філолога – це не лише робота з оранжерейними квітами, але й з отруйними і смердячими бур'янами.

Основна функція мови – це номінація

Письмо – справа не лише культурна, але й політична. Теперішні спроби латинізації – дзеркало дуже хиткого ідеологічного стану України і людей з ослабленим і залежним національно-державним пріоритетом. Їхній спосіб мислення: пристосуватися до плінної тенденції, а не вrostати у власну традицію і культуру.

Пропоную відповідником до терміна гендер або серед його синонімів складний іменник з прозорою етимологією соціостать і його похідник соціостатевий (з відповідним наголосом, щоб забрати асоційованість із статевий "сексуальний").

Англоманія, як алкоголізм чи чергова політична проституція, захопила країну і то коштом вивчення державної мови. Звісно, чужі мови треба вчити і знати, але хто ТВОЮ мову піднесе до небес поваги любови, поширення та вдосконалення?

Основна функція мови – це номінація

Наш світлий і мудрий народ сам пише мовний порядок денний, наполегливо підштовхуючи боягузливо-ліберальну владу створювати належні умови для опанування мови великого Тараса Шевченка, який сказав про російську дуже показово: "Говорить умію, та не хочу".

Імперія вважала ворогом будь якого захисника мови і намагалась його фізично знищити. Бо очевидно, що саме мова не дає стерти українців з лиця землі. Тому і сьогодні саме на мову націлена колосальна робота тисячі російських пропагандистів як в Росії, так і в самій Україні. В планах нашого ворога – знищити український народ, а зробити це можна тільки викачавши з нього кров – мову, і пустити в порожні жили язик.

Основна функція мови – це номінація

У нас НЕМА російськомовного населення. Є етнічні росіяни – нащадки окупантів, сьогоднішні окупанти і з'яничарені українці – жертви московського терору.

Російська мова – це основний публічний інструмент контролю Росії над Україною, започаткований ще 1690 року та запроваджуваний тепер саме через псевдопоняття "російськомовне населення".

Російська мова в Україні не може бути чинником об'єднання, бо це мова чужинця й окупанта.

Мова – кордон і зброя, дім і фортеця, шлях з минулого в майбутнє – в безсмертя.

Основна функція мови – це номінація

"Російськомовне населення" – це наслідок окупації України Росією, починаючи від 2-ї половини XVII століття способом лінгвоциду... Російська мова – це основний і неминучий інструмент контролю Росії над Україною, започаткований ще 1690 року та впроваджуваний тепер саме через псевдопоняття "російськомовне населення".

Ймовірність московських снарядів на нашій землі прямопропорційна функціюванню у нас російської мови. Неколонізований народ уже б давно на знак протесту відмовився і словом по-московському бодай щось ідентифікувати.

Наше завдання сьогодні, в час цієї героїчної і жертвовної національно-визвольної війни, не дати знову, як це було після Майдану 2014 року, ослабити мовне питання, звівши його до згубної московсько-української мовної шизофренії.

Основна функція мови – це номінація

Мова – в останню чергу засіб комунікації. Її основна функція, попри онтологічну, – інтеграційна (соборницька), що доведено на основі історичних соціолінгвальних процесів, починаючи від найдавніших писемних пам'яток.

Здаючи Мову і приймаючи ЯЗИК навіть у його регіональному вияві, ми вдруге розстрілюємо всіх тих, хто віддав життя за нашу духовну опору та основний символ ідентичности. Будьмо непохитні у карбуванні нашого українського СЛОВА. Нехай стане воно вогнем для нашого ворога і яничара і нездоланною силою для нас, вільних українців.

Ще не обтрясли з себе московського словесно-ментального бруду, як національно безхребетні вгрузли в англо-український суржик.

Основна функція мови – це номінація

Чому ми збереглися як окремий етнос, попри понад 350-літній період втрати державності через окупацію Московією? Бо саме мова була тим кордоном, що відмежовувала нас від ворога і об'єднувала всередині.

Мовна гібридність стала наслідком гібридності мислення постгеноцидної і постколоніальної нації.

Щоб мова титульної нації утверджувалася, – вона має всеохопно діяти у двох царинах: державній і освітній.

Ми затоптали своїми брудними черевиками пряму мову Землі.

Основна функція мови – це номінація

Нехай правопис не буде кайданами у вас на ногах. Чуйте той правопис як фаний капець в хаті. Тоді все буде добре.

Життя слів – це життя людей і націй.

Нехай українці здивуються врешті-решт від краси своєї мови.

Ми катастрофічно не знаємо української мови. А нам здається, що ми знаємо англійську. Тобто, змішуючи мовні системи, ми лише демонструємо власне незнання двох мов – і англійської, і української.

Основна функція мови – це номінація

Українці через свою сентиментальність і почуттєвість у трактуванні мови цю мову почали втрачати, наділяючи її якимись романтичними ознаками на зразок «калинової» і «солов'їної». Ми живемо в дуже жорсткий час, щоби таким способом давати визначення мові. І я сподіваюся, що ми є то покоління, яке на віки вічні викине з нашого простору, а також з навчальної і наукової літератури марксівське визначення мови як засобу комунікації.

Що стоїть за дивними словами? На мою думку, як доктора філологічних наук, за дивними словами стоїть власна неспроможність.

Мова розвивається не тоді, коли вона стає легшою, а тоді, коли вона є правдивою.

Основна функція мови – це номінація

Правопис треба поміняти у такий спосіб
аби позбутися від усіх накиннутих ворогом
рис. І не важить, скільки його треба міняти.
Треба очистити українську мову від гвалту
над її структурою.

Принцип запозичення простий: якщо слово
називає чуже поняття, то воно може
розширити сферу наших знань. Коли ж ні,
то що роблять чужі речі у вашій шафі?

Якщо ти говориш своєю мовою, то в тебе є
своя хата. Якщо ти говориш чужою мовою,
то ти не керуєш у своїй хаті і ти кличеш
ворога до своєї хати.

Кожен заслуговує на ті слова, яку душу має.

Основна функція мови – це номінація

Кожна територія нашого світу різноликого маркована унікальним чинником. Цей унікальний чинник називається мова.

Справжня мова живе в літературі, а походить з історії.

Мовне питання весь час порушують лише у вкрай хворому суспільстві. Ми обговорюємо аксіоми, замість того, аби позбавити права навчатися і працювати тих, хто не знає державної мови. І жодних тлумачень. Просто геть, коли не знаєш мови землі, хліб якої їси!

Щойно українська мова сягає найвищого лету, як у неї влітає ракета іншої мови.

Основна функція мови – це номінація

Мови завжди були прапорами різних націй та символами епох.

Сила мови – це насправді сила нації, що гарантує суспільству безпеку і процвітання. Жодною іншою мовою, крім української, України як національної держави не збудуємо.

Все те, що відбувається в мові, треба трактувати і пояснювати доступно. Мова – це одна із найприродніших субстанцій світу. А в природі все надто чітко і зрозуміло – «так» і «ні».

Ім'я – це ідентифікатор нації, що функціонує за правилами українського правопису.

Основна функція мови – це номінація

Незнання своєї мови і не вивчення її впродовж життя свідчить про те, що ти - не людина, ти – ідіот.

Учімо англійську, німецьку, французьку, інші мови. Але живімо своєю. Тому що наше життя – це не є жодна інша мова, крім однієї – української.

Ми ще не вилізли з московсько-українського суржика як вже з головою залізли в англо-український суржик.

Мова – це скеля, на якій стоїть велика українська споруда.

Основна функція мови – це номінація

Сила мови полягає не в знанні лексики.
Сила мови полягає у вмінні цю лексику
сполучати.

Англоманія має наслідки для суспільства в
цілому. Англоманія, на мою думку,
призводить до атрофації мозку.

Мова – це передусім етніміми як основні
червоні лінії ідентифікації.

Мовний дім – це твій спосіб мислення.
Мовний дім – це твоя ідентичність.

Основна функція мови – це номінація

Люди, які за своєю свідомістю є рабами, будуть заступати навальну московізацію навальною англійзацією. Поміняють государя на сера.

У своїй державі завжди має існувати своя система ієрархічних цінностей. І на пікові тих цінностей, якщо ти вільна людина, а не раб, буде твоя мова. А далі буде градація мов залежно від твого інтересу.

Щойно наша мова набирає виняткової висоти, як її збивають ще "вищою" ракетною. Англійзація в теперішніх умовах війни - це не просто державний цинізм, а ірраціональна ненависть до Мови, що робить нас ЄДИНИМИ І НЕПОВТОРНими в світі. Не йдеться про аксіому вчити різні мови, зокрема інгліш, йдеться про національну честь мати свою мову за понад усе.

Основна функція мови – це номінація

Англізми - це новітній суржик старих рабів.

Тема англізмів в українській мові вийшла за межі філології. Це проблема національної тожсамости і здатности нації протистояти згубним глобалістським і космополітичним впливам.

Свого часу церковнослов'янська мова відіграла вкрай негативну роль в Українському державотворенні. Вона затримала наш розвиток щонайменше на 300 років. Вона затримала вихід на історичну арену живої народної мови. Врешті-решт жива народна мова перемогла.

Національномовна адаптація антропоніма – це один із надійних засобів ідентифікації народу.

Основна функція мови – це номінація

САМЕ МОВА, особливо під час війни, ділить нас на ВІЛЬНИХ і НЕВІЛЬНИКІВ, на своїх та чужих, на борців і бандитів, на державників і колаборантів, на націоналістів і псевдопатріотів з язиком у роті. Ділить на живих та мертвих. І не треба свого банального лінівства та угодовства прикривати патріотичними фразами і правом без обов'язку і далі говорити мовою окупанта! І не треба виплітати, що серед українськомовних чимало юд, бо не про виродків нам ідеться, а про виконання власних законів.

Язика не має бути ВЗАГАЛІ. Переконувати нікого не слід. Слід не дати освіти і роботи, якщо не знаєш української. Навчімося врешті-решт наступати власним правом і їхнім обов'язком.

Пізнаваймо історію як власну долю

Українці як ніяка інша нація має фантастичні посили з минулого для того, щоб ставати дуже сильними в майбутньому. І ці посили можна впакувати в три базових книги: Біблія, «Кобзар» Тараса Шевченка і «Перспективи української революції» Степана Бандери.

Знання своєї історії – це формування історичної свідомости. Історична свідомість – це своя питома оптика на все, що відбувається в твоїй державі. Якщо ти є добрий професіонал, але ти не маєш належного світогляду, то тебе будуть використовувати хто завгодно і як завгодно, і ти будеш просто товаром. Коли ж ти будеш мати світогляд, передусім історичний світогляд, мовний світогляд, - не тебе будуть використовувати, а ти будеш провадити. І саме знання історії, знання мови, знання своєї культури, знання свого мистецтва дає можливість бути провідником. Що робить нас унікальними? Унікальними нас робить наша історія і наша культура.

Пізнаваймо історію як власну долю

Перша помилка, яку робить суспільство, - оцінює історичні події з огляду на теперішні обставини. Друга помилка – абсолютна більшість суспільства живе за стереотипами і не має в собі сили ці стереотипи розірвати. Третя помилка – не читання матеріалів різноспектрових, а черпання інформації з якогось одного джерела. Сукупно всі ці три погляди дають нам хибну оцінку історичних подій.

Історія не просто вчителька життя, але і лікар.

Історію пишуть національною свідомістю, кров'ю і залізом. Все решта не історія, а сором.

Пізнаваймо історію як власну долю

Пізнаваймо історію як власну долю.

Долі наших видатних постатей - це також наші персональні долі.

Пам'ять - це умова життя.

Історична свідомість творить таке сучасне, яким було сприйняття ІСТОРИЇ.

Пізнаваймо історію як власну долю

Історія завжди приходиться у найвідповіднішу мить. Бо вона завжди сучасність.

Коли історія навчить українців? Можливо, коли вони її вивчать. А поки історія дуже справедливо карає, бо коли хочеш бути самостійним, то будь ним передусім у своїй голові.

Словом, тільки боротьба рівня УВО-ОУН нас може порятувати. Історична аналогія надто очевидна - тільки наслідуймо.

Видатні історичні події і долі видатних людей - це насправді наші долі, які ми так часто не вміємо прийняти і прожити. Наше незнання про себе - це щоденна поразка і хибне майбутнє.

Пізнаваймо історію як власну долю

Суть життя - це пам'ять. Бо пам'ять - це міст, на якому живе людина.

Історична правда й історична свідомість - це істина сьогодні й перемога завтра. Ніхто не має права накидати українцям чужу оптику нашої історії. У центрі української історії - УКРАЇНЕЦЬ.

Будьмо точні і відповідальні перед пам'яттю великих.

Історія - ланцюг життя і смерті, де безсмертна хіба Ідея Свободи Нації і Гідної Людини.

Пізнаваймо історію як власну долю

Історія, як і мова - архів пам'яті.

Історія наша пишеться не лише словом. А пишеться також мечем.

Ті люди, які віддають своє життя за батьківщину – це безсмертні люди. І історія це підтверджує.

Щодо минулого, я просто усвідомлюю, що це капітал, з якого ми всі виростаємо. І якщо ми цей капітал не пропустимо через своє серце, ми не отримаємо крил завтра.

Пізнаваймо історію як власну долю

Наші джавеліни – це є наша національна свідомість. Наші джавеліни – це є наше знання про нас самих. Наші джавеліни – це є наша історія. Тому що історія – це те, що завжди.

Якщо би українці правдиву історію знали, вони могли би уникнути значної частини помилок. А від українців правдиву історію забирали... Нам треба знати історичну класику тому, що це – коріння і з того коріння ми всі виростаємо. Якщо ми будемо житися соками цього коріння, то і плоди будемо давати.

Історія народу – це доля народу. Тому що історична свідомість – це основа буття кожного з нас. Тому що ідеологія – це клей нації. Тому що ідеологія – це стіни, дах і взагалі сама сутність. І якщо хочуть перетворити народ у біологічне тіло всього-на-всього, то забирають у нього два типи свідомости. Перша свідомість – це історична, а друга – мовна свідомість.

Пізнаваймо історію як власну долю

Підручник з історії – це насправді друга Біблія.

Ніколи не можна компромісити, особливо тоді, коли ми маємо сув'язь історичних подій. Будьмо уважні і пильні. Наша боротьба не завершилася. Навпаки, вона переходить на інший етап.

Соборність і мова в історичній тяглоті такі ж взаємозалежні, як мовна свідомість і чин, нація і держава.

Українці – це народ, який не засвоює історію. Очевидно її не читає, або не хоче читати.

Пізнаваймо історію як власну долю

Не встигли наші світлі предки через Голодомор, репресії та терор очистити нашу землю від ворога. Тепер це наша місія.

Люди потребують глибокого підживлення. Зараз певний сегмент українського суспільства найбільше цікавиться саме історичною літературою. Чому? Бо це корінь. Без нього ти приречений на смерть. Без кореня ні цвіту, ні плоду не буде. А корінь можна наростити тільки через знання власної історії. А філологія без історії взагалі не існує, бо уся історична пам'ять закодована в мові, у слові.

Ми в 1991 році здобули незалежність тільки тому, що була УПА і була ОУН та інші національно-визвольні змагання. А ті люди, які цього не розуміють – насправді не усвідомлюють зв'язку межі поколіннями та історичного наслідку діяльності героїчного покоління.

Пізнаваймо історію як власну долю

Українці мають свою глибоку історію феміністичного руху, що пов'язана з іменами видатних українських інтелектуалок другої половини XIX – початку XX ст. Олени Пчілки, Наталі Кобринської, Софії Окуневської, Ольги Кобилянської, Лесі Українки та багатьох інших, провідною рисою яких була боротьба водночас за національні права, що невіддільні від інших і незамінні жодними іншими.

Декомунізація – це повернення українців до питомого кореня. Як ми можемо українців повернути до питомого кореня? Передусім через знання історії. Історія – це корона всіх наук, тому що історія – це знання про життя твого діда, прадіда і прапрадіда. Це надзвичайно інтимні речі. Це насправді моделі твого життя. Це те, що тобі реально гарантує майбутнє.

Пізнаваймо історію як власну долю

Історична подія відновлення нашої Самостійности – це не просто спогад про всіх тих, що цю Самостійність пасіонарно творили і творять, – це осмислення їхнього подвигу задля побудови власного Дому. Мільйони і тисячі наших попередників жертвували і жертвують сьогодні своїм життям і комфортом задля свободи Нації і власної свободи, а не місива під назвою населеніє. Вони кричать до нас із тих страшних часів, які і зараз не минули.

Історична свідомість – це історична правда, а історична правда – це методичка дій сьогодні.

Минуле, натхненне ідеєю української свободи та самостійности, не мине ніколи, бо ми приходимо в цей світ задля утвердження своєї національної неповторности. Тяглість поколінь – це запорука нашого майбутнього. Це сягання кореня нашої сили і місії.

Пізнаваймо історію як власну долю

У питаннях зради неприйнятна і дуже небезпечна ліберальна релятивістська оцінка, позаяк надто велику суспільну відповідальність має за своєю природою інтелектуальне середовище в кожен історичний період.

Наша українська історія – це не лише війни з зовнішніми напасниками, це боротьба з українською правою ідеєю всередині країни. Через це передусім не маємо української держави за суттю.

Народна мова як етап у розвитку староукраїнської (руської) мови наприкінці XVIII ст. вийшла на кін історії. Проте історія жорстко покарала нас у заповільненому (на років понад 300) творенні незалежної Держави з питомим винятково українськомовним вістря.

Пізнаваймо історію як власну долю

Історичний час – це дух епохи та візія його через яскраві особистості.

Коли хочемо знати, що з нами буде завтра, – уважно подивімося у нашу історію. Там виписано наше майбутнє.

Деколонізація історичної пам'яті – засадниче гуманітарне завдання науковців та політиків. Науковців – через соціально-історичні дослідження, політиків – через написання та ухвалення відповідних законів.

Вбивство Бандери стало ідейним визволенням для України і смертю для московської імперії. І буде так.

Пізнаваймо історію як власну долю

Наша закривавлена і хитка Українська Самостійність і Соборність писана долями мільйонів українських життів і смертей. Пам'ять про них і їхнє пошанування – ознака нашої культури і права продовжувати національне життя.

Реальна свобода – це наслідок боротьби мільйонів людей і десятків поколінь. Якісні зміни ніколи не бувають швидкісними – вони завжди поступові, якщо невідступні.

Можливо, і через це так нестримно воюють із нашою історичною пам'яттю, бо вона у своїх сховках містить відповіді на всі проблеми сьогодення. Світ належить ризикованим, рішучим, одержимим і невідступним. Одні їх ненавидять. Інші захоплюються і наслідують. Ми до своєї перемоги йдемо поступово. Тільки ці маленькі кроки з плином часом дадуть приголомшливий результат.

Пізнаваймо історію як власну долю

Від XIII до XX століття крізь товщу часу, почуттів, бажань і потреб українці неспинно, попри надскладні історичні і політичні обставини, рухалися назустріч один одному. Подарована від Бога земля, спільна мова та культура творили з них ментальну єдність, яку сімсот років розпанахували чужі держави.

На всі складні запитання сучасного розвитку дає відповідь ненав'язлива учителька нашого життя – історія.

Допоки Україна у рішучий спосіб не деколонізує своєї історичної та мовної свідомости, – ймовірність чорношоломної орди завжди дамокловим мечем висітиме над нами.

Життя не ділиться на минуле, теперішнє, майбутнє – воно є всім одночасно; героїзм відійшлих у потойбіччя героїв не минає, а навпаки, з новим поколінням відроджується і творить.

Пізнаваймо історію як власну долю

Відосвітні раби так бояться української історичної правди у її максимальних злетах і падіннях, що фальсифікація підручників з історії України стала їхнім улюбленим заняттям.

Життя кожного з нас надто коротке, щоб лише ним міряти якість нашого самостійного національного буття. Проте саме воно є найкращим доказом неминущого минулого, плинного теперішнього і причиново-наслідкового майбутнього. Життя дає плоди, коли є сув'язь поколінь, одержимих ідеєю своєї Нації і Держави.

Статус української мови наприкінці ХХ – на початку ХХІ століття – це показник здатності українців до свого націє- та державотворення. Як свідчить наша історія, українська мова завше йшла попереду суспільно-політичних процесів, неминуче вступаючи в суперечність із історико-політичними обставинами та взаємозалежною несвідомістю проводу й маси як матриці суспільства.

Пізнаваймо історію як власну долю

Сильні і геніяльні не просто живуть своє життя – вони живуть усе життя своєї нації та мови. Тільки наша свідомість і наші дії сьогодні можуть підтвердити чи спростувати їхні вчорашні розмисли і генерувати одвічну колоніальну хворобу чи вирватися з її лещат. Зрозуміймо, ми невіддільно разом: минулі, теперішні і майбутні. Духа не угашаймо!

Історія великої нації твориться насправді життям незліченної кількості українських поколінь. Тому відпустімо цей день сьогоднішній Господу, а нарешті відчуємо крила, які несуть нас до великої мети – реальної, суверенної, соборної Української держави. Бо тільки сильні нації на світовій шахівниці історії заслуговують на гідне життя.

Це одна із характерних ознак нашої історії, що суспільство наше завжди у таких кардинальних моментах історичних перехресть було попереду влади.

Історія – це те, що завжди. Незасвоєний урок історії спричинився до нових катувань українців сьогодні.

Пізнаваймо історію як власну долю

Пам'ять - це запорука майбутнього і світле теперішнє - без вимикання світла і свідомости.

До того часу, поки ми не будемо бачити зв'язку між сучасним і минулим, а отже, сучасним і майбутнім, ми і далі будемо опинятися перед дверима історії як сліпі кошенята.

Ключ наших проблем лежить в історії.

Пізнавши історію, переможемо сьогодні і сміливо заїдемо в завтра.

Пізнаваймо історію як власну долю

Сьогоднішнє воїнство стоїть на плечах армії УНР та УПА. Історія - це доля народу. Без знань про долю нема Долі.

Наша Перемога - це не лише звільнення наших теренів і розпад москви, це перемога над політичним пристосуванством, угодовством та колаборантством всередині країни.

Кожна історична помилка перетворюється у знищення свого майбутнього.

На історію не треба дивитися по-новому. На історію треба дивитися правдиво. Будьте уважні, коли вам пропонують формулювання «по-новому поглянути на історію».

Пізнаваймо історію як власну долю

Ось вам і вся суть Європи: страх і нерішучість перед розкішною історичною можливістю подолати основне Зло світу. Замість того аби разом з Україною максимально збройно вибити ворога, вони ліберально розмірковують про "страждання російського народу" і як би то порятувати москву від її логічного і неминучого краху. Коли б ми реально ментально звільнилися від московства, коли б вони реальні заводили санкції та максимально наситили нас зброєю, яку у нас свого часу забрали зі змалілих рук наших холуїв, то питання москви - це питання болота в його етнічних межах. Але для того треба бути великими, сміливими і гідними. Для того їм би праці класиків націоналізму почитати: від Юліана Вассіяна до Донцова, Бандери зі Стецьком - та до С. Ленкавського. Але то поки ні їм, ні нам не під силу. Надто плиткі провідники усюди. Тільки й мови, що про лідерів, а насправді бачимо @ідарів. Хіба крім Джонсонюка. Тому він і поза владою. Прийшов великий час - але застав малих провідників.

Тільки раби черпають власну історію з уст чужинців.

Пізнаваймо історію як власну долю

Хто не захистить свого історичного минулого, того розіпнуть в майбутньому.

Хто не вміє пошанувати своєї історії і захистити своїх героїв, той не збудує для нації вільного майбутнього.

Нація, що не знає правди про своїх героїв, платить сьогодні життям найкращих за найгірших. За всю нашу історію не було героїчнішого покоління, як ОУН-УПА. Саме тому про них так мало говорять в публічному просторі. Тому не втомлююся робити про це студії і ширити правду про ІСТИННИХ і НЕЗЛАМНИХ. Сьогодні їхній героїзм віродився через ЗСУ. Порив Духу не гасить час історії. Його гасять темні істоти безпам'ятними головами.

Той народ, який дивиться на свою історію чужими очима, ніколи не матиме майбутнього.

Пізнаваймо історію як власну долю

Історія – це не просто учителька. Історія – це суд над нацією: «Якщо ти не засвоїв мого уроку, будеш за це відповідати. Будеш відповідати в страшний спосіб».

Наші історико-трагічні віражі з пасіонарним ядром, бидлячою масою і такою ж відчуженою від ядра владою потребують позаземного осмислення.

Ми з вами не маємо з нашої пам'яті змивати те, що робить нас месниками.

Ніколи не біймося революції в своїй голові

Наше суспільство обирає щось таке дуже дивне, проти чого потім починає інтенсивно боротися і врешті-решт рятує країну.

Той фемінізм в такому гіпертрофованому варіанті, який зараз у нас відбувається, він не має у нас жодного природного коріння. Тому що українська емансипація – вона завжди мала дуже серйозне і класне підґрунтя, якого не мають теперішні рухи. Що є для мене основою будь-якого жіночого руху? І в Україні жіночий рух завжди з цієї основи йшов, на відміну від того, що ми маємо зараз. Він завжди мав національне підґрунтя. Жінка, вона завжди воювала за національну Україну. Вона завжди воювала за національно-патріотичне виховання. Вона ніколи не воювала просто за якесь право реалізації себе. Вона завжди в першу чергу була – її величність українка.

Проблема фемінізму – це не проблема жінок. Це проблема чоловіків, які не розуміють, що поряд з ними передусім партнерки, які мають трошки іншу фізіологію ніж вони. І це так класно, що ми фізіологічно різні.

Ніколи не біймося революції в своїй голові

Кар'єра, не підживлена духом, не підживлена правдою, не підживлена служінням своїй культурі, - пропадає. Вона згине як метелик.

Не можна жити серед тих людей і серед того світу, яких ти не любиш. Якщо ти людину любиш, країну любиш, серед якої ти живеш, і любиш те, що ти робиш, ти виходиш на її магістральні дороги. А мова українська – це магістральна дорога. Пощо ти залишаєшся на узбіччі? Вийди на цей широкий шлях. І ти побачиш, скільки на тому шляху сили, краси, жертви, пасіонарності, скільки боротьби за ту мову, скільки життів за це покладено. Я тобі даю руку – ходи зі мною.

Проблема нашого суспільства полягає в тому, що воно дуже мало читає, маючи сьогодні для того колосальні можливості.

Ніколи не біймося революції в своїй голові

Чим більше літ кладе тобі доля на плечі, тим вужчає коло твого спілкування.

Сильна людина – вона завше буде шукати правдиву інформацію. А слабка людина буде лягати під тягарем чийогось впливу на неї.

Не можна жити в країні, яку ти не любиш. Це шкодить тобі. І це шкодить тим, серед кого ти є. Шукай тоді кращої долі.

Кожна людина, яка хоче себе зреалізувати, завжди знайде можливості для того. Хто не хоче, буде знаходити причину як би виправдати свій шлях той чи інший.

Ніколи не біймося революції в своїй голові

Кожен день ти вмираєш і кожного дня ти народжуєшся. Якщо ти цього не усвідомлюєш, то тоді ти не гориш.

Найважливіше, мені здається, - говорити людям правду, хоч яка би вона не була. І тоді ти легко і просто станеш перед дзеркалом і подивишся на себе. Незалежно від кількості зморщок, незалежно від того, який ти маєш зовнішній вигляд, просто ти тоді перебуваєш в злагоді з собою. Якщо ти перебуваєш в злагоді з собою, тоді ти, можливо, маєш щастя спілкуватися з тим світом відкрито.

Саме нашому поколінню випала оця велика участь змінити не просто чинники безпеки, а змінити ставлення людини до зла. Не компромісити з ним, не домовлятися, не умиряти - оцей ліберальний дискурс гнилий, який запанував в світі. А жорстоко і жорстоко знищити зло. Бо інакше воно знищить вас.

Ніколи не біймося революції в своїй голові

Специфіка нашого часу полягає в тому, що він дуже антагоністичний і полярний. І тому значній частині українського суспільства дуже тяжко. Люди не можуть витримувати цю напругу почуттів і оце життя високовольтного плюса і мінуса. Як це подолати? Як знаходити гармонію між тим страшним мінусом і плюсом? – Шукати один одного. Дарувати один одному силу і підтримку. Викинути зі свого лексикону слова на зразок – розчарований, змучений і зневірений. Зрозуміти, що твоє життя – це насправді малі справи. Не ставити перед собою завдання обробити відразу кілька гектарів поля. Є маленька грядка. Ставай до неї і працюй. Праця, на мою думку, в такій полярній ситуації – це найкраща форма лікування.

Ми живемо в суспільстві абсолютно викривленої моделі. Якщо, скажімо, наше суспільство розвивалося як тоталітарне і ми увійшли у нові умови розвитку, то стрілка годинника стрімко пішла в абсолютно протилежний бік, - коли ми говоримо винятково про матеріальні блага. Вихолощуючи насправді те, що освіта має базуватися на двох китах. Тобто, на глибині знань, - це перше. І на вихованні. Якщо не поєднувати знання і виховання, то гроші будуть тим прийомом, який усе лише псує.

Ніколи не біймося революції в своїй голові

Кожен має шанс повернутися додому. Всі ми якоюсь мірою є блудними синами з огляду на прес суспільства. Інша річ – запитати себе – невже суспільство сильніше ніж я? А чому я не можу бути сильнішим?

Неможливо змінити людини. Слід змінювати умови, в яких живе людина. Хто може змінювати ці умови? – Умови можуть змінювати тільки дуже сильні і яскраві особистості.

Не думаймо, що ми – краще покоління ніж ті, які були наші попередники. Це найсмійшніша позиція – думати, що ми можемо щось ліпше зробити ніж те, що зробили наші діди і прадіди. Просто научімося прочитати їх.

Сучасне українське суспільство женеться за успіхом, а не за плодом. Успіх – це так, як мода – швидко минає і змінюється. А плід живить і робить з вас сильну особистість.

Ніколи не біймося революції в своїй голові

Перемога призначена для тих людей лише сильною волею. Той, хто не має характеру, той, хто не має волі, не буде мати цієї перемоги. А звідки береться характер і сила волі? Куди треба іти? – В тир, в бібліотеку і в спортзал. І все буде нормально. Буде повна гармонія м'язів, тіла і ще очі знатимуть куди стріляти.

Зло має персональний характер. Так само як персональний характер має Добро. Немає поняття «ми». Є тільки найвеличніше поняття «Я». І власне наше завдання полягає в тому, аби кожен з нас виростав у це велике державницьке "Я", аби ми ніколи не ставали масою, якою можуть маніпулювати, особливо тепер, продажні засоби масової інформації.

Революційні змагання – це той час, якій дає можливість людині піднятися найвище або впасти найнижче. І кожен має цей шанс – піднятися найвище чи впасти найнижче. А також може зависнути у тому середньому болоті, що буде ні мнесом, ні рибою.

Ніколи не біймося революції в своїй голові

Народ, який не вміє визначити систему цінностей і пріоритетів, весь час буде zagrożений. Народ, що тільки про хліб і думає, тільки на хліб і матиме.

Якщо хтось почуває слабкість, біжіть негайно до хати по Кобзар. Аби покласти його на коліна і набратися слів, як набратися причастя у свій внутрішній світ.

Треба знати – де є правда, а де є брехня. В чому полягає сила життя людини? В тому, коли вона вміє розмежувати це. Коли вона переставє собі брехати. Зараз стільки можливостей пізнати правду. Мене дивує страшенно суспільство, яке не хоче в цю правду зануритися. Звільнімося від напівправди! Звільнімося від брехні! Читаймо ту літературу, яка дає нам силу, яка є правдива. Ніколи не біймося революції в своїй голові.

Ніколи не біймося революції в своїй голові

Інтереси суспільних низів дуже часто збігаються з інтересами дуже багатих людей. Тому що дуже бідні і дуже багаті ніколи не мають високих цілей. Тому що дуже багаті думають тільки про гроші. І дуже бідні думають тільки про гроші. А той, хто здатен піднятися і над бідністю, і над багатством, може творити реальну державу.

Хіба сьогодні ми не є споживачами вартостей чужого світу? Ми вже навіть замість українських слів почали масово вживати англізми. Ми постійно на когось орієнтуємося.

Ніхто сам для себе не живе - ніхто сам для себе не помирає. Працюймо один для одного. Особливо в час війни з винятковою відданістю.

Ніколи не біймося революції в своїй голові

Нема меж угодовству ментально залежних людей. Вони не бачать власного кореня. Обвуглені головешки з претензіями на Європу.

Інфантильність суспільства полягає в тому, що воно весь час ставить смішне запитання – «що буде завтра?», не прочитавши уважно того, що було вчора.

Суспільство сильніше у віхові моменти своєї історії ніж влада, яку воно проводить.

Антропоніми, топоніми, назви вулиць – вони найяскравішою мірою відображають спосіб мислення суспільства.

Ніколи не біймося революції в своїй голові

Все одно зостанеться ця частина суспільства, яка буде говорити про своє право бути ідіотом або про своє право бути дегенератом і говорити мовою смертей. Це пов'язано очевидно з повною атрофією історичної свідомости, мовної свідомости, духовної свідомости. Таке завжди буде. Наше завдання полягає в тому, щоби таких людей максимально маргіналізувати, не пустити їх в соціум, не пустити тих людей до влади, не пустити їх у жодне представництво ні на місцевому рівні, ні на найвищому рівні. Тому що ці люди завше будуть магнетом для нашого ворога.

Ці люди, які сьогодні російськомовні, мені здається вони такі є власне через те, що вони абсолютно не знають української історії. Вони не розуміють, як їхні попередники боролися за цю мову.

Найстрашніше в українському суспільстві – це те, що українець перестав довіряти українцеві. Він шукає допомоги деінде. Він слухає американця. Він заглядає в писок якомусь там європейцеві як приїхав. Він чекає, що вони щось за нас вирішать.

Ніколи не біймося революції в своїй голові

Кожен творить середовище сам незалежно від того, де він перебуває. Можна бути у дуже вузькій точці координат, але насправді способом свого мислення розширювати аудиторію.

Поки ми не змілітаризуємо усе суспільство, поки свідомість не буде войовнича, поки вона не буде мілітарна, - ми будемо отримувати биття нас у щок.

Є засадниче поняття в житті кожної людини, в житті держави, в житті нації, в житті будь-якого проекту. І це засадниче поняття називається - мораль. В основі моралі лежать високі цінності. Ми настільки низько впали, що перестали навіть озвучувати ці високі цінності.

Возговоріть врешті-решт українською. Це дуже надійний, немілітарний спосіб позбутися московської окупації.

Ніколи не біймося революції в своїй голові

Коли ти робиш помилку в диктанті з української мови, які проблеми, - навчишся і помилок робити не будеш. Помилка в математичній задачі – це також не так страшно. А от помилка в суспільному виборі – це катастрофа.

Коли не буде національної свідомости у цієї маси, серед якої ми живимо, щодня буде гірше і гірше. Всі наші проблеми винятково вирішуються винятково нашим вибором за допомогою бюлетеня.

Люди, спам'ятайтеся і усвідомте, що нікого ми в світі не маємо, крім самих себе. І нікому ми в тому світі не потрібні. Зрозуміймо, що Україна потрібна тільки нам. І врешті-решт відкриємося один до одного до хороби та проаналізуємо шлях політичних партій. І зрозуміймо, що довіряти треба передусім один одному, а не шукати опори в Європи, в Америки і ще в якихось країнах. Не існує міжнародного права. Існує в світі тільки право сильного. Так от, щоб стати сильним, треба починати зі зміни занепаду оцієї внутрішньої моралі. А мораль починається з довіри.

Ніколи не біймося революції в своїй голові

Тоді, коли наше суспільство навчиться працювати само над собою, навчиться читати книжки, навчиться слухати відповідно потрібних людей, ми тоді вийдемо з цього зачарованого кола. І не будемо жити олігархів. І не будемо приводити до влади ворогів України.

Ми в нашому житті (і медійному і немедійному) маємо один дуже важливий чинник, який підсвічує правдивість чи неправдивість процесів, які відбуваються в країні. І цей чинник називається дуже просто – мова. І ми, зазвичай, те що відбувається у нас в країні, заганяємо в дуже дивну синтаксичну конструкцію: «так, але». Я ставлю суспільству запитання – мова виказує, що з вами щось є негаразд? Вийдіть із цього зачарованого кола, яке називається «так, але». Тобто, навчимося врешті-решт бути у своєму виборі категоричними і абсолютними. От, власне, проблема нашої політики полягає знаєте в чому? Вона абсолютно релятивістська. Вона абсолютно відносна, вона зовсім не є доконаною річчю. Вона є абсолютно половинчата і нецілісна. Тобто, це свідчить про загальну ментальну кризу суспільства.

Ніколи не біймося революції в своїй голові

До того часу поки ми весь час будемо себе порівнювати з московитами, ми перебуватимемо в полі їхньої залежності. Щойно ми перестанемо себе з ними порівнювати, ми станемо вільними людьми.

В нашій народній пісні співається «а ми тую червону калину піднімемо», бо вона чомусь похилилася. А насправді калина хилиється тоді, коли суспільство хилиється усім своїм миром.

Якщо ми говоримо про те, що частина суспільства не довіряє владі українській, а на мою думку – це не є українська влада, то суть не в проблемі недовіри суспільства до влади. Суть в тому, що українці українцям перестали довіряти. Суть в тому, що у нас всередині суспільства глибока моральна криза. Ми не довіряємо один одному. Ми підозрюємо один одного в якихось небезпечних речах.

Ніколи не біймося революції в своїй голові

Люди не готові боротися, люди не хочуть боротися. Гедоністична свідомість і оця гнила ліберастія перемогла в цілому світі. І вона інфікувала українське суспільство. Ті, які ніколи не воювали, вони змучилися. Це означає – криза ідентичності, криза моралі, криза державницького мислення і криза національної свідомости.

Коли страшенно штормить, сильна людина демонструє максимальний спокій. Це власне те, що має робити українське суспільство. Слабка людина зривається, кричить, нервується, падає в паніку і всякі такі речі робить. Ми маємо себе опанувати – стати над собою паном і перестати істерити.

Суспільство надто повільно реагує на виклики часу: недочуває, недобачає, недоходить – НЕ ВСТИГАЄ і злоститься не на те, що треба. Роздвоєність стає ознакою психічного стану більшості.

Ніколи не біймося революції в своїй голові

Саме ця лукава словосполука "мова, прийнятна для сторін" є досі основним колоніальним маркером українського суспільства.

Суспільство зависло між правдою і брехнею, гнилим лібералізмом і безстрашним націоналізмом, непрощеним інфантильним популізмом з вилами – і подвигом меншої кількості ВЕЛИКИХ.

Мова найпереконливіше сигналізує про проблеми суспільства. І не важить, що з тим не погоджується якась частина українського суспільства і політикуму зокрема. Від цього об'єктивна мовна реальність не зникає.

НЕМА ЛЮДИНИ ПОЗА ЕТНОНАЦІОНАЛЬНОЮ належністю. І саме вона – основний мотив і рушій розвитку притомних, а не вироджених спільнот.

Ніколи не біймося революції в своїй голові

Ця понад трьохсотлітня етнічна війна між українцями та москалями припиниться лише тоді, коли назавжди викинемо їх із нашого культурного простору: мови, музики, церкви, телебачення.

Союз розпався, але свідомість совка з панівною мовою окупації – російською та підлеглою українською – в головах убогих людей залишилася. Ці несамочинні люди досі вмонтовані в простір московської псевдокультури, образ якої намагаються культивувати в Україні, щоб затримати це минуле. Вони перетворюються в озлоблених і претензійних, але численних маргіналів, що, розминувшись із машиною часу, вперто прив'язують українське суспільство до московської псевдокультури.

Народ, що не вміє законодавчо захистити та утвердити свою мову, ніколи не захистить своїх територій, бо вони неминуче будуть вже під іншими мовами.

Ніколи не біймося революції в своїй голові

Люди, зазвичай, не люблять ПРАВДИ, тому основа плагіату – брехня чи напів брехня. Люди, зазвичай, не люблять чийогось РОЗУМУ, але дуже люблять з нього скористатися у своїх інтересах. Люди, зазвичай, не переносять чийогось УСПІХУ, тому хочуть собі його привласнити. У нас в країні критична маса тих, що не сприймають ПРАВДИ, РОЗУМУ та УСПІХУ сильних, наполегливих, послідовних і невідступних. Вони їм тупо ЗАЗДРЯТЬ і, як наслідок, КРАДУТЬ у них досягнуте та напрацьоване. Отже, якщо у вас тупо вкрали і видали за своє – Ви таки чогось досягнули і Ви, на щастя, не належите до більшості, а до притомної меншості. Але цієї втіхи, звісно, замало, щоб не зважати на тупу посередність, що користає з Ваших здобутків.

Наші видимі подвиги є тільки тоді, якщо є глибинна невидима мотивація любови до свого і ненависти до злого.

В цьому призначення людини: бути вірним своїй землі, як Богові.

Ніколи не біймося революції в своїй голові

Часом для того, щоб остаточно народ пробудився, він на жаль має перейти через долину сліз.

Не говоримо про захист соціальних прав тоді, коли ми не зуміли захистити своєї моралі і родинних цінностей.

А знаєте, чому наша нація від покоління до покоління проходить через пекло біди і воєн? Бо не вміє себе ні любити, ні належно пошанувати Великих. Бо замалі, щоб осягнути цей дар надпотужних особистостей. Раби ніколи не любили Героїв. І не люблять тепер.

Тільки та нація, яка готова визнати свої помилки, не закриває майбутнє для себе і може впливати на світобудову.

Ніколи не біймося революції в своїй голові

Я серйозно стверджую, що потрібне Товариство захисту чоловіків від божевільних гендеристок європейського поливу. У нас своя система взаємин межи статями, що не має нічого спільного з вульгарним фемінізмом і відворотним маскулізмом. Не уявляю поруч хлопа, який би образив, як і не уявляю подругою жінку, що заперечує передусім СИЛУ чоловіка та його самодостатність. Вчіть емансипаційний рух в Україні і не улягайте під європейсько-американське збоченство. У нас свої національні основи жіночо- чоловічих взаємин. І одне, і друге може бути ідіотом, але це не означає, що слід запозичувати чужинецькі моделі взаємин та ще й називати це дурним словом гендер.

Твої символи – це твої кордони. А якщо ти зумієш захистити свої кордони на рівні символів, то захистиш їх і на рівні свого банального комфорту.

Тільки так або ні. Нема відтінків ні серед ворогів, ні серед пристосуванців.

Якщо нема ідеології, нема держави

Що таке держава? Держава – це те, що держить нас в купі. Держава – це те, що творить наші кордони. Наші найважливіші кордони – це кордони культури.

Для того, щоб сьогодні панувати в світі, принаймні у своїй державі, на мою думку, потрібні три речі. Перше – це ідеї. Друге – це гроші. Третє – це інформаційна політика.

В нас бариги при владі, а націоналісти на фронті. Якщо вмирати – то націоналісти, якщо когось обливати брудом – то націоналістів. А гниди будуть керувати і сидіти в інформаційному просторі.

Ми ослабли від суцільного негативізму. Але ми не маємо зараз іншого способу, як через страшну правду повертатися до самих себе. Повертатися до європейського дому. Бо ми там все були, поки нас через московський терор в другій половині XVII століття не було видерто і закручено в орбіту азійську. Мене цікавила завжди азійська культура. Але шлях розвитку українців зовсім інший.

Якщо нема ідеології, нема держави

В міжнародній політиці не діють ніякі міжнародні угоди. В міжнародній політиці діє лише сила армії.

Саме історія, мова і церква – це найгустіший вияв політики. Саме за церковну проблематику, за історичну і за мовну, відбуваються найжорсткіші і найагресивніші війни.

Чиновник, який не говорить українською мовою у себе на роботі, він вже наслідок абсолютно хворої системи добору кадрів. Моє гасло відоме – не дати освіти і не дати роботи. Не знаєш української мови – ти нікуди не вступиш. Ні в вищий навчальний заклад, ні в технікум, ні навіть в професійно-технічне училище. Таким чином ми заблокуємо тоді службу ієрархію суспільну для всіх ідіотів, недолугих, політично упереджених і розумово відсталих. Питання це вирішується дуже просто і елементарно. Тільки треба мати на це силу волі, світогляд і наступальну експансивну позицію.

Якщо нема ідеології, нема держави

Причина біди в державі на всіх рівнях – це катастрофічна відсутність національної свідомости і моралі.

Верховна Рада – це є відображення способу мислення абсолютної більшості суспільства.

Якщо нема ідеології, нема поступу, нема держави. Тому що ідеологія – це клей.

Коли ми говоримо про війну з корупцією, про проблеми люстрації і всяке інше, то я не маю ані найменшого сумніву, що це є речі вторинні порівняно з тим, якщо нація не готова захистити своєї церкви, якщо нація не вміє захистити своєї мови, якщо нація не виставляє своєї оптики на свою історію. То тоді нема чого боротися з речами, які є наслідком того, що ти не захистив спочатку.

Якщо нема ідеології, нема держави

Держава будується не стільки державними інституціями на зразок Уряду, Верховної Ради чи суддівської гілки влади. Найосновніша державна інституція – це свідомість її громадян.

Нас неможливо завоювати ззовні. Ні з боку московії, ні з боку якоїсь іншої держави. Нас можна знищити лише з середини. Нас можна знищити лише тоді, коли холуй подасть руку загарбникові. На превеликий жаль у нас в державі вистачає холуйів.

Треба врешті-решт навчитися правдиво читати свою історію і розуміти, що в основі сильної держави лежать дві фундаментальні речі. Річ перша – це сила закону, а не закон сили. Друге – це сила культури. А сила культури – це винятково своя мова, своя історія, своя церква, своя традиція.

Сильні і мудрі політики ніколи не поведуть беззбройний народ на бандитів у формі «Беркуту». Сильні і мудрі політики будуть шукати найрізноманітніших способів, аби зберегти соборність, цілісність, внутрішню силу нашої держави. Сильні і мудрі політики розуміють, що саме рівень свідомости громадян формує і буде сильну державу.

Якщо нема ідеології, нема держави

Коли держава слабка, коли держава не вміє захистити титульної нації, тоді вона починає захищати утворення, що називають себе національними меншинами.

Завше у будь-якій політичній організації, і не тільки політичній, існують різні думки, течії, існує внутрішнє протиборство. І не треба робити собі з того трагедії. Навпаки, треба обирати свій шлях і вперто йти і робити те, що приносить користь твоєму домові. А твій дім називається Україна, а не просто помешкання, де ти перебуваєш.

Коли ми виховуємо своїх дітей, ми хіба повністю своїх дітей довіряємо школі? Ніколи в житті. Ми довіряємо дитину свою в першу чергу собі. То чому ми в такому важливому організмі, як держава, довіряємо побудову її чужинцеві?

Саме наступальна мовна політика передумова нашої перемоги. І якщо рабів це так дратує, то ми йдемо святим і переможним шляхом.

Якщо нема ідеології, нема держави

Наші з вами гетьмани розуміли, що цілісність їхньої держави і їхня держава – це межі їхньої мови. Теперішня влада цього не розуміє. Або тому що вона не українська, або тому, що вона напевно страшенно тупа. Або вона дуже звиродніла і засимільована. В цьому полягає наша трагедія.

Всі, хто віщають про об'єднання, ніяк не договорять другої частини важливого посилу: кого з ким? Само собою об'єднання насправді нічого не об'єднує. Реальне об'єднання - це спільні ідеї, ідеали та мета. Не буває спільною мета у миші і kota.

Соборність - це відсікання неякісного суспільного матеріалу.

Агентурна мережа в середині країни - це небезпечніше, ніж армія ворога на кордоні.

Якщо нема ідеології, нема держави

Нема самостійного мислення, то звідки самостійна держава? Нема філософії переможця, то звідки перемога над ворогом?

Сьогодні воїн - основна людина в країні. Масова мілітаризація свідомости - фундамент національної держави.

За будь-якими перемовинами завше стоїть свідомість нації, конвертована в національну армію і здатність цієї армії воювати за свій дім. Коли будемо воювати - то будемо той дім мати.

Рознесли манкурти москвомовні заразу по всьому світові. Ще ніколи не було так огидно, що це безродство стільки років топтало нашу землю і приводило до влади лайно.

Якщо нема ідеології, нема держави

Нема гіршого, коли свята тема надвеликих особистостей стає розмінною монетою у грі політиків-паралітиків.

Поряд із війною Москви проти незалежної України маємо і війну ліво-ліберальних середовищ Європи та Америки з націоналістичним наративом України... Ні Європі, ні Америці не потрібна націоналістична Українська держава.

Що більше потюч кричить, то активніше треба просувати правду про Героїв і домагатися їх визнання як борців за незалежність України на державному рівні.

Мовне питання порушують не тому, щоб затушувати соціально-економічну проблематику, а саме тому, що воно фундаментальне питання нашої самостійності.

Якщо нема ідеології, нема держави

Мовна політика - це фокус мислення нації: воно або вільне, або колоніальне, або гібридне. У нас це, на жаль, колоніальне і гібридне.

Не важить – чи ми уніяти, чи автокефали. Пріоритет для нас - соборна і самостійна Україна. І ті, і ті полягли саме за цю ідею. На їхніх плечах стоїмо. Їхнім Духом міряємо світ.

День Прапора - це маніфест української тожсамости.

Брехня – це один із основних інструментів тоталітарних держав. Брехня – це основний інструмент зла. А зло не лікують добром. Зло вбивають.

Якщо нема ідеології, нема держави

Основою національної української держави, її фундаментом, її незаперечною ознакою є без сумніву – мова.

Питання мови – це ще набагато важливіше, ніж питання вступу України до НАТО чи пошуку іншого оборонного союзу.

Жодною мірою не можна допустити розширення московської мови в Україні тому, що це поширення Москви в Україні. Всі ті, які ще і досі є російськомовними, навіть після того, коли їм ракети в голову влітають, - це пацієнти психіатричних клінік. Це за межами філології і це за межами політики. Це не обговорюється.

Росія буде імперією до того часу, поки ми будемо малоросією. І поки ми завжди будемо упувати на когось, а не на власні сили.

Якщо нема ідеології, нема держави

Ніхто так сильно не вчить, як ворог. Ніхто так сильно не надихає до боротьби, як любов до своєї батьківщини, як бажання, здатність і покликання будувати власне свою національну державу.

Якби-то нам нарешті, усім українцям, усією нашою великою країною, трансформувати наше мислення від москвофільства до москвофобії.

У День Незалежності, на мою думку, найбільшою мірою треба думати про те, наскільки ти здатен цю свою незалежність, - і персональну, і національну, - можеш захистити. І наскільки ти готовий на класний стрибок пантери, аби вчепитися в того, хто забирає у тебе цю незалежність.

Якщо ми не навчимося карати зло, карати його публічно, карати надзвичайно жорстко, то ми ніколи не станемо незалежними. Тому що непокаране зло генерує.

Якщо нема ідеології, нема держави

Бійтеся нашої інтелігенції. Це основний стоп-кран у розвитку незалежної української держави у своїй більшості.

Основна підризна міна завжди під українською державою і нацією – це була хибна освіта. Ми ніколи в освіті не виставляли націєцентричних пріоритетів. Ми завжди бігли за тупою модою. Тому ми за це сьогодні платимо таку страшну ціну.

Закони не пишуть марсіяни. Закони пишуть істоти на двох ногах. За тими істотами на двох ногах, за кимось стоять кейси з баблом, за кимось стоять ідеї, принципи і переконання. Ще за кимось – світогляд, за кимось – знання. Ще за кимось – Господь Бог стоїть перед ними.

Найповажнішою, найглибшою політикою завше була українська культура, українська традиція і українська мова. А політика – це мистецтво побудови держави. Без тих духових опор ніц не буде у тому житті.

Якщо нема ідеології, нема держави

Ми абсолютно не маємо зважати на населення. Тому що населення – це істоти, які не прив’язані до жодної землі, до жодної території. То нехай переселяються куди деінде. З якої рації в Україні для загарбника мають бути преференції щодо його мови? В Україні не існує юридичної категорії, яка називається – російськомовна меншина. Тому опція «російська мова» в Україні має бути абсолютно відсутня. Хоча би з тієї простої причини, що такої опції нема на московії. Отже її не має бути на Україні.

Ми є державницька нація тому, що ми завжди в бездержавних умовах здатні були створити своє військо. І ми завжди в бездержавних умовах мали свою мову.

Політик не виведений у якійсь хімічній лабораторії в пробірці. Політик – це результат суспільної свідомості певного спектру суспільства. Українське суспільство – це суспільство колонізоване, досі колонізоване.

Якщо нема ідеології, нема держави

Коли українець вчився будувати власну державу?
– Коли він її втратив.

Нікому в світі, крім нас самих, не потрібна сильна українська самодостатня держава. Європі тепер потрібна українська держава, яка воює, щоб захистити їх від дикої москви.

Держава, яка не базується на національних цінностях, вона є тимчасовим утвором.

Найкращі стосунки з Москвою – це їхня відсутність. Стосунки з Європою – це насправді стосунки України з самою собою. Якщо Україна врешті-решт вибудує стосунки сама з собою, як з вільною нацією, то автоматично вибудовуються гідні стосунки з Європою.

Якщо нема ідеології, нема держави

Незнання нас про самих себе уможливорює постійне балансування над прірвою і дамоклів меч над нашою державою.

Не можна міряти життя своєї держави власними інтересами і власними цілями.

Якщо Україна не вийде на шлях повної і абсолютної деколонізації, вона завжди буде почувати себе наймичкою в будь-якій унії.

Наші моделі поведінки мають максимально радикалізуватися. Бо якщо українці не будуть радикальні в обстоюванні свого мовного питання і інших питань, ми втратимо державу взагалі.

Якщо нема ідеології, нема держави

Я хочу переможної війни. Я знаю, що якщо не буде національно-визвольного руху в Україні, ми перестанемо існувати як Держава.

Будь-які компроміси з ворогом, навіть найменші, обертаються катастрофою для цілих поколінь.

Давати визначення українізації лагідній і жорсткій – це вже робити помилку. Це називається – хибне аксіологічне судження. Тому що українізація має бути тільки однією – адекватною.

Цьогоріч ми отримали понад 100-тисячну орду у нас на кордоні. На мою думку це зумовлено внутрішньою ситуацією в країні. Тобто хоч що відбувається на зовнішній арені, воно завжди є наслідком того, що у нас всередині. Тому апелювати постійно до когось аби нас захищав, - це демонструвати інфантильну, незрілу і підліткову позицію.

Якщо нема ідеології, нема держави

Треба навчитися комплексно розв'язувати проблему і закон «Про громадянство» перетворювати в інструмент потужної гуманітарної національної політики.

В світі не існує жодного міжнародного права. Перестаньте бавитися в ці смішні речі. В світі існує лише меркантильний інтерес. В світі сильніші пожирають слабших.

Перша ознака патріотизму – це вивчи мову держави, в якій ти живеш.

Якщо ми не будемо далі розбудовувати армії, то нам нема чого розбудовувати все решта. Тому що основна людина сьогодні в українському суспільстві – це воїн. Він є вісью української політики.

Якщо нема ідеології, нема держави

Радикальна націєцентрична позиція вкрай необхідна країні завжди. А тоді, коли іде війна, вона є умовою перемоги.

Україна не провадить україноцентричної політики упродовж 30 років. Вона весь час у фарватері залежності. Ми не формуємо нашого порядку денного. Тому що ми внутрішньо і ментально не вийшли ще зі сфери залежної держави.

Інформаційний простір – це основа основ буття держави.

Будемо воювати – будемо мати. Сильна держава буде тільки тоді, коли буде сильна армія. Сильна армія – це найосновніше, що ми маємо робити в державі.

Якщо нема ідеології, нема держави

Не буде історичної свідомости, не буде мовної свідомости, – не буде національної української держави.

У нас хамство винесено в розряд публічної і навіть державної політики.

Топоніміка найбільшою мірою свідчить про те, куди рухається нація.

До того часу поки наша держава не визначиться з ідеологією, поки ця ідеологія не буде націєцентричною, ми не переможемо війну.

Якщо нема ідеології, нема держави

Ми можемо дуже тішитися з того, що народилося нове покоління. Але при владі у нас гримучий «совок»! І цей гримучий совок, Україну, яка воює, малює нам у вигляді синьо-жовтої цвіточки. Це замість того, щоб витягувати на поверхню мілітарні символи і кричати, що ми воюємо, ми змагаємося, ми переможемо! 30 років, як бачимо, ще надто мало, щоби деколонізувати нашу свідомість. Ми пережили дідів-комуністів, ми пережили батьків-комуністів. Тепер ми маємо побороти жовтенят і піонерів цієї доби. Отже в нас дуже багато роботи аби просвітити оце покоління піонерів і жовтенят, що тепер при владі.

Існує три стратегії розвитку мови у будь-якій державі. Перша стратегія – колоніальна. У нас та стратегія була, коли наша держава називалася УРСР. І є ще національна стратегія. Просто реально суспільство не здатне опанувати національну стратегію мовної політики. Тому ми на стадії ліберально-гібридної гнилої моделі.

Не будемо мати ідеології – не будемо мати держави. Тому що кожна держава базується передусім на ідеї. Велика Британія – на своїй ідеї, Німеччина – на своїй ідеї, Франція – на своїй ідеї. А українська квазідержава базується на олігархах.

Якщо нема ідеології, нема держави

У нас немає при владі державників. У цьому полягає наша катастрофа.

Парадоксальність ситуації в нашій країні полягає в тому, що в нас дуже бідні голосують за дуже багатих. Якщо нема національної свідомості, якщо нема гідності, якщо нема гордості, якщо немає національного світогляду, то тоді ці бідні ідуть на виборчі дільниці і обирають олігархів... Якщо народ про себе такої низької думки, що не приводить до влади українців, а веде чужинців і олігархів, то він отримує те, на що він заслужив.

До того часу поки ми не навчимося дуже жорстко карати людей, які зневажають українські цінності, ми маємо перестати з ними панькатися і говорити про те, що їх треба чогось вчити. Вони нічого не навчаються. Вони є помилкою природи і на це немає жодної ради, крім однієї – тюрма. Тобто мають діяти належним чином закони. Якщо би ми ухвалили у Верховній Раді законопроект «Про колаборацію», то ми би їх всіх порохували на лавах підсудних.

Якщо нема ідеології, нема держави

Коли ми говоримо про державу, то це не є якийсь абстрактне утворення. Держава реалізується через конкретні персони.

Закон, який не передбачає покарання, не є законом. Це декларативний папірчик, яким можна прикрити своє срамне місце.

Через те, що у нас дилетанти пишуть закони, ми натрапляємо на такі рифи, від яких стає зле всьому суспільству.

Росія уражена комплексом імперським. Україна уражена комплексом малоросійським. Ми, на жаль, сьогодні перебуваємо у стані сполучених посудин. Ми своїм малоросійським комплексом, тобто – значна частина України підживлює імперський комплекс Росії. Московит за своєю ментальністю не приймає України як самостійної держави.

Якщо нема ідеології, нема держави

Дипломатія приносить плоди тоді, коли армія вміє воювати.

Не треба вживати в нашому просторі термін «проукраїнський». Це настільки аксіоматично і очевидно, що не треба ділити Україну на проукраїнську і не проукраїнську. Тому ніколи не треба навіть допускати у своєму мовленні на термін «проукраїнський» чи «не проукраїнський». Є українські політики – вони можуть бути ворогами, а можуть бути не ворогами.

Абсолютно хибною є думка, що мовне питання закидують в суспільство зумисне, щоби не розв'язувати економічних питань. Економічне питання – це один пласт розвитку держави. Мовне питання – це інший пласт розвитку держави. І якщо щоразу у нас порушують мовне питання – це означає, що воно в Україні не розв'язане. Якщо би питання було розв'язане на користь титульної нації українців, то ніхто більше цього питання би не порушував.

Якщо нема ідеології, нема держави

Без ідеологічної сили у парламенті дуже складно буде утверджувати свою державу як самочинний суб'єкт світової історії. Україна нагадуватиме сировинний придаток або територію, на якій просто змагаються олігархи з огляду на свій бізнес-інтерес.

Економіка – це всього-на-всього грошовий вияв політики, політики відповідного спрямування.

На міжнародній арені не існує альтруїстичних взаємин. На міжнародній арені взаємини винятково хижатські і егоїстичні. Кожна країна переслідує винятково свій інтерес. Українці, на жаль, за своєю природою дуже сентиментальні, мрійливі, весь час розраховують на чийсь допомогу, та й ще беруться аналізувати – хто там що про них сказав. Ті, які про нас щось кажуть, найменше про нас думають насправді, а думають про себе. Тому, коли ми говоримо про гру зараз на міжнародній арені чи Трампа, чи Макрона, чи Меркель, чи ще когось іншого, акцент треба робити не на них. Акцент треба робити на тому, що відбувається всередині нашої країни.

Якщо нема ідеології, нема держави

Саме чоловік зі зброєю в руках має стати в державі першою особою номер один. Воїн має стати представником найважливішої суспільної касты.

Питання суверенітету української держави вирішує його величність українець і українка, які ніколи не втомляться захищати свою державу як свій національний і приватний простір. Ми не є людьми, які просто гостюють в цьому світі. Ми прийшли в той світ для того, щоби врешті-решт запанувати у своїй державі. А не сльозоливно співати в майбутньому часі, що «запануєм і ми, браття, у своїй сторонці».

Чому ми маємо таку проблему з нашою державою? У нас в державі живе немало розумних людей, часом навіть мудрі трапляються. Але ті – і розумні, і часом мудрі, – вони не мають насправді дуже важливого – характеру. Відсутність характеру призводить до такої катастрофи і до улюбленої спортивної гри українців – «наступання на ті самі граблі».

Якщо нема ідеології, нема держави

Боротьба за свою державу – це велика і серйозна жертва. І тільки той народ, який вміє жертвувати своїм комфортом, той, який ставить перед собою високу мету, посідає серйозне місце на світовій міжнародній шахівниці.

Президент кожної держави – це насправді колективний розум.

Зараз ми перебуваємо в кризі. Нічого, перейдемо через кризу. Криза – це етап очищення кожної нації, це етап осмислення помилок. Зберемося до купи і вперто будемо робити своє.

Це ліберальні цінності – вони через поняття «мова ворожнечі» заводять свою філософію релятивізму, що усе відносно і усе може бути потрактовано, як завгодно.

Якщо нема ідеології, нема держави

Смерть людини раптова. Буває і не раптова. А держава не вмирає раптово. Держава вмирає у заповільнений спосіб.

Упродовж тих 30 років жодного разу ми не мали при владі національно свідомих людей. Влада завжди була відображенням якщо не «совка», то «постсовка», якщо не колоніального режиму, то постколоніального режиму. Якщо українці не будуть виробляти своєї наступальної тактики і стратегії, то вони від року до року втрачатимуть не просто території свої, вони втрачатимуть взагалі свою можливість мати реальну національну державу.

Боротьба за українську мову в Україні – це насправді боротьба за владу українців. Українці сьогодні абсолютно від цієї влади усунуті. Усунуті від цієї влади через свою поступливість, через свою дитинячість. Ті люди, які вважають, що українську мову треба відділити від політики, то відділіть душу від тіла. І коли ви відділите душу від тіла, то зостанеться тіло, яке понесуть на цвинтар і все.

Якщо нема ідеології, нема держави

Ми – народ з величезною мілітарною силою і історією. Тільки ту величезну мілітарну силу і історію заасфальтували якимсь диким радянським котком. Нам треба знімати зараз той коток і дивитися в лице один одному подивовано, що ми є. Ми маємо довіритися один одному.

Що більші очікування, то менші результати. Не можна ставитися романтично до політики тому, що політика – це дуже жорстка тітка.

Нам потрібна національна держава, а не якась космополітичне місиво із політикою гендернуги.

Волелюбність – це базова і засаднича українська ознака, це наша духовна вертикаль. Очевидно, з тим найбільшою мірою не може зміритися це «государство», яке ми виростили. Ми виростили цією частиною українського суспільства, яке зраджувало, яке угодовствувало, яке толерувало, яке лягало під Москву.

Якщо нема ідеології, нема держави

Денацифікація Москви відбудеться тоді, коли відбудеться бандеризація України.

Нема чого заглядати в писк, що нам говорить Європейська унія і що нам говорить Америка. Вони говорять одне, думають друге, а роблять третє.

Ніяка Європа і ніяка жодна країна в світі не зацікавлена в тому, щоби тут народилася сильна, самодостатня, увага, - національна держава. Бо вони нам сюди закидують космополітичне глобалістичне місиво з ліберальною поливкою. Ніхто у цьому не зацікавлений. То, якщо ми хочемо вижити, то ми самі маємо ту націєцентричну, антикосмополітичну державу будувати.

Найвищі рейтинги – це не означає правильний вибір.

Якщо нема ідеології, нема держави

Шевченкова мова – дорога в національну українську державу, а сам Шевченко – матеріалізація української національної ідеї.

Інформаційна незалежність – це всеохопний культ власної мови та культури.

Особливість українських реалій в тому, що саме **МОВА** тривалий час заступила собою відсутність Української Держави. Питання мови було питанням влади і панування.

Сьогоднішня політична система, – це так звана ліберальна демократія, що, на нашу думку, на сучасному етапі стала абсолютним синонімом до ліберального тоталітаризму. І це не оксюморон, а новітнє суспільно-політичне явище знищення національних держав під прикриттям демоліберальних цінностей... Себто тоталітаризм на тлі ліберальної демократії – це просто суворий батько супроти загальноприйнятої аморальності.

Якщо нема ідеології, нема держави

Патріотами держави є ті, що живуть своєю мовою, культурою та історією.

Несвідомість приводить до влади чужинців-українофобів, які у мить паляться на мовному питанні як кордоні етнонації – основи самостійної і соборної держави.

У бездержавний період саме українська мова заступала собою відсутність української держави як основної форми буття етнонації.

Направду, проблема української мови у власній державі, як і 100 років тому: на ній можна заснути – і прокинутись у тому ж мовному рабстві. Нема національної свідомости – не буде й мови.

Якщо нема ідеології, нема держави

На жаль, імперський апетит у Росії росте, "стукачі" залишили після себе ідейних нащадків, які сьогодні підривають міцність нашої держави – оголосили війну мові, одному зі стовпів нашої незалежності і державності.

На зміну колоніального гасла "єдина країна – єдина страна", запущеного мовною політикою П. Порошенка, прийшла ліберально-гібридна роздвоєність і згубна мовна толерантність, неминучий наслідок якої – це подальші утиски української мови вже під гаслами ліберальної демократії.

З України справді треба винести за дужки ВСЕ, що не є українське: московську мову, московську церкву, московську агентуру та їхній інструмент – "сепарів". Тоді це і буде Україна, а зараз просто країна (чи страна). Без визначальної графема У!

Здаючи українські стратегічні підприємства, зокрема оборонного циклу, здаючи українську землю як основне "національне багатство, що перебуває під особливою охороною держави" (ст. 11 Конституції України), неминуче здаватиме й МОВУ як основний знак української ідентичності і кордон власної культури.

Якщо нема ідеології, нема держави

Якщо в армії не дотримуються законів, то хіба це армія і чия це армія? Якщо держава не живе за 10 статтею Конституції України, то хіба це держава? То кого ж вона держить і задля чого?

За період після Майдану 2014 року не вдалося утвердити національну модель мовного питання. Причина цього не так у політичному проводі держави, як в амбівалентному, нецілісному світогляді значної частини населення України та в опортуністичній м'якотілій мотивації більшості політиків, що системно піддаються внутрішньому та зовнішньому тискові.

Допоки в законодавчому мовному політико-правовому полі України російській мові будуть приписувати хоч найменші преференції, доти українці перебуватимуть у статусі колоніальної держави!.. Мова і мовне законодавче поле як ніщо інше яскраво відображає вектор руху України: в колоніалізм, в деколонізацію чи в ліберальний гібридизм.

Якщо нема ідеології, нема держави

Конфлікт між природною мовою та титульною нацією в Україні – це основний і найтрагічніший наслідок окупації України Росією та епіцентр сучасної мовної проблеми в Україні.

Мовне питання на сучасному етапі - це основний сигнал загрози втратити державну самостійність чи її остаточно утвердити. Якщо буде мова - буде національна Українська Держава.

Замість жити у постійному шпагаті між Сходом та Заходом, варто таки побачити свій шлях під ногами.

Симулякр – це термін постмодернізму, що позначає "копію, оригінал якої ніколи не існував". Це типове постмодернове згромадження у нашій політиці яскравого символу повної кризи власної ідентичності і морального виродження.

Якщо нема ідеології, нема держави

Денаціоналізація і космополітизація – це шлях планованого знищення української національної держави в її інтелектуальній основі.

З допомогою мови окупанта можна плодити лише губернії. Російською мовою Української Держави не побудуєш.

Не буде Україна українською, коли при владі чужинці різного розливу.

Влада, що не здатна захистити державної мови, – ніколи не захистить державних територій. Звідси тисячі смертей і стоп-кран у головах маси, яка далі просторікує "какая різниця", ми "ваюем і валантьорім". Якщо нема різниці, – то возговоріть мовою Шевченка на зло кацапам. І ми квити.

Якщо нема ідеології, нема держави

Хто не вміє захистити мови своєї Держави, – вміє її знищувати.

Де нема мовно-культурних кордонів – нема самостійних держав.

Маємо малоросійство на чолі держави. Малоросійство серед більшості. Малоросійство через чужинців в уряді, через двоязичіє, через невміння війну назвати війною, а олігарха типовим бандюком.

Будь-які мовні преференції в бік російської мови – це поглиблена окупація України і втрата держави... Російськомовність – це підґрунтя путінської агресії з мотивацією захисту цього колоніального явища, що виникло через убивство українців і триває досі.

Якщо нема ідеології, нема держави

Без сильної армії та збройної (а не оборонної!!!) промисловости не може бути й мови про державну самостійність і цілісність.

Системна лінгвоцидна політика упродовж 360 років призвела до явища денационалізації українців, що в московських кабінетах оформилося як "русскоязычне населеніє"... "Російськомовне населення" – це основний інструмент в руках Путіна для розв'язання війни з Україною.

Війна – це найтяжча робота з побудови власного дому й засівання своєї землі. Ціною власного життя... Ми за час війни не стали мілітарним суспільством. Навпаки, суспільство смертельно інфікувалось пацифізмом і спершу обрало баригу, потім блазня, а не воїна. Тільки не ВОЇНА, бо він надто дисонує з загальним настроєм примирення й умиротворення, гедонізму і гниття, угодовства й толерантності. Тому війна далі вбиватиме нас, а не їх.

Якщо нема ідеології, нема держави

Війна кличе стати сильними українцями і не потрясати країну безплідними словесами про міжнародність української мови, коли вона й досі ні в освітній, ні в державній, ні в медійній царині не посідає першорядного місця.

Втома від боротьби паралізує рух догори з ями московського колоніялізму: москалізація гуманітарного простору триває вже під патріотичними гаслами – "русскоязычніє патріоти", "єдіная страна", "толерантность", "національна ідея – це союз з Європою", "рік англійської мови в Україні". Все це нові обгортки для незакінченої постійної культурної війни з українцями в Україні – і то в час відвертої, показової війни на Сході, обізваної гібридною. Ця війна можлива тільки через духову поразку, себто національну (мовно-історичну і культурну) несвідомість чи недосвідомість українців ще від далеких XVII, XVIII, XIX і зрадянщеного XX століть. Через малоросіянізацію українців.

Нема сумніву, що кількісний і якісний розвал наших Збройних Сил і оборонної промисловости – це добре продумана стратегія одвічного ворога – Москви, його відвертої агентури в Україні і колоніяльного лакейства у всіх прошарках суспільства.

Якщо нема ідеології, нема держави

Хоч як наші владці намагаються сховати війну за безглуздою аббревіатурою АТО, війна прийшла у хату і серце кожного.

Мова ворога – це прописка ворожої держави-терориста на території України.

Не важко здогадатися, що "мову, прийнятну для сторін", запроваджено для москвоязичних, що мають поважні інтелектуальні та політичні проблеми з опануванням мови Шевченка та Бандери. На жаль, убогі пострадянські законодавці не виявилися таким свідомими, щоб зруйнувати зону комфорту рускоязичних та ще й вказати їм, що вони тут не просто зайди, а окупанти!

Можна вийти за межі держави, але не мови. Бо вона є мисленням і світоглядом.

Якщо нема ідеології, нема держави

Російськомовність – це не юридична, а політична категорія, що згубно прив'язує Україну до її колоніального минулого і є знаком підлегlosti українців Росії. Саме російськомовність стала політичною основою для Путіна розпочати війну в Україні під приводом захисту російськомовних.

На окупованих московським ворогом територіях України за українську мову також розстрілюють. Спершу там мову ігнорували, зневажали, висміювали, вилучали, підміняли, спотворювали. Тепер просто розстрілюють її носіїв. Тепер за потурання неукраїнської влади мова окупанта брудними плямами розповзається по всій країні. Інфікує. Загиджує. Принижує. Окацаплює. Мова окупанта в Україні – це наслідок перемоги москалів над українцями. Російськомовні українці – це найкращі трофеї Московської імперії. Така плата хохлам за їхнє толерування мови окупанта від часів перших московських військових гарнізонів від 1658 року до сьогодні включно.

Коли влада буде в нас українська? – Тоді, коли в нас буде своя історична оптика. Коли буде українське мислення.

Якщо нема ідеології, нема держави

Двомовність України не є природним етнічно-суспільним явищем. Це наслідок понад трьохсотлітнього імперсько-російського терору щодо самої мови (близько 200 указів про її всезагальну і часткову заборони) – себто лінгвоцид, і винищення носіїв цієї мови – українського селянства голодом та інтелігенції – репресіями – себто геноцид. Цю історично кричущу несправедливість треба негайно змінювати через всеохопні заходи підтримчої політики держави щодо української мови.

Статус мови – це реальний і правовий вияв взаємин між мовою та суспільством... Статус мови, на нашу думку, визначає передусім мовно-суспільна реальність як синтез національного менталітету, мовно-національної свідомости, мовної поведінки та суспільно-історичних обставин.

Незалежність народжується з аристократичного Духу, що не приймає жодної форми приниження та поневолення і діє через найрізноманітніші форми спротиву: від збройного до мирного. Потреба незалежності виправдує будь-які методи її досягнення у боротьбі з ворогом.

Якщо нема ідеології, нема держави

Незалежність народжується з людської і національної гідності. Гідність – це злагода з Богом, це відчуття господаря у власному домі, це пріоритет закону совісті. Невільники не знають гідності. Їм не потрібна незалежність – вони потребують лише зручнішого хомута.

Незалежність народжується з полярностей: любови і ненависти. Любови до істини та добра. Ненависти до насильства та зла. Любов треба захистити, насильство та зло – щоденно знищувати.

Незалежність народжується з рівноваги прав та обов'язків. Бо лише права – це сваволя. Лише обов'язки – це неволя. Незалежність – це гармонія прав та обов'язків перед своїми батьками, дітьми, батьківщиною.

Незалежність народжується з пізнання Правди. Правда робить нас вільними і сильними, омана – сліпими й дурними.

Якщо нема ідеології, нема держави

Не буває утверджених прав людини при зневажених правах НАЦІЇ... Поки гасло "Україна понад УСЕ" не стане імперативом – будемо розпанахані між Заходом та Сходом, Європою та Азією, собою та кимось. Поки національне ЕГО не стане критерієм у вирішенні економічних, правових, безпекових і гуманітарних проблем – будемо загрожені і квазідержавні.

Допоки ми не вичавимо з себе до краплі нашої колоніальної свідомості, – матимемо весь час перешкоди щодо інтегрування до спільноти вільних націй. Допоки не збудуємо національної держави, – наші шанси стати європейською нацією примарні.

Саме переломові історичні події є найвищою пробою нації, щоб захистити та утвердити питомі цінності і набути чужого досвіду не коштом уневажнення та применшення свого. І мова в ці доленосні історичні періоди відіграє провідну і визначальну роль. Саме час максимально розширювати простір української мови як знаку нашої тожсамости, бо винятково українська мова гарантує нам нашу неповторність і суб'єктність у світі.

Якщо нема ідеології, нема держави

Поспішні рішення про підвищення суспільного статусу англійської мови – це підступний спосіб нейтралізувати розширення функціонування української мови в час війни, що саме тепер для значної частини пробуджених українців стає прапором їхньої ідентичности та формою протистояння ворогові.

Ліволіберальний мотлох за європейські гранти, що знищують нашу мораль, не менш небезпечний, ніж убивча сила пуйла. Перші убивають тихо - другі голосно. Перші знаходять в країні корисних ідіоток, що просувають збоченські ідеї, на які маємо ставити блок. Ліберальний тоталітаризм нічим не кращий за путінський рашизм. Різниця в методах і риториці. Тому відсіч наша має бути нещадна і радикальна. Тримаймо свою національну вертикаль!

Жодна сильна нація своєю історичною пам'яттю і історичною свідомістю не торгує. Сильна нація аналізує свою історію винятково крізь свою національну оптику. І її найменше обходить, що про неї кажуть сусіди. Вона виростає із власних потреб і винятково з власного національного аналізу.

Якщо нема ідеології, нема держави

За зневагу чи приниження державної мови слід карати строком позбавлення волі.

Суттю цієї держави є нація. А вістря нації цієї є її історична доля. І якщо ця нація не знає своєї історичної долі, то як їм мають допомогти чужі «леопарди»? «Леопарди» тоді не допоможуть. Тому що у мозку немає своєї моделі світу.

Усім національним меншостям в Україні буде добре тоді і тільки тоді, коли буде добре українцям. Коли нарешті не буде уневажнено право титульної нації.

Ми можемо надавати допомогу тим меншинам, які так само разом з українцями століттями будували українську національну державу, щоби жити в цій українській національній державі з огляду на права і обов'язки перед цією українською національною державою.

Якщо нема ідеології, нема держави

Політичне фарисейство пануватиме у державі доти, доки громада не навчиться розрізняти грішного від праведного і перестане компромісити у кардинальних та екзистенційних питаннях.

Що слабше держава, то більше у неї так званих партійних проєктів.

Межі нашої мови – це межі нашої нації. А межі нашої нації формують межі нашої Держави.

Саме промови політичних діячів максимально впливають на спосіб мислення суспільств. І саме за допомогою слова політики формують модель розвитку держав.

Якщо нема ідеології, нема держави

Свідомі українці впродовж понад 30-х років Незалежності перебувають в опозиції до влади, бо українці не є владою. Натомість владу творить опортуністична бездумна маса. Ця маса не обирає українців! Вона їх очорнює, оббріхує і ненавидить за здатність яскравих індивідуальностей сміливо й безкомпромісно кидати виклик хруням та чужинцям, що тимчасово мімікують під патріотичні тренди. І так від виборів до виборів. І в цьому бездумстві маси згорають наші великі таланти, що, попри все, встигають передати вогонь високих українських ідей наступним поколінням.

Культура – це передусім ідеологія

Ніщо нас так не врятує, як культура. Це є найбільша сутність – існування в своїй культурі.

Будь-який геній – він завжди національний. І будь-який геній представляє якусь культуру.

Не існує мистецтва за межами національної ідеї. Будь-яке мистецтво – це прослава своєї землі.

Інструмент культури – він дуже тонкий, але разом з тим він неймовірно вістряний. І перемагають власне ті нації, культура яких працює на інтерес нації. Кожен письменник кожної нації цінний власне через те, що він національний.

Культура – це передусім ідеологія

Внутрішній стрижень – це мова і культура.

Культура – це передусім ідеологія. А ідеологія – це цінності. А які мають бути цінності в Україні, якщо не україноцентричні?

Перш ніж щось говорити, треба думати. І є, напевно, такі вікові категорії в житті, коли краще слухати, ніж бовкати.

Я не накидую москвитам етнічним ні своєї мови, ні своєї культури. Але я ніколи не дозволю їм забирати мою землю через мічення цієї землі їхньою мовою і їхньою культурою.

Культура – це передусім ідеологія

Суспільство має усвідомити, що нація – це є синтез національного і соціального. А національне без мови, без своєї культури ніколи не дасть плоду.

Наші імена – це найпоказовіша історія взаємин з іншими народами та культурами.

Через фонетико-морфологічну та словотвірну адаптацію чужі імена стали в нас символами нашої культури: чуже та питоме злилося й дало новий вицвіт саме з нашої землі та традиції.

Через системне винищення питомих українських традицій радянські "святці" в'їлися у свідомість більшості.

Культура – це передусім ідеологія

Хто не закорінений у власну культуру, неминуче потребує опертя на чужу.

Суть культури полягає в тому, що вона закорінена в щось абсолютно виняткове і неповторне.

Якщо мова – це зброя, то театр – це та гармата, за допомогою якої зброя влучає у найдальшу відстань.

Шевченко – найгерметичніший поет. Коли розкодуєш – переможеш.

Націоналізм – це оголений нерв нації

Ми – нація, яка нічого про себе не знає. Або знає надзвичайно мало, або дуже мало знають про себе багато.

Націоналіст і націоналізм – це оголений нерв нації. Це той прошарок суспільства, який дуже гостро реагує на приниження і на поневолення.

Поняття патріотизму – це зі сфери культури. Бути патріотом – це вміти любити. Це не проста здатність – любити. Є люди, які живуть усе життя в Україні і не люблять її до такої міри, що не вивчили мови титульної нації. Є люди, які живуть в Україні, не знають її історії, зневажають її символи. Я рекомендую таким людям працювати над своїм внутрішнім світом. Але якщо порівнювати патріотизм, скажімо, із націоналізмом, то це не з категорії культури, а з категорії політики. Тобто це система цінностей, за якою вибудовується держава. Патріот захищає те, що любе. А націоналіст вибудовує вертикаль життя, в першу чергу титульної нації. Позаяк цій титульній нації ніде куди дітися, крім своєї етнічної землі. Але абсолютно забезпечує право тих народів, які прийшли на наші терени.

Націоналізм – це оголений нерв нації

Націоналізм – це ідеологія реалізації усіх можливостей нації на своїх етнічних теренах. І це вищість права нації над усіма іншими правами. Це означає, що якщо в Україну приїздить не українець, то він має шанувати все те, що є українське. Він має знати українську мову, українську історію. Він має шанувати наш релігійний вибір. Він має знати нашу Конституцію. Тоді націоналісти обов'язково (про це свідчать всі Збори націоналістів) забезпечать право нації іншої на українських теренах.

В основі націоналізму як ідеології лежать природні цінності: захист своєї землі.

Що активніше націоналістичний рух буде розвиватися в країні, то швидше впаде Росія. Бо ми з ними поки що – сполучені посудини. Ми живимо своїм малоросійством їхню імперськість. Щойно ми перестанемо бути малоросами, а станемо українцями-націоналістами, вони здохнуть від страху. Ми реально їх розгромимо.

Націоналізм – це оголений нерв нації

Де ви бачили націю, яка називається космополітичною?

Висока свобода дається тільки дуже високою ціною. Тільки пройшовши через глибокі страждання, нація отримує нове дихання і світлу перспективу. Великі випробування є тільки для великих націй.

Якщо нація хоче вижити в тому світі, вона має бути дуже жорстка і сильна.

Ми за своєю природою дуже високодуховна нація. А дуже високодуховна нація має іти по вертикалі. А ми почали іти по горизонталі. Не можна іти по горизонталі нам. Комусь можна, нам не можна. Бо нам дані дуже високі природні можливості. Господь такій нації ставить дуже високі вимоги. І ми маємо ці вимоги виконувати. Це нарешті українське суспільство має усвідомити.

Націоналізм – це оголений нерв нації

Ген знищити не можна, його можна спалювати. Але він все одно, цей ген, буде вистрілювати.

Нація будується Мистецтвом і Війною. І саме Мистецтво є духовим панциром нації.

Нація, яка не вважає себе пупом землі, насправді не має жодної перспективи. Нація, яка вважає, що мова – це вторинний чинник, не є нацією, а є абсолютним охлосом.

Ліва ліберастія і слямазарна нацдемівщина ніяк не може змиритися, що локомотивом історії є саме націоналісти – творці УПА. Розумію, що для людей-одноденки історична правда, як осягнення Безсмертя.

Націоналізм – це оголений нерв нації

Кожна нація має своє етнічне ядро. Ядро за законами фізики притягує до себе інших людей. Якщо це ядро потужне, насичене, магнетичне, то представники інших націй і інших етнічностей вливаються у нашу спільноту, приймаючи нашу мову, нашу культуру. І ми їм тиснем руку. Але це означає, що етнічне ядро зостається. І головне наше завдання – зберегти в епоху і добу глобалізації ці ядристі ознаки нації-етносу.

Ідеологія націоналізму – це ідеологія поневоленого народу як політичний вислід свого повстання проти поневолювача. Тобто це – ідеологія захисту своєї нації від поневолення.

Нація існує доти, поки ми готові за неї вбивати ворога. Іншої ради на ворога нема. Що більше лютує ворог, то ближча його смерть.

Раб за своєю психологією завжди шукає в комусь опертя і комусь служіння. Коли нема національної Гідності і своєї вертикалі, то є схиляння перед чужим.

Націоналізм – це оголений нерв нації

Що таке ідеологія націоналізму? Ідеологія націоналізму – це постійний інтелектуальний вишкіл, це моральний вишкіл, це політичний вишкіл, це духовний вишкіл, це фізичний вишкіл. Це постійна праця над собою. Це не подобається ліберальним середовищам. Це не подобається демократичним середовищам.

Сильна і зріла нація не доводить мовних аксіом, а карає відступників.

Через нелюдські випробування йдемо до висоти Українського Духу. Мусимо гордо і мужньо перейти через національний катарсис, який виведе нас, сподіваюся, в найпотужнішу країну світу. Нема великих перемог без надвеликих зусиль, ціна яких життя найкращих. Ціна яких - велика жертва. Це потойбічні знаки, аби витягнути з нас усі приховані надможливості.

Націоналізм – це оголений нерв нації

Головні битви тривають за голови і душі. То змагаймося за національний Дух нації. Переможемо.

Свої свята ми всі вже написали Словом і Мечем. Це національні Свята.

Націоналізм зцілює добро і вбиває зло.

Ми катастрофічно запізнюємося з осмисленням колосальної інтелектуально-мілітарної спадщини націоналістів. Сьогодні платимо за це найвищу ціну.

Націоналізм – це оголений нерв нації

Основна проблема нашої нації - глухота до правдивих політичних ідей і сліпота до істинних Провідників і Героїв.

Ми стаємо Великою Нацією. Правда, дуже дорогою ціною - самим життям.

Зараз теж пасіонаріїв бояться. Але саме вони локомотиви історії.

Сьогодні вже геть абсурдно протиставляти ОУНБ і ОУНм. Час поцінувати належно кожному з гілок націоналістичного руху. Бо ідея ця - праведна.

Націоналізм – це оголений нерв нації

Сила нації - це сила її воєнного проводу.

Нація, що не знає своїх Героїв, не може іти шляхом їхньої звитяги. Тому міліє і програє.

Багаті нації з позиченого не живуть. Маємо все своє.

Смерть стала безсмертям і самого Бандери, і Ідеї Нації, яку він сповідував і за яку боровся. Бандеризація країни - це і сьогодні наша мета. Осягаймо Його життя як служіння і подвиг. Вічна пам'ять Бандері - вічна помста ворогу. Щоденна і натхненна.

Націоналізм – це оголений нерв нації

Постійна війна з націоналізмом в Україні: історичним і сучасним. Бо саме він - шлях перемоги.

Вшанувати Героїв - це не спинити боротьби.

Мета, щоб внуки стали націоналістами і ми врешті збудували націоналістичну державу, де титульна нація - корона буття. Де паную Я: Українка і Українець.

Свідомість визначає ВСЕ. ЛІБЕРАЛЬНІ ЛІВАКИ і свої, і чужі панічно бояться націоналізму, як чорти ладану. То і викурюймо їх натхненно. Бо націоналізм - це закон природи. Вони ж бо - виродженці, слабкі, безвольні, убогі духом.

Націоналізм – це оголений нерв нації

Вічна пам'ять. Це триватиме доти, поки націоналізм не стане провідною ідеологією держави. Нація платить життям найкращих через своє національне безголів'я.

Маю за виняткове завдання розкривати доли видатних особистостей крізь призму внеску в нашу велику національну справу. Часом чужинці творили для українців більше, ніж зманкуртована маса.

Замало закипати гнівом - ворога треба знищувати щодень, і то різними формами і методами за кожного, знищеного ним. Пора з нації жертви ставати нацією-месником.

Антропонім - ідентифікатор нації. Коли ти - Джон, то в Італії будеш Джованні. А якщо в Україні ти ванька, то чекай від ваньки танків.

Націоналізм – це оголений нерв нації

Сьогодні зі страт українців московським ворогом народжується інша якість української нації - націоналістична.

Якби праці Бандери були лектурою у кожному виші на кожному факультеті - ми були б нацією гігантів.

Тільки націоналістичний шлях – це є правдивий шлях побудови самостійної соборної національної держави.

Наша ідеологія націоналістична – істина. А саме істина викликає найбільшу агресію і несприйняття в темній силі – у сатани. Це означає, що ми на правильному шляхові.

Націоналізм – це оголений нерв нації

Це найвища форма оцінки нації, якщо націю називають бандерівською.

Зденаціоналізована маса ніколи не побудує економічно потужної держави.

Які люди є пасіонарними? Пасіонарними є люди, які мають в собі віру. Віру передусім в Бога і віру у високі ідеали. Таких людей купити неможливо. І такі люди є страшенно небезпечні. Світ побачив, що Україна має певне число таких людей. І ці люди показали себе на Майдані 14-го року. І світ зрозумів, що тих пасіонаріїв треба негайно гасити. Чому? Тому що ці пасіонарії є колосальними конкурентами для усєї частини світу.

Мова, церква, традиція, культура – це і є імунітет нації.

Націоналізм – це оголений нерв нації

Основою незалежності будь-якої держави є національна свідомість. Тобто, як сам народ себе мислить, як сам народ себе сприймає, як себе народ дистанціює щодо інших, як він вибудовує надзвичайно важливу вертикаль взаємин, а не горизонталь взаємин, - «свій – чужий».

Поняття політичної нації в історичному контексті ніколи не працювало. Тому що творці поняття політичної нації – це ті, які завжди хотіли створити імперію і підпорядкувати собі якийсь етнос. Наголошую на тому – власне, етнос. Бо в основі етносу лежать в першу чергу найприродніші категорії. Не штучні – політичні, на зразок політичної нації, а природні категорії. А найприроднішою категорією є звичайно культура кожного народу. І це найбільша цінність кожного народу. Це основа його існування.

Мова – це основний показник відрубності нації від інших націй. Мова – це той показник, де поняття політичної нації одразу стає мертвим. Ми говоримо про титульні нації, які живуть на своїх теренах.

Націоналізм – це оголений нерв нації

Ми - дуже підприємлива нація. Ми хочем працювати на землі. Ми хочем творити. Ми хочем будувати. Ми – унікальний європейський синтез господарника і месника.

Висока свобода дається тільки дуже високою ціною. Тільки пройшовши через глибокі страждання, нація отримує нове дихання і світлу перспективу.

Спочатку нас за руку ведуть батьки. Потім нас за руку ведуть наші вчителі. А потім нас за руку ведуть ідеї. І нація, яка живе ідеєю, - вона незнищенна.

Ми весь час живемо як нація-стопкран. Ми весь час себе стримуємо. Ми заганяємо проблему всередину. Ми цю проблему перекладаємо на плечі наших дітей.

Націоналізм – це оголений нерв нації

Саме цей шлях, націоналістичний шлях, є єдиний істинний шлях утвердження української держави як незалежної.

Рано чи пізно будь-яке неможливе стає можливим, якщо нація внутрішньо до цього готова.

Націоналісти ніколи нікого не поневолювали. Націоналісти шукали свого історичного шансу будувати українську державу.

Моє життя дуже коротке. І життя кожного з нас дуже коротке. В чому полягає сила нації? Сила нації – це наступність поколінь. Сила нації – це Шевченкова назва «мертвим, живим і ненародженим». Якщо своїм життям міряти цінність держави, це насправді – не жити.

Націоналізм – це оголений нерв нації

Саме мова сигналізує про здоров'я нації і про її спроможність боротися.

Там де нема національної ідеології, не буде ні потужної економіки, ні потужного соціального захисту.

Ось в цьому полягає сила нації – «дух, що тіло рве до бою». Якщо нема духу, то тоді бій програється.

Основне завдання українців – з нації-жертви стати нацією-воїном. Витримує той, хто, крім знань, має сильний характер. А сильний характер – це той, що незважаючи ні на що робить свою велику справу самостійної держави.

Націоналізм – це оголений нерв нації

Нація, яка не хоче воювати і не хоче боротися, не має жодної перспективи для свого розвитку.

Націоналістам у нашій країні закривають рота. У нашій країні можна робити все, що завгодно, крім того аби демонструвати свою перпендикулярну позицію. Тільки ті, які ідуть всупереч усім, вони чомусь завжди всім винні. А це означає, що це і є правильний шлях. І саме тим шляхом треба йти.

Ми ніколи не полишимо наших ідей, бо для нас побудова національної держави – це не перестановка кадрів, а доглибна зміна системи з колоніальної, і постколоніальної на національну.

Українці остаточно створяться тоді, коли думка про первинність економічного чинника не збиватиме з ніг усвідомлення, що економіка – це всього лиш грошовий вияв політики і культури.

Націоналізм – це оголений нерв нації

Обертаймо наші проблеми у задіяння приспаних можливостей. Хто зупинився, той зійшов з політичної дистанції. НЕ ДОЧЕКАЮТЬСЯ. З радістю це стверджую. Коли штормить у політиці – перемагає той, хто має рівновагу у голові та серці.

Нам потрібна держава, де панує не сила брудних грошей, брудних політтехнологій, продажного інформпростору, нечуваної корупції, сваволі кривоохоронних органів, прокуратури, служби небезпеки. Нам потрібна держава, де панують дві фундаментальні сили: СИЛА НАЦІОНАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ і СИЛА ЗАКОНУ.

Не сподіваймося на швидкий успіх. Нема тяжчої роботи, ніж побудова власної суверенної держави. Проте якість цієї держави неминуче ставатиме притягальним магнетом для всього світу.

Тільки твої мікросправи можуть народити велику справу творення нашої держави. Не так державні інституції творять державу, як світогляд її громадян.

Націоналізм – це оголений нерв нації

Щоразу більше допевнююся, що політика – найкращий підручник із людинознавства. У ній найвищі злети і найнижчі падіння. Найвищі амбіції та найнікчемніші мотиви. Найскладніші завдання і непередбачені рішення. Миттєве згасання днів і недосяжність майбутнього. Політика вміє це все сфокусувати, викрити і шубовснути цим об землю або піднести до хмар. Політика – це не зужите мистецтво компромісів. Це антагонізм пасіонарності і несхитність вестибулярного апарату. У політиці врешті-решті сходяться всі: сумісні та абсолютно несумісні не лише за поглядами, але навіть за часом... Кожен рано чи пізно, сьак чи так робить свій політичний вибір, себто долучається до творення своєї Держави-Дому.

Це неоцінений дар від Бога, що саме наше покоління – поважних, зрілих і юних – стало свідками проголошеної Незалежності. Однак проголосити ще не означає втілити. Кожне покоління має свою плату за Незалежність рідного дому – України: хто кров'ю, хто молитвами, хто інтелектом, хто фізичною працею, а дехто – нічим. Кожен має вибір, аби примножити або відняти у самих себе Незалежність.

Націоналізм – це оголений нерв нації

Соціальні пріоритети без базової розбудови національних морально-духових цінностей не мають жодної перспективи для країни. Перетворювати життя лише у бізнес – це самогубство.

Життя людини – це передусім духове і моральне зростання. Саме як носій морально-духових цінностей людина постане перед Богом, а не як власник приватних капіталів. Життя держави – це національне і націоналістичне зростання.

Питання державного статусу української мови не доводять, а неспинно втілюють у життя, долаючи уневажнення мови через жорсткі закони, освітньо-навчальні програми та максимальну фінансову підтримку.

Неможливо побудувати демократичної національної держави, не утвердивши спершу націоналістичних цінностей і національних пріоритетів.

Націоналізм – це оголений нерв нації

Вагомим чинником української мовної політики є найбільша прибула через війни з Україною російська етнічна меншина – 17,3%, із чого впливає лише два напрями державної діяльності: а) інтегрування етнічних росіян в україномовний державний простір, як інтегрувалися у російськомовний простір українці, башкири, татари, чуваші, мордва тощо у Російській Федерації; б) всім етнічним меншинам, серед яких і найбільшій, слід забезпечити право реалізації своїх національних потреб, що не суперечать державному статусові української мови і не загрожують цілісності та соборності нашої Держави.

Чи можливе життя без боротьби? Боротьба неминуча. Вона має лише різні вияви. Ця війна – шанс потужно мілітаризуватися, ментально визріти до самодостатності – і з нації жертви стати нацією-месником. Не треба вмирати за Україну. Треба вбивати за неї ворогів.

Оце і є батарейка для нації: щоби бути, треба змагатися, наступати, боротися, а не нити.

Націоналізм – це оголений нерв нації

Без національної свідомості (а це знання своєї історії, мови, культури, усвідомлення, що таке для тебе Церква) ніколи не буде самостійної української держави.

Плакати і жахатися – це насправді проявляти свою слабкість. В адекватній відповіді – сила нації.

Якщо нація не буде національно свідомою, вмотивованою побудувати націєцентричну державу, стійкою і витривалою – вона програє. Якщо весь час покладатиметься на зовнішні чинники – то програє.

Якщо нація не буде читати класику українського націоналізму, де про все написано ще 100 років тому, то програє.

Націоналізм – це оголений нерв нації

Герої вмирають і всі решта теж. Натомість безсмертною є Ідея Нації, що єдина творить дім народного буття.

Бандера – це Боротьба, це Національна Ідея, це Принциповість, це Незламність, це Безкомпромісність, це Служіння – і врешті це Бог і Україна.

Вдаривши, націю не проб'єш, коли вона матиме на собі панцир власної традиції, хребет націоналістичної ідеології та м'язи природної мови.

Поза межами нації не творять, як не може фізично жити поза межами власного тіла людина.

Націоналізм – це оголений нерв нації

Націоналізм народжується з душевного поклику і неспокою.

Націоналізм народжується з полярностей. Той, хто має у собі відчуття максимальних любови й ненависти, – стає великим.

Націоналізм народжується з аристократичного Духу, що не приймає жодної форми поневолення і діє через найрізноманітніші форми спротиву.

Нема нічого універсальнішого за націоналізм – ідеологію сильних індивідуальностей і сильних націй. Масштаб нації визначається мірою її націоналізму. І зовсім не треба у націоналісти єднатися всім – а хіба найкращим.

Націоналізм – це оголений нерв нації

Націоналізм народжується з потужного інтелекту. Відомо, що знання роблять нас вільними.

Сила кожної нації і гордість кожної нації визначається тим, як вона ставиться до себе.

Без опанування націоналістичної класики нема залізобетонної мотивації ні воювати, ні будувати. Націоналізм - це безпомилна ідеологія для сильних людей. Націоналісти - це інтелектуали і борці водночас. Масове видання націоналістичної класики - це зміна ментальності українців із жертви на месників.

Без національних цінностей боротьба не вартує ламаного гроша.

Націоналізм – це оголений нерв нації

Національна ідея на вістрі кожного кулемета.

Хай що там рывкають на сході чи на заході, у нас свій національний шлях, освячений кров'ю всіх попередніх поколінь.

Глобальний проєкт матиме перемогу лише в тому випадку, якщо кожна нація реально буде в себе вдома захищена і якщо буде збережено національний пріоритет.

Кожна нація, так само як і кожна людина, завше має шанс стати вільною. Якщо ми не можемо змінити минулого, то ми маємо вміти його глибоко і мудро аналізувати. Натомість ми маємо творити сучасне як незалежна і самодостатня нація. Тоді ми будемо закладати належне підґрунтя для дуже надійного і безпечного майбутнього.

Націоналізм – це оголений нерв нації

Саме з того, що мати співає над колисковою дитини, формується нація.

Війна, крім трагедії, ще спосіб відродження та укріплення нації.

Саме мова, історія, література творять персональний шлях нації, ебто Дім її Буття. Все решта - вокзал швидкоплинних поїздів, де нема вкорінення. Все решта - минання тіл, які понесуть на цвинтар і забудуть.

Націоналізм - це єдина умова сьогодні перемогти. Нема безвихідних історичних ситуацій, є безвихідні ідеї в голові. Осягайте націоналізм - і переможете у вічній війні з Москвою, і здобудете власний Дім.

Націоналізм – це оголений нерв нації

Ми на порозі пекельної ідеологічної боротьби
межи природним націоналізмом і виродженим
лівацтвом яко відрижкою комуномарксизму з
глобалістською основою.

Націоналізм - це ангел помсти поневоленої нації
поневолювачу.

Хоч як намагалися і намагаються очорнити
ідеологію Націоналізму - вона зостається вибором
Істини.

Ідеологія націоналізму не має нічого спільного ні з
тиранією, ні з деспотією. Тому що в основі
націоналістичної ідеології лежить національне
народовладдя.

Націоналізм – це оголений нерв нації

Ідею Нації не вбити і не загерметизувати.
Вона сильніша за матерію.

Книга – це розмова крізь віки

Якщо ти перестаєш читати – ти перестаєш думати.
Якщо ти перестаєш думати – ти перестаєш розвиватися.

Українська література – це емоційне здоров'я покоління. Наша література показує трагедію, але вона вчить любити. Це основне призначення – заходити в емоційне поле людини.

Українська література має бути різноспектрова. Але вона має бути правдива. Вона має нічого не ховати. А учитель має знати історію. Без історії учитель нічого не пояснить.

Якщо ти хочеш рухатися вперед, вивчи класику. Без опанування класики, без заглиблення в класику, без - чайною ложечкою на ніч класичний текст, - не буде нічого нового, - ні модерного, ні постмодерного, ні еклектичного, ні ще невідомо якого. Королева усього – це класика.

Книга – це розмова крізь віки

Українська класика - це реанімація від сучасних попових писательських одноденок.

Найсучаснішим поетом, найпотужнішим мислителем, найнезламнішим воїном - містиком Нації - є саме Він - Шевченко.

Актуалізація націоналістичної класики і виховання саме на ній теперішнього і наступних поколінь - гарантія нашої перемоги і краху Москви.

Література – це моделі життя й естетичний кодекс нації. Змішування в одному курсі української літератури зі світовою – це свідоме й навмисне ліберальне розхитування межі між своїм та чужим і перетворення України, як омріяної національної держави, в територію визиску і матеріального інтересу.

Книга – це розмова крізь віки

Хиба наша полягає в тому, що ми хочемо когось змінити. Змінювати треба себе. В себе треба максимально вкладати. А як в себе максимально вкладати? Треба дуже багато читати. Читати до такої стадії, коли ти зрозумієш, що не ти читаєш книжку, а книжка читає тебе. Коли ти береш до рук класний текст якійсь, починаєш до нього усміхатися і коли ти маєш усвідомлення, що ти нічого не знаєш. І от коли є таке усвідомлення, що ти нічого не знаєш, ти – нормальна людина.

Українська література – це той предмет, який формує національне мислення.

Галузеву літературу язиком слід зберегти в бібліотеці обмеженим накладом, аби мати джерело для перекладу та історичний факт гвалту української наукової літератури.

Книга – це розмова крізь віки

Ми хочемо емоцій. А література дає нам і логіку мислення нації, і разом з тим дає почуття нації – як нація відчуває.

Книга – це розмова крізь віки: діалог з досвідом і монолог із собою. Наукова книга – інтелект нації і сила держави.

Журналістика – це не жовтизна новин із неадекватними заголовками, а довершене слово, правда, аналітика.

Хоч яке гасло Шевченкове не напишеш, воно влучає в саме серце. Хоч яке гасло Шевченкове не напишеш, воно має пророчий сенс.

Книга – це розмова крізь віки

Художня література чужих авторів має бути лише в українському перекладі - москвомовну в примірнику слід зберегти у сховищах як отруту.

Книги - це ріки, що омивають людське тіло: чистять його і наповнюють.

Москву слід розтрощити

Ліберальний стрижень московського світу – він ще набагато небезпечніший, ніж відкритий убивця-варвар, який викликає негативну реакцію надто очевидну.

Наша прив'язаність до московії полягає в тому, що ми весь час себе з ними порівнюємо. Тоді, коли ми перестанемо себе з ними порівнювати, ми реально вилучимо їх зі своєї підсвідомости.

Подолати нас неможливо. І москвити це дуже добре розуміють. І закидують в інформаційний простір брехню, щоби відштовхувати українців від правдивих цінностей, від вертикалі, від руху догори.

Я не знаю, чи в світі є щось гірше за кацапа. І так було завжди. Суть не в Путіні. Суть в їхній спотвореній природі. І вони дані нам для того, щоби ми їх знищили, тому що вони є есхатологічним злом.

Москву слід розтрощити

Уся історія взаємин України і московії – це історія воєн. Це історія знищення українців.

Шлях Бандери – це єдиний шлях знищити Москву.

На нас, українцях, лежить велика місія – покінчити з тим есхатологічним злом, яким є не Путін, а вся Москва, вся. І якщо там є лише винятки людей, які з тим не погоджуються, то це винятки, які підтверджують правило. Це вже граматичні категорії, які ми можемо поширити на політичний дискурс. Це – монстри, це – виродки, які мають бути нейтралізовані максимально в тому світі і загнані в межі своєї річки Москава.

З москалями можна говорити лише знуцаючи з них або стріляючи в них. Іншого способу спілкування з ними не існує.

Москву слід розтрощити

Общинний спосіб мислення москoviта створив якнайкращий ґрунт для того, щоб комуністична ідеологія проросла на російській землі, а звітом полозом пішла по інших країнах.

З москoviтом в категоріях моралі ніхто не має спілкуватися. Його не варто закликати бути чесним і порядним. Його треба просто знищувати з насолодою і назавжди. Тобто застосовувати принцип збройної сили.

Ми знову переживаємо цю страшну трагедію тому, що гідра москoviзму не була знищена після Другої світової війни, а, навпаки, світ її виростив. Націоналістів тоді не почули.

Очевидно, за ширмою російської федерації ховається найжахливіша колоніальна імперія і путін лише продовжує політику своїх кривавих кремлівських попередників, піддаючи геноциду поневолені народи, обмоскoviлюючи і грабуючи їх та окуповані країни.

Москву слід розтрощити

Саме Україна є духовним коренем псевдомосковії. Вони украли у нас історію, вони украли у нас половину мови, вони украли у нас назву нашої держави, вони украли у нас бізнес. І все це ми зараз собі повертаємо найвищою ціною.

Московська колоніальна імперія мусить бути знищена, а поневолені нею народи звільнені!

Московське православ'є - це тавро рабства і дегенерації.

Україна - центр світу. Москва скочується в болото самоназви. Надто дорога ціна перемоги, але вона неминуха, як немінучий крах цього зброду, який ми пустили у світ у половині 12 ст.

Москву слід розтрощити

Манкуртам нема місця на вільній землі.

Російська мова і російська церква – найстрашніше колоніальне «надбання» України.

Тільки знищена до тла Москва - гарант безпеки України і світу.

Москву слід розтрощити, щоб вона у найближче тисячоліття не могла навіть звестися на коліно.

Москву слід розтрощити

Навіть найменша служба Москві - це найтяжча зрада України.

Путін, як реп'ях, вчепився в Україну, бо вона кощієва голка його імперської сили, яку українці своїм вибором влади лише підсилюють і тим уможливають його брязкання силою на кордоні.

Москва поневолила свідомість значної частини українців, про що свідчить їхній вибір протиукраїнської влади.

Ми маємо визначитися – що таке національні меншини. Чи можемо ми московитів вважати за національну меншину? – Категорічно ні. Це не національна меншина. Це окупант. Починаючи з 12-го століття ми з ним перебуваємо у постійному стані війни.

Москву слід розтрощити

Московити - це не нацменшина, це окупанти і нащадки окупантів. Отже, цю мову, як і окупанта слід УСУВАТИ з публічної сфери вживання як тавро ворога і найстрашніший знак нашого поневолення. Страшно, що наше суспільство до такої міри відчужилося від себе, що здатне хоч якось реагувати на правду тільки від зовнішнього світу. Своїх не чують, ненавидять, очорнюють. То хоч чужих почуйте!!!! Може, розвидниться і гідність повернеться.

Наше завдання – розтрощити московію. Щоб вона реально розпалася в межах своєї гниловодної річки, яку колись називали Москаава, а тепер – Москва.

Найкращий ворог – це ворог мертвий. У нас немає іншої розмови з москалями тепер – тільки як гармат. Вони не розуміють нічого іншого. Це – орки. Крапка.

Москву слід розтрощити

Ми маємо визначитися – що таке національні меншини. Чи можемо ми московитів вважати за національну меншину? – Категорично ні. Це не національна меншина. Це окупант. Починаючи з 12-го століття ми з ним перебуваємо у постійному стані війни.

Взаємини між Україною і Москвою завжди були однакові. І ці взаємини вміщаються в одне-єдине слово – війна.

Не існує московитів добрих і поганих. Існують московити, які спокон віку воюють з Україною. Це найбільша помилка нашої влади, і теперішньої і попередньої, що заграє із тими людьми.

Московити завше свою боротьбу базують на серйозних ідеологічних підставах. Натомість у нашій державі щонайменше 30 років нашої незалежності постійно нехтували ідеологічним чинником.

Москву слід розтрощити

Суть не в силі Росії, а суть в применшенні власної української сили.

Основна крадіж, яка відбулася у нашій історії, - це вкрадена назва нашої Держави. Історична назва нашої Держави первісно – Русь, хоч паралельно вживали і назву Україна. У 1721 році Петро I цю історичну нашу назву «Русь» (у грецькому варіанті «Росія») викрав. І досі вона є назвою цієї держави. Що це означає для нас? – Що негайно треба реєструвати у Верховній Раді постанову про зміну історичної назви цієї держави – дикуну і варвара.

Росія – це справжній параноїдальний політичний ґвалтівник, що не мислить життя без своєї жертви. Тому жертва має стати вироком для ґвалтівника. Ми їх створили – і ми маємо їх розтрощити до етнічних меж Московії.

Москву слід розтрощити

Якщо московити говорять про націоналізм, то ще активніше ми маємо праці наших класиків студіювати і популяризувати цей великий рух.

Ми перебуваємо в стані війни з москалями з 1169 року. І досі цей «великий, могучий» ніяк не може вкостати «солов'їну». Ось вона – сила української мови.

Росія є ірраціональна за своєю природою. Це – загарбник, це – варвар, це – дикун.

Думаю, коли б московити убили лише Симона Петлюру, Євгена Коновальця, Романа Шухевича, Степана Бандеру і лише одного воїна в сучасній московсько-українській війні, ми – як свідомі нація – мали б жити і творити не лише задля процвітання України, – а задля знищення МОСКВИ. Бо непокаране і невідплачене зло множиться і вбиває ще сильніше.

Москву слід розтрощити

Росія – країна терорист, країна – вбивця, країна – агресор, країна – моральний виродок... Імперська Росія ненавидить ідейних, інтелектуальних, вільних людей за сам факт їхнього окремішнього, а понад то національного існування. Вбивати – їхня карма, породжена обм'яклістю і пристосуванством до зла цього світу... Отож країна – професійний убивця – на очах цілого світу і далі безкарно вбиває і звинувачує в цьому самих жертв.

Міцніймо духом та армійською силою, щоб не смерділо кацапом на нашій багатостраждальній землі.

Позаяк московити виникли на фінно-угорських болотах від запліднення руською кров'ю внука Володимира Мономаха Андрія Боголюбського (той, що започаткував війни з Україною-Руссю, спаливши Київ 1169 року), а відтак доліплені монголо-татарським ігом, улусом якого вони були до 1480 року, – то їм, з огляду на ментальні комплекси, не під силу усвідомити свою відрубність від цивілізованого світу. Звідси агресивне посягання на чужу історію і доточування її минулого до своєї темені.

Москву слід розтрощити

Сила і слабкість москви зосереджена в Україні. Ми перестанемо бути залежними від них тільки тоді, якщо насправді звільнимося від них внутрішньо.

Не було б рускава міра в Україні, не було б стьоп, фєдь і вань - не було б підстав для путінської маячні про адіннарот. Головне звільнення - це деокупація мозку, що має моментальне мовне втілення. Кожне московське слово - це маркована територія московського варвара.

Хочеш викрити прихованого зрадника і гниду, запитай, як він ставиться до москворотих? Це безпомільний тест.

Ми живемо зараз в той період, коли кредом кожної людини має стати москвофобія. І саме ця москвофобія остаточно спалить всередині кожного українця його толерантність, яку він демонстрував щонайменше 30 років впродовж від відродженої української держави.

Москву слід розтрощити

Не москва геть з України, а геть москву з планети Земля.

Я внутрішньо паленію і люто думаю про діаметральну різницю між чемним українцем і хамом-московитом.

Переможемо, коли приймемо Правду власного відступництва. Абсолютна більшість українського суспільства мала москву за друга чи партнера. Отримала ката.

Ми боремося за право жити, а московити – за обов'язок безкарно вбивати.

Для нас найбільша цінність людське життя, для них – ідея панування над нами за будь-яку ціну. Їхній стан існування – це війна, наш – свобода вибору, навіть якщо цей вибір геть ідіотичний.

Москву слід розтрощити

Війна для москви – це спосіб їхнього існування. А війна для нас – це підрив нашого життя як Божого дару.

Нам сьогодні вкрай потрібно максимально ширити наші націєцентричні погляди в супротиві до подальшого панування московського язика і культури в Україні.

Якщо ви хочете вчити свою дитину московською мовою, ви забрали в неї майбутнє.

Розпад московії може забезпечити лише одна-єдина ідеологія – ідеологія націєцентрична.

Освіта – це світогляд

Кожна освіта і наука твориться передусім для свого народу і своєї держави.

Міністерство освіти в Україні від початку 1991 року ніколи не вибудовувало своєї освіти на національній основі. Ця освіта завжди була постколоніальна, постгеноцидна, посттоталітарна. Потім вона стала ліво-ліберальна. І досі вона є ліво-ліберальна з інтернаціональною поливкою. Нам слід обов'язково у систему вищої освіти і у систему шкільної освіти заводити винятково моделі української ідентичности.

В шкільній програмі має бути правда. А правда українська тяжка. І дитина має бути до того готова. І програма ця має бути різноманітна. Вся українська література має формувати мілітарний спосіб мислення.

Освіта – це світогляд

В українській молоді забрали джерело формування власної ідентичності. А на ЗНО завели українську мову, яка зведена лише до структури і до правопису. Це – злочин. Денаціоналізація через українську літературу пішла страшним ходом.

Українську мову і українську літературу без знання історії, без знання філософії, без знання етнографії вивчити неможливо.

Міністерство освіти вважає, що сьогодні кожна людина має мати вищу освіту. Ні! Ми всі різні, ми всі рівні. До кожної праці має бути повага. Починаючи від святої жінки, яка прибирає, чи чоловіка. І закінчуючи професора, який має в руку поцілувати цю жінку. Але кожен має бути на своєму місці. Суть освіти полягає реально у знаннях, а не у тому дипломі, який ти можеш купити, закінчивши якийсь скорочений чи редукований курс.

Саме світоглядові дисципліни – українська література і історія – деколонізують свідомість і декомунізують.

Освіта – це світогляд

Нецікаво мені викладати творчим студентам мову як академічний курс. Мову треба малювати. Її треба пити. Нею треба жити. В ній треба кохатися. Нею треба розкошувати. Нею треба насолоджуватися. Її треба смакувати.

Філолог – це той, який досліджує слово. А світ поза межами слова не існує. Бо слово – це те, що ти про цей світ знаєш.

Якщо ми хочемо реальної реформи вищої і середньої освіти, то маємо повернутися до наших національних джерел. І маємо ставити перед собою запитання – для кого ми тих дітей вчимо, починаючи зі школи і закінчуючи вищою школою? Тільки для того, щоб їх дешево продати за кордон чи для того, щоб вони працювали у своїй державі? А держава передусім має подбати про те, щоб створити належні умови для реалізації молодих людей.

Освіта – це світогляд

Що таке академізм в освіті? Це не лише традиції.
Академізм в освіті – це передусім якість освіти.

Найкраща освіта – це заглиблення в те, що ти
здобував, а не скакання по різних освітах.

Найкраща методика – це сам педагог. Якщо цей педагог видатний як особистість, то що йому метода? Він цікавий як персона, як діти заворожено будуть його слухати. Тому це так смішно – гнатися за якоюсь модою. І це так примітивно – не вкладати в себе щоб ставати особистістю, якщо ти виходиш перед дітьми і перед учнями. Я не сумніваюся в тому, що нам в державі таких особистостей вистачає.

Освіта народною мовою – це є знання про самих себе.

Освіта – це світогляд

Жодного слова московською у системі освіти. Освітнє міністерство - основний бастион захисту держави. Найякісніший воїн не лише зі зброєю в руках, а з національною мотивацією, яку і має формувати освіта. Пріоритет - винятково своя мова, історія, церква, держава. І то з націоналістичних позицій.

Завдання освіти – готувати вмотивованого воїна-переможця.

Наука – це інструмент творення етнонації.

Справжні вчителі бачать учнів на скані.

Освіта – це світогляд

Відкриття починаються там, де учень перевершує вчителя.

Уся освіта від садка до випуску школи має бути винятково державною мовою, як і, до речі, виші. Іншими мовами - лише суботні та недільні виховні та навчальні заклади. Або ми відразу інтегруємо дітей в україномовне середовище, або самочинно виховуємо сепаратистів і руйнівників України і на Заході, і на Сході.

Освіта має бути націєцентрична за своєю ідеологічною спрямованістю та змінювана за професійною потребою.

Чи є щось красивіше за наших студентів? Є. Наші ВОЇНИ. Проте, коли заходиш у студентську аудиторію, то мусяш визути черевики, аби пил дурних думок не лип до ще не окріплих юних світоглядів, з яких мусяш зробити саме тих ВОЇНІВ.

Освіта – це світогляд

Основним стратегічним міністерством завжди було і є міністерство освіти, бо саме знання і світогляд основна мотивація у воїна зі зброєю в руках.

Не можна в колоніальних черевиках залазити в студентську душу через вищу школу, через повну і страшну космополітизацію. Тому що той студент чекає від викладача найважливішого – що цей викладач допоможе йому вrostати корінням в свою Землю і крилами сягати Неба.

Міністерство освіти і науки має бути в руках націоналістів. Бо тільки через Міністерство освіти і науки ідуть кадри у всі інші галузі знань. Саме це Міністерство є стратегічним.

Знання – це сила. Знання – це внутрішня свобода. Знання – це аргументування свого вибору.

Освіта – це світогляд

Якщо у кожному місті ми маємо університет, це означає, що кожен університет реально має давати універсальну освіту. Універсальна освіта – це передусім поважна і серйозна гуманітаристика. Гуманітаристика – це українська мова, це – історія, це – філософія, це – культура, це – психологія.

Освіта – це та царица людських знань, де завжди виникає щось нове. Отже, лексика, яка супроводжує освітню сферу, сигналізує не тільки про новизну у системі освіти, ця лексика свідчить також про мотиви виникнення того чи іншого слова і про нові завдання, які ставить перед собою освітня галузь.

Російськомовні школи у Львові або російськомовні класи – це розсадники сепаратистської ідеології. Це насправді внутрішня бомба для підриву української держави. Закони мовні і закони освітні мають дзеркальне відображення.

Саме діяльність міністерства освіти – це наслідок того, за що голосує наше «общество». Мені дуже складно це назвати суспільством. Тому що суспільство – це коли є спільнота. А спільнота – це коли вона об'єднана ідеєю, мовою, культурою, історичними героями.

Освіта – це світогляд

Якщо українці не будуть мати своє потужної науки і освіти, то вони не будуть мати своєї держави.

Те, що сьогодні реально робиться в українській освіті і науці – це є катастрофа. Це абсолютне і повне нехтування національного пріоритету у галузевих дослідженнях. Всі питомі українські набутки максимально маргіналізуються. Нас закидують в космополітичний казан і там переплавлюють як завгодно.

Мова освіти – вона є визначальною категорією для розвитку держави.

Інтелектуально-просвітницька праця твориться в тиші розумом, серцем і душою.

Освіта – це світогляд

Міністерство освіти і міністерство оборони – це на одній паралелі міністерства. Тому що міністерство освіти формує передусім національну свідомість. Наша сьогоднішня освіта має абсолютно вимитий національний стріжень... Ми не можемо далі дозволяти аби питання мови залишалося в облозі у тих, які ненавидять Україну.

Я за те, щоб науковий продукт творився своєю мовою. А потім ми ж його перекладали. Тоді не буде проблем ні з фізиками, ні з хеміками, ні з математиками. Бо вони будуть знати і чужу мову, але будуть розуміти, що матрицею є своя рідна українська мова.

Нас просто ґвалтують, усю систему освіти – від початкової школи до вищої, чуженецькими моделями, які абсолютно не характерні ні для психотипу українця, ні для потреб ні української промисловості, ні української гуманітаристики. Нас знищують на освітньому рівні.

Своя освіта і своя наука ПЕРЕДУСІМ для себе. Для чужих – на продаж. А не навпаки.

Освіта – це світогляд

Освітня галузь – це галузь стратегічна. Це фактично друга армія. Належна освіта – не лише добра освіта, фахова, а освіта, яка має мати національне підґрунтя. Якщо наша освіта не буде давати належного світогляду, то ця освіта ніколи не буде наша.

Шляхи формуванням спортової термінології – це переважно актуалізація очевидних значень слів і показова спроможність чи неспроможність кожної мови-нації порізно, з огляду на мотивацію, називати той самий вид спорту чи спорт узагалі.

Так звана "антидискримінаційна експертиза" шкільних підручників – це показова ілюстрація ліберального тоталітаризму з дискримінації українців... Звернімо увагу на сучасний ліберальний тоталітаризм що, прикриваючись солодкавими наличками слів, вже збирає косовицю в Україні та готує через шкільні підручники покоління з відсутньою національною свідомістю, державницьким інстинктом, хворобливим релятивізмом, деградованою мораллю та перебільшеним правом меншин. Методичку зі знищення національної Української Держави написано, а втілення розпочато.

Освіта – це світогляд

Саме в науці слід піднімати статус української державної мови, зокрема, як творення наукового стилю і питомої термінології, а також як способу формування для української мови світового конкурентоспроможного поля.

У кодифікуванні мовних норм у 20-30-і роки ХХ ст. політичний персоналістичний чинник та суспільно-політичні обставини мали визначальне значення: боротьба за мовну норму отримала ціну самого людського життя. Чи не є це найпереконливішим доказом націєвірної та державотвірної ролі унормованої літературної мови самодостатньої нації через її мовну конституцію – Правопис?

У час безпрецедентної і згубної глобалізації та лівої лібералізації світу найважливіше завдання для українців як тривалий час бездержавної і постгеноцидної нації – інтегруватися у світовий контекст, не втративши свого питомого національного обличчя та високо піднявши свої наукові здобутки у царині україністики.

Освіта – це світогляд

Саме багатостолітня війна з національно свідомими українцями і призвела до теперішньої кризи українського державотворення й унеможливила багатофункційний розвиток україноцентричної науки.

Мова школи – це передусім світогляд та моделі поведінки її учнів та вчителів.

Науково-освітня царина серед усіх сфер розвитку держави найпоказовіша щодо державних пріоритетів.

Мова – ВИЗНАЧАЛЬНА в націєцентричному самоусвідомленні! Навчання ж винятково ДЕРЖАВНОЮ мовою – це єдиний шлях деколонізації та деокупації країни.

Освіта – це світогляд

УКРАЇНІ винятково УКРАЇНОЦЕНТРИЧНУ освіту, а не дешеву робочу силу з інгліш ленгвидж та всілякими йовбаками!

Ми ще не вийшли з московського рабства та московсько-української війни, як країну накрила мокрим рядом брутальна й лакейська англійзація на тлі **ДЕМОНСТРАТИВНОГО** УСУНЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ПЕРЕДУСІМ З ОСВІТИ та НАУКИ!

Основна проблема сучасної освіти в її космополітичній спрямованості й відсутності україноцентричного змістового наповнення. Обережно! Ліберальна інфекція у вишах. Але вона, без сумніву, мине, як дитяча хвороба наслідування чи то Заходу, чи Сходу.

Треба збільшувати кількість годин вивчення не лише чужоземних мов, а передусім – української мови та літератури, історії України та культури (філософії), бо саме ці предмети формують україноцентричний світогляд.

Освіта – це світогляд

Доти, поки в наших підручниках першим правилом буде те, що мова – це засіб комунікації, ми будемо вторинною державою і причепним вагоном до когось, бо найважливіша функція мови – це функція націєтворення і державотворення. І в Україні – це винятково УКРАЇНСЬКА мова, бо тільки з українських діалектів ця мова народилася.

Освіта – корона буття мови.

Заборона викладання української мови та літератури від лугандонів чи у Криму – це промовисте свідчення, по-перше, найгострішої фази етнічної війни кацапів з українцями; по-друге, визначальної ролі національної мови та літератури у творенні національної держави. Ці два чинники надаргументовано збивають із ніг усю лібералістично-демократичну гниль, що силкується і далі твердити про вторинність мовного чинника на теперішньому етапі війни чи економічної скрути.

Освіта – це світогляд

Наука в Україні, може, більше, аніж в інших країнах, – явище стратегічного порядку. Вивільнення від радянського минулого у цій сфері відбувається значно повільніше і зовні майже непомітно.

Національна наука – це здатність долати силами науковців сьогоденні виклики в державотворенні, здатність забезпечити потреби економічного, правового, соціокультурного розвитку держави.

Наука має бути сповна запитаною суспільством. "Розвиток" науки, коли результати опрацювань науковців не є новими, або не придатні до втілення на практиці, – це ілюзія існування, а тим більше прогресу в науці.

Для мене найкращою є та освіта, що виростає з власного кореня та інтересу. Її мета – національно свідома, інтелектуальна, високодуховна і моральна людина, що не перестає бути *semper tiro* ("завжди учень"). Таку людину можна назвати Учителем і Учнем водночас. Це двобічний рух: навчаючи, вчимося.

Освіта – це світогляд

Наші державотворчі проблеми є збільшувальним дзеркалом проблеми інфантилізму – і сфера освіти у цьому серед першорядних.

Кожна самостійна і незалежна держава освітню та наукову галузь вважає за першорядну та стратегічну. Освіта та наука не лише ідеологічна та культурна передумова буття нації, але її економічна основа... Табачники посягають на духовну основу української незалежності: мову як спосіб мислення нації, історію як її свідомість та пам'ять, літературу як матрицю національного менталітету. Без цих трьох гуманітарних фундаментальних опор освіти та науки неможливий розвиток і побудова національної держави.

Що означає наука англійською мовою? Наука англійською означає, що ви упосліджуєте національний інтелект і не розвиваєте українськомовного наукового стилю. Ви не актуалізуєте можливостей власної нації як власної мови.

Освіта – це світогляд

Насаджена у школах російська мова і література –
вкрай згубна для світогляду наших дітей.

Наука – це інструмент творення етнонації.

Освіта – це не послуги. Освіта – це внутрішнє
збагачення кожної людини. Освіта – це світогляд.
Освіта – це моделі поведінки.

Не можна розбудовувати української держави,
якщо в системі освіти не панує в першу чергу, як
першорядна підстава, саме українська мова.

Освіта – це світогляд

Гуманітарна освіта – це твоя оптика на все, що відбувається в світі. Ти пропускаєш все через свої окуляри.

Будь-яке навчання дає рясні плоди тоді, коли є жива емоційна комунікація. Тому що людина – це передусім емоційний інтелект.

Основне завдання національної освіти – це розбудова національної держави.

Освіта і наука без національного інтересу працює проти держави. Людина без знання своєї мови, літератури, історії - просто тіло, товар і потенційний колаборант. Її знання чогось іншого не творять України, а підривають її і працюють на чужинців.

Освіта – це світогляд

Школа без націдеї - мертва.

Демілітаризація і денаціоналізація освіти - це наше прокляття і неминучість війни.

Мова - це архів пам'яті. Історія - це національна Доля. Література - це національні почуття.

Ідеологічний вектор суспільства формується через освітню царину.

Релігія є одна з найприхованіших форм влади

Якщо хтось каже, що церква – це не політична структура, то історія мови нашої свідчить інше. Це найполітичніша конструкція у світі. І найієрархізованіша. І та, яка має серйозний вплив на людей. Тому переклади Біблії народними мовами - це був переворот у світогляді Європи.

До того часу, поки московський патріархат буде на українській землі, Україна ніколи не буде духовно незалежною. Тому що церква московського патріархату – це підрозділ ФСБ. Невже людям це досі не зрозуміло? І суть не в московських попах, а суть в тих людях, які ходять до їхніх церков.

І досі країна повниться московськими чортами в церквах московського патріархату. Хто скаже, що в головах тих рабів, що ідуть до московської церкви молитися мовою ворога, який їх вбиває? Чи може бути ще нижчий рівень національного прокляття, як одна церква з москвитом?

Релігія є одна з найприхованіших форм влади

Релігія є одна з найприхованіших форм влади над людськими душами. А той, хто володіє людською душею, він могутніший навіть за того, хто володіє засобами масової інформації.

Не завжди церква може відповідати потребам людини в рості у спілкуванні з Богом. Але ніколи тобі твоїх потреб не заблокує. Якщо тобі не подобається твій священник, то до чого тут віра? І до чого тут парафія, і до чого тут конфесія, і до чого тут церква? Шукай іншого. Серед них є так, як серед політиків, серед вчителів, лікарів і бізнесменів – різні люди. Але кожна церква має своє колосальне ядро відданих, одержимих і посвячених.

Максимальна відповідальність за розгул феєсбешної церкви в Україні лежить не лише на всіх українських владах, що цю псевдоцеркву плекали, а на кожному "вірянині", що до цієї церкви ЛАЗИВ! Так. Саме "лазів", бо вільні і гідні люди не лазять, а ходять і літають.

Релігія є одна з найприхованіших форм влади

Неможливо здолати зовнішнього ворога, якщо він всередині розстрілює і гвалтує не лише тіла, а душі українців.

Роль Церкви у нашому житті життєдайна. Майдан і війна підтверджують це з неспростовною силою. Єдина Церква, що не приймає Незалежності нашої держави і не збагачує нашої духовності, – московський патріархат.

Основним уроком, з огляду на теперішні епохальні події процесу відновлення українського автокефального православ'я, є неминуче торжество ПРАВДИ – мовної, релігійної, культурної, хоч і заповільненої в часі на понад 330 років. Саме такою є ціна зради та компромісу в питаннях, що не можуть за своєю природою бути предметом торгу та угодовства.

Релігія є одна з найприхованіших форм влади

До того часу поки Києво-Печерська лавра буде окупована фсбістами в чорних сукенках, до того часу Україна ніколи не буде духовно вільною.

Поки московські попи правитимуть сатанинські служби в наших церквах – Україна не буде вільною... Своя держава – своя церква і свій патріархат.

Здати церкву плюс здати ядерну зброю дорівнює підірвати душу і підірвати тіло.

Московська церква в Україні - це панування московської ідеології у феєрично тупих головах, що блокують наш шлях до перемоги.

Господь покидає безмовні народи

Це незрілі люди можуть так говорити – я зачарований, я нікому не вірю. А на тему «я нікому не вірю» - то хай візьмуть до рук Біблію. Прочитають – «вірюю своєю будете спасенні». Зневіра – це гріх перед Святим Духом. То нехай подумують, що роблять.

Христос подарував світові ідеологію любови до добра і ненависти до зла. Християнство – це не всепрощення. Християнство – це не лавандова водичка для зализування ран. Християнство – це випікання ран. Християнство – це щоденна боротьба за правду. А правда жорстка і колюча. І суспільство це має врешті усвідомлювати. І суспільство напередодні Різдва і в час Різдва має ще раз прочитати Біблію, де написано, що прийдуть до вас вовки в овечих шкірах. І якщо ви не вмієте тих вовків в овечих шкірах побачити, то ви не є християни. Треба навчитися бачити правду. Треба ще раз прочитати – пізнайте істину і вона зробить вас вільними.

Що означає сакральна молитва? – Молитва мовою твоїх батьків. Молитва мовою твого роду.

Господь покидає безмовні народи

Якщо ми у тому світі будемо знаходити час на розмову з Ним, час на витишиння, час на усамітнення, то тоді ми матимемо право іти до інших людей і ділитися з ними тим, що їм сказав Господь на вухо.

Людина – це не лише тіло. Людина – це передусім душа. Господь прийшов до нас на цю землю як втілення Духу. Ми насправді на цьому світі маємо дуже малий відрізок буття. Ми тут просто гості. Щоби наше життя, наша смерть ставала безсмертям, треба напевно житися силою з Бандери, з Міхновського, з Донцова, з Холодноярців, з інших людей, смерть яких стала безсмертям.

Нікому, крім себе, ми не потрібні. А ще потрібні ми Небу. Бо звідти сила наших ідей і подвиги наших предків і сучасників.

Там, де є боягузтво, коли вбивають інших, там нема Неба, там є тільки пекло. Там, де є компроміси зі злом, там також нема Неба, там приреченість пекла. Там, де є хитрування і лукавство зі злом, там також нема Неба, і врешті-решт буде пекло.

Господь покидає безмовні народи

Найнещасніша людина – це людина без віри в Бога. Це людина, яка не вірить, що хтось з нею ще є в тому світі. Це людина, яка не вірить, що вона може будь-коли будь-де поговорити з Ним.

Чому у тебе погані стосунки з людьми? Тому що у тебе погані стосунки з Богом. І тому що у тебе погані стосунки з собою.

Між Смертю і Воскресінням межі немає. Між Життям і Смертю також. Особливо в час великих випробувань. Міряймо світ Його Воскресінням і воскреснемо самі.

Наше духовне визволення дуже просте і складне водночас: доглибне усвідомлення єдиної мови – єдиної національної Церкви – єдиної соборної Держави. Нема вищої мети, як Духовна Незалежність. Тоді озброєний чужинець не матиме підстав ступати на нашу святу землю.

Господь покидає безмовні народи

Боже Слово через Шевченка утверджувало нашу країну і почало творити окрему державу в історично межовій ситуації.

Заходьмо у життя Христове не ритуально, а як у Дім, де живемо з найріднішими і найближчими.

Господь покидає безмовні народи. Йому нецікаво з населенієм. Цікаво з тим, хто знає, якого він роду і племені. Цікаво з тим, хто міряє життя безсмертям української ідеї як неповторної культури.

Мовою як душею не компромісять. Питання мови – це питання духовної влади, що породжує всяку іншу владу. Від століття до століття, року до року ми отримуємо владу, що не гідна високого духовного призначення серцевини нашого народу.

Господь покидає безмовні народи

Мова – це дар Божий. Тому відступництво від неї має найстрашнішу кару.

Хто розширив межі людського духу – переважає того, хто розширив межі територіяльних володінь.

Нема більшого переступу у царині Духу, як зрадити мову народу, серед якого живеш... Неможлива зовнішня окупація за внутрішньої свободи.

Шукаймо опори в основних біблійних послалах: Каїн завжди йтиме на Авеля, Юда завжди зраджуватиме, а Тома – не віритиме. То з ким ти, Божа Людино? Ти – Боже тривання, щоб світитися і спалювати ЗЛО. До прикладу, кожен день тривання сильної особистости – це примноження сили в інших людях.

Господь покидає безмовні народи

Чи може бути зрада ще більшою, як відступництво від материнської мови на угоду диявольським силам?

Коли так шаленіє ворог, то правда наша із небес. Не даймо шансу вже ніколи їм біснуватися без меж.

Історію творять не ті, що падають під вагою цих одвічних гріхів, а ті, що певні високої Божої ПРАВДИ і ВІРИ.

Життя - це заглиблення в почуття і знання, щоб служити і віддати, наповнитись і перелити, цвісти і плодоносити, бути і не минати. І нехай буде тільки воля Його. І більше нікого. І буде так.

Господь покидає безмовні народи

Християнство - це не ущербне всепрощення. Це меч на зло, любов на добро і краса на все життя. Це релігія переможців.

Дух матеріалізується через мову.

Якщо є сила духу, то обов'язково знайдеться її матеріалізація.

Без величі Духу нема жодних вершин ні в чому.

Господь покидає безмовні народи

Основні скрижалі християнства - Правда і Любов до добра, а не зла. Не з миром прийшов, а з мечем. На зло. То рубаймо.

Шлях до Бога лежить через Батьківщину. Тому жити і не любити ту землю, не працювати на ту землю, не славити її – це означає заперечити свою людську природу.

Кожен показує те, що він в собі носить

Не можна пізнати того, що ти не сприймаєш на підсвідомому рівні.

Орлиці і орли – це ті, що самотньо десь там на вершинах. Але саме у час самотності відкриваються глибинні сенси. Це тільки горобчики маленькими табунцями літають. А орли і орлиці – усамітнено і, може, в печалі трохи.

Найкраще стосунки між чоловіками і жінками розв'язує питання любові. Чоловік і жінка мають змагатися лише в одному – догодити один одному.

Ключ до гармонійних взаємин називається – кохання. Я хочу, щоб чоловік і жінка бігли на зустріч один одному. Щоб вони не розминулися в тому світі. Тому що це дві енергії, які не можуть бути одна без одної. Бо тільки завдяки їм народжуються діти.

Кожен показує те, що він в собі носить

Я ніколи не маю справи зі слабкими чоловіками. Вони в мене не викликають жодних емоцій, крім огиди.

Воєнне визначення кохання – це капітуляція. Це єдина капітуляція, яка має сенс. Це солодка капітуляція.

Безпечно там, де СИЛА. Любов процвітає серед мечів.

Найважливіше – відпустити свою дитину і не тиснути на неї своїм авторитетом. І збоку спостерігати, як вона ліпить своє життя. Спостерігати, що вона читає, з ким вона спілкується. І спостерігати за тим, як ми починаємо мінятися ролями.

Кожен показує те, що він в собі носить

Хто не вірить у власні сили, той поширює інфекцію зневіри.

Якщо у людини надто великі гроші, але дефіцит моралі, то ці гроші стають інструментом знищення цієї людини.

У нашому житті завше буде Юда. Зрадник буде нас супроводжувати усе життя. У нашому житті завжди буде Апостол Тома, який не буде вірити у високу ідею, навіть ідею свого вчителя Христа він піддавав сумніву. У нашому суспільстві завжди буде Каїн і Абель. Ми будемо далі убивати один одного у тому світі. Це абсолютно неминучі категорії. Вони випсані в Біблії. Це треба розуміти і прийняти. Інша річ – ким будеш ти. Ти будеш Каїном чи Авелем? Ти будеш Юдою чи ти будеш Апостолом Андрієм, наприклад? Ти будеш Апостолом Томою чи ти будеш Апостолом Петром – «скала, я на тобі збудую церкву»?

Кожен показує те, що він в собі носить

Є такі періоди в житті, коли ти мусиш реально вже заглиблюватися в те, що дає тобі найбільше сили.

Болото завше буде. Інша річ – чи ти зайдеш в це болото.

Є люди смертні, а є люди безсмертні. Де смертний має взяти силу? – В безсмертного.

Все, що ми робимо в тому житті, ми робимо винятково для себе. Починаючи від власного еґо і закінчуючи тими середовищами, які є навколо тебе. Якщо ти здатен працювати над собою, то все, що ти напрацював, ти просто приречений віддати іншим. Тому ти автоматично інших збаґачуєш.

Кожен показує те, що він в собі носить

Наше з вами життя неможливо сегментувати на окремі царини. Скажімо, політичну, господарську, культурну, ідеологічну. Наше з вами життя – це все сукупно, разом і зараз, у цю хвилину. Уявіть собі усі ці сфери життя у вигляді тортину. Цей тортин має один шар, другий, третій і четвертий. І тільки дитинка, коли вона дуже маленька, починає ті шари тортину відшпиляти один, другий і третій. Ми з віком починаємо це їсти автоматично.

Ніколи не біймося сказати – я цього не знаю. Навпаки, коли ти кажеш, що ти це знаєш, ти перестав бути дослідником самого себе.

Чим вище ти піднімаєшся у своєму внутрішньому вдосконаленні, тим більшою загрозою ти стаєш для тих, які просто тобі заздять.

Кожен показує те, що він в собі носить

Тільки крапля до краплі складає або поневолене море бруду, або море чистоти.

Праця – це єдиний культ, який напевно має право на існування.

Коли дві жінки говорять про третю жінку, то це – або плітки, або таїнство.

Що більше літ кладе на плечі доля, то більше справжніх відчуттів прострілює мозок.

Кожен показує те, що він в собі носить

Коли нема сили **ВСЕРЕДИНІ**, то зовнішня форма вас не порятує.

Життя - це всього лиш короткий спалах наших почуттів, знань і дій. Якщо вони справжні, то минуле не владне над ними.

Усе мине - залишаться хіба наші здобутки, творені **ЛЮБОВ'Ю**.

Ідіотів просто вилучаю і викидую у смітник. Нічого не доводжу. Їм і довбня не допоможе. Хіба висміяти і розтерти мештиком чепуреньким.

Кожен показує те, що він в собі носить

Коли Тебе ображають дурні, то Ти попереду. І це прекрасно.

Що таке любов? Це метелик, що тріпає крильцями.

Суть не в тому, хто мене оточує. Суть в тому, що я можу зробити для того, щоб розширити територію свого впливу і своєї певности, своєї націєцентричної ідеї.

Те, що ти знаєш – воно мізерне. А те, що ти не знаєш – безмежне. І межі наших знань щодня віддаляються. І що більше ти живеш в тому світі, що більше літ кладе тобі небо на плечі, тим більшим учнем ти себе відчуваєш.

Кожен показує те, що він в собі носить

Є речі, які не можуть підлягати моді. Є речі, які мають виходити з серця. Серце не може бути модним. Серце дихає, б'ється і дає життя.

Правда і любов – це ті константи, які потребують перемоги, що розтягнена в часі. Тобто правда і любов не можуть перемогти одразу. Це закони якоїсь іншої дії. Треба бути дуже послідовними в обстоюванні цієї правди і тої своєї любови. І завершальне буде без сумніву наше правдиве і любовне.

Життя – це дуже коротка мандрівочка тут, на цій землі. Усе це дуже швидко завершиться. І коли ми щоосені спостерігаємо, як опадає листя і його згрібають потім і кудись виносять, то хтось з нас є просто тим листям. А хтось є стовбуром дерева. А хтось є корінням. Тому мені здається - ті, які здатні бути корінням, і рухають державу уперед. І їх є завжди менше.

Кожен показує те, що він в собі носить

Без волі немає чину.

Кожен рік має бути уроком для кожного з нас. Якщо ми уроки не засвоюємо, то переносимо цю помилку в наступний рік. І тоді снігова лавина просто нас збиває.

Найстрашніше, що ми маємо в державі, - ми не виробили в абсолютної більшості нашого суспільства агресивного ставлення до ворога. До зла треба бути злими. У нас немає ненависті до зла.

Якщо нема ідеологій, якщо нема служіння, якщо нема моралі, якщо нема високих цінностей, то ми отримуємо тоді серед лідерів не політиків.

Кожен показує те, що він в собі носить

Кожного дня ми робимо вибір. Кожного дня ми доводимо свою незалежність. І кожного дня ми доводимо свою спроможність і право аби нас поважали.

Від краси можна лише милуватися, але реагують хіба на силу.

Кожен показує те, що він в собі носить.

Сміх – це здоров'я. Набагато ліпше сміятися ніж плакати. Це стопудово, панове. Навіть якщо дуже складно в тому житті.

Кожен показує те, що він в собі носить

Не впадаємо в якусь печаль і безнадію, а вперто робимо свої справи.

Все, що викликає страх і тривогу, – блокує нашу перемогу. Похідним словом від перемога є особове дієслово можу. Коли помножимо його на хочу, то ніщо не спинить нас у нашому летові до самих себе.

Тільки смерть сильніша за життя, коли вона стає безсмертям.

ЗЛО сильне тільки тоді, коли вербує собі слабких і нещасних на допомогу. Правда і добро перемагають, коли за кожен найменший переступ заплачено і покарано.

Кожен показує те, що він в собі носить

Щоб бути цілісним – спершу слід виокремитись. Щоб бути – треба відрізнятись.

Світ схований у значеннях слів, а розкритий у наших учинках.

Найкращий спосіб щось пережити – це активно працювати. Бо коли працюєш – зосереджуєшся на тому, що робиш, і женеш всякі тимчасово плінні думки.

Танець – це напевно вертикальне виконання наших горизонтальних бажань... Навіть коли пускаються описати танець – то мови не полишають, бо тільки вона може передати наш захват, відразу чи байдужість до побаченого.

Кожен показує те, що він в собі носить

Зло не дробиться на дрібні частинки – зло підривається на порох. Щоб ніколи не відродилося.

Якщо люди покидьки – то у всьому.

Коли про щось голосно кричать, то значить – треба мало слухати.

Яка неперевершено красива ця наша щоденна життєва полярність! Люблю батарейку. Тільки її мінус і плюс дає струм крізь нашу долю.

Кожен показує те, що він в собі носить

Аби тебе визнали у світі, – зроби лад спершу в себе вдома.

Нема більшої ознаки вторинності і провінціалізму, ніж взоруватися на чуже.

Огідно жити з собою, коли нема за що скласти собі оцінку.

У світі нема нічого недосяжного, але є слабодухі люди. Не буде внутрішньої сили – інша довго не працюватиме.

Кожен показує те, що він в собі носить

Повірити в брехню проти одного – означає зрадити всіх. Я зрадників не толерую і не пробачаю!

Найбільше ненавидять те, що зрадили, або те, до рівня чого не здатні піднятися.

Не переймайтеся оточенням. Переймайтеся своїми знаннями. Свічка не переймається тим, що вона комусь дає вогонь. Вона просто горить. Так і ви – просто горіть. І головне ваше завдання – не згоріти. Хоч ми всі відійдемо. Але не переставати горіти. І не робіть акцент на оточенні. Робіть акцент на собі, на власній силі. Не порівнюйте себе з оточенням. Порівнюйте себе сьогоднішнього з вчорашнім. Ідіть усупереч всьому, а не завдяки. Не розраховуйте на особливу підтримку. Великі істини викликають велику ненависть. Це не має нас ослабити. Це має додати нам вогню і горіння.

Кожен показує те, що він в собі носить

Розширюймо полюс любови, добра і вірности. Вбиваймо Зло категорично, жорстко і відчайдушно задля пам'яті про відійшлих і задля долі народжених.

Якщо ти стоїш на колінах, тобі реально здається, що хтось великий. А якщо ти стоїш на повен зріст і ти людина вертикального способу мислення, то ти ніколи не поступатимешся своєю великістю перед чиєюсь.

Кожна хвилина нашого життя має бути наповненням нашого внутрішнього світу. Якщо ми його наповнимо, що має далі відбутися? Віддати це.

Наша мова набагато більше, ніж ми. І ми маємо себе почувати її учнями.

Кожен показує те, що він в собі носить

Визволяймося Духом і знаннями - тоді звільнимся у всьому.

Припиніть жонглювати словами і використовувати обгортки слів без їхніх смислів.

Неможливо змінити те, що за своєю природою є сатанинським.

Найсвятіша здатність людини полягає у вмінні кохати, тобто жити життям іншої людини. Якщо Небо дарує такі почуття, то його план щодо місії людини на цій землі основною мірою здійснено.

Кожен показує те, що він в собі носить

Зовнішня темрява не перекриє наше внутрішнє світло.

Через мову ми кодуємо цей світ.

Не витрачайте енергію на не гідних Вас людей.

Все, що проходить через серце, рано чи пізно буде втілено в життя. Все, що залягає лише у нашу раціональну сферу, буде зашароване іншим раціональним матеріалом.

Кожен показує те, що він в собі носить

Той, хто плутано мислить, плутано висловлюється.
Той, хто боїться власних думок, насправді
пропонує світові вату слів.

Смерть, як і життя не знає умовного способу. Вони
знають і стверджують хіба настояну на часі правду.

Ніколи не просіть пробачень у колишніх ворогів.
Ніколи! Просто робіть свою велику справу
творення України.

Єдине в тому житті, що має абсолютне
виправдання - це кохання. Звісно, воно може
минути, бо минає ВСЕ. Не минають хіба його
плоди - діти - найкраще з усього, що є у світі.
Найкраще. Найсвятіше. Найсакральніше. А ще
коли Небо дарує внуків, тоді Господь поцілував
Тебе і явив Чудо.

Кожен показує те, що він в собі носить

Коли ви не в силі тримати правду, то давайте раду своїй психічній організації.

Ніколи не йдіть за модою, бо короною вишуканої Пані є стиль.

Ніколи не давайте шансу чужинцям вчити вас жити у власній хаті. Інакше Ви без хати.

Тільки гордість людська і національна виправдує нашу коротку мандрівку життям. А первні цієї гордості та гідності - жорстка правда і любов саме до цієї правди, а не лежбратерство до всіх.

Кожен показує те, що він в собі носить

Гірші за лицемірів тільки ті, хто їх творить.

Інформація у людську голову заходить через людське серце.

Ми мусимо в себе вливати позитив, вміти той позитив бачити, незважаючи на те, що довкола нас косовиця смерти триває.

Треба вміти керувати своїм життям, а не весь час розраховувати на чийсь допомогу.

Кожен показує те, що він в собі носить

Ті, які дуже люблять гроші, будуть тими грішми в першу чергу і убиті.

Що стійкіші, сильніші і непоступливіші в засадничих речах ми будемо, то кращі матимемо взаємини з усіма.

Надто крихке наше життя, аби основне відкладати на завтра.

Фізики і лірики завше знайдуть точки дотику, аби заряд енергії рухав вперед.

Я стріляю словами

Я – людина цінностей, людина позиції, людина світогляду. І я вважаю – миритися може лише подібне з подібним.

Я не толерантна. Я не толерантна до зла. Я страшенно зла до зла.

Я, мабуть, єдиний політик в Україні, який не загортає слова у фантики. Можливо з цієї причини, що я – філолог, яка розуміє, що основна функція мови – називати, називати правильно. І коли переді мною лайно, я не буду його називати мармулядою або якімось іншим словом. Я чітко даю означення. Інакше мені треба виписатися з класу філологів. А я ніколи не зраджу свого фаху.

Я за своїми переконаннями націоналістка. Що це означає? Це означає, що я ніколи не буду кривдити іншу націю. Тому що я дуже шаную свою.

Я стріляю словами

То, що мені каже зовнішній світ, то – байка. Важливо – що мені каже мій внутрішній світ. А мій внутрішній світ каже: «ні, я жива, я вічно буду жити, я маю в серці те, що не вмирає».

Чому мене світ хоче змінити? Як росте на городі троянда, то жоржина не хоче, аби троянда стала волошкою. Кожен є собою. Я – яблуна і не буду родити вишень, і грушок також. Ніхто мене до цього не змусить.

Я – соборниця. Для мене Луганщина і Донеччина – це така сама свята земля, як і Галичина. Жодного клаптика нашої землі ми не маємо віддати.

Мене не цікавить, що каже світ про Ірину Фаріон. Мене цікавить моя здатність працювати над своїм внутрішнім світом.

Я стріляю словами

Я не різка, я адекватна. Якщо переді мною ворог, то я не можу з ним себе поводитися чемно. Якщо переді мною гідна людина, то я віддам їй всю свою любов, все своє тепло. Якщо переді мною ворог, я буду знищувати його найрізноманітнішими методами. А природа буває різка? Буває, правда? Шторм, ураган, сильний дощ, град – це різкість? Ні, це природність. Разом з тим всі ми чекаємо нарешті тепла. Це нормально? Так, це нормально. Отже, Фаріон різна – ніжна і грізна. Тому що вона природна.

Я довго шукала визначення щастя. Так, від року до року. Нарешті я знайшла визначення щастя і заспокоїлася як море після шторму. Мене вже не штормить. Тому що щастя – це бути сильним. Це геніальний вислів від неперевершеного чоловіка, якого в нашій країні деякі ідіоти називають фашистом. Це вислів Дмитра Донцова.

Ми не знаємо, що з нами буде завтра. Але я знаю інше. Якщо не я маю впливати на ці процеси, то хто це має робити? Чи я маю лишити собі лише райську і ангельську роботу, а когось послати у пекло жар загрибати? Ні. Я з тих, якій бере на свої плечі різну нішу. І мені самій цікаво від того, скільки гантельок я здатна підняти.

Я стріляю словами

Донечка Софійка – це мій ангел, це моя дорога. Я назвала її Мудрістю тому що Мудрість – це правда і любов, правда помножена на любов. Я не просто народила собі доньку, я народила собі товаришку. В цьому моє найбільше щастя.

Я маю магічні стосунки із минулим. Мені з минулим легше порозумітися, ніж з сьогоднішнім. І я з того тішуся.

Зброя? Я стріляю словами. І то весь час, не ховаючи його.

Мене завжди дивували люди, які використовували можливість покинути Україну замість того, аби її творити.

Я стріляю словами

Я не зустрічаю Нового року. Я активно сплю в новорічну ніч. Тому що кожен рік наближає нас насправді до кінця. І для мене не це є виміром часу. Для мене вимір часу – це кількість написаних книжок, статей, поступ країни до самої себе, а не невідомо куди. Тому ця дата цілком для мене умовна. Інша річ – 14 січня, Старий Новий рік, Маланки, коляда, наша українська традиція. Це свято.

Мене тріпає від формулювання «не на часі».

Маю принцип – адекватність у всьому. З людиною – по-людськи, з хамом – його мовою.

Звітую лише перед Небом і своїми переконаннями. Працюю лише на благо своєї святої землі та високої ідеї Нації.

Я стріляю словами

Що більше зі мною воюють, то яскравіше свічуся.

Щойно тепер до публіки доходить те, про що я говорила 9 років тому. Моя проблема в одному: на років 20 випереджаю проблематику.

Ніхто ніколи не змусить мене мовчати і говорити винятково те, що є моєю Вірою.

Там, де Фаріон радикальна – це стосується абсолютних категорій. Що для мене абсолютне? Воно не ділиться, воно не множитья. Це – любов, це – ненависть.

Я стріляю словами

Коли мені в спину кидають камінь, то я знаю, що попереду. І це прекрасно.

Мені абсолютно байдуже, хто і як сприймає, що я говорю. Ірина Фаріон глибоко переконана в тих ідеях, які вона сповідує. Я вже не є в тому віці, щоби озиратися на те, що про мене каже зовнішній світ. Я живу глибоким внутрішнім життям. Я за своїм переконанням – націоналіст. Крапка.

Як я можу заходити у аудиторію до молодих людей і нити? І як я можу їм не давати чітких визначень чи дефініцій? Як я на лайно їм маю казати, що то не зовсім лайно? Ну якщо переді мною стоїть дурень, чому я маю його називати – не мудрий? Коли українська мова має цілий синонімний ряд. І там є – і дурень, і йолоп, і бевз, і ідіот, і придурок і так далі. Для кого всі ці мовні розсипи? Вони є для реалізації наших почуттів. Ми заганяємо в себе свої українські незреалізовані емоції і стаємо незреалізованою нацією з псевдодержавою. Це катастрофа.

Я стріляю словами

Я радикальна була завжди. Це мій характер, це група крові.

Добре підкутим закаблуком можна загнати глибоко в землю найвишуканішу квітку. Вибачте, я не є найвишуканіша квітка. Я є колючками.

Я ніколи не забираю своїх слів назад. Тому що для мене слово – це є чітка номінація поняття.

Я тимчасова, але ідея, яку я сповідую, – вічна, тому що це ідея Нації як самодостатнього суб'єкта світової історії.

Я стріляю словами

Моє покликання – нести людям правду про нас самих, про українців, щоб вони стали сильні через видатні українські постаті.

В мутованих і рабських головах працює геббельсівський прийом: що абсурдніша брехня – то швидше в неї повірять, а також: брешіть сміливо – щось таки прилипне. Тому що брехня – це мова сатани. Тому що оббріхують тих, чиї ідеали наднебезпечні для ворога. Тому що, оббріхуючи відому особистість діаметрально протилежних світоглядних і політичних поглядів, переводять викривальний вогонь із себе – слуг Путіна – на свого найдошкульнішого антагоніста. Чому в це вірять? Тому що надто залежні й слабкі, аби втримувати націоналістичні ідеали, які сповідує Фаріон та її однодумці... Хоч як намагаєтеся мене оббрехати – ширення націоналістичних цінностей вам не спинити.

Завше маю тугу за адекватним рівнем бесіди.

Я стріляю словами

Я відсікаю зло від добра, гниль від здорового тіла, запродакство від вірності, угодовство від прямостояння, компроміси від принциповости.

Я всього лиш як доктор наук даю дуже влучні і точні назви, тобто втілюю основну функцію слова – номінативну.

Все, що є у моєму житті і стосується громадського і політичного життя, я роблю публічно. Тому що тільки публічно, а не підкилимно, можна реально змінити цей світ. Бо якщо підкилимно, то ми не рухаємося вперед. А якщо публічно, то уся темінь вилазить на світло.

